ஸ்ரீ

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

வில்லிபுத்தூராழ்வார் செய்தருளிய

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி தூது.

இதற்குகாஞ்சிபுரம்

குமாரசுவாமி தேசிகராற் செய்த

பொழிப்புரை.

இஃது

சி. முனிசாமிமுதலியா ரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

65. படைவெட்டம்மன் கோயில்வீதி பெரம்பூர் சென்னை.

1900

புத்தக விளம்பரம்.

கீழ்க்கண்ட எமது அச்சியந்திரசாலையிலும், மதுரை புது மண்டபத்திலுள்ள எமது புத்தகஷாப்பிலும் அடியிற்கண்ட புத்தகங்களும், இன்னும் இதர யேனைய புத்தகங்களும் விறகப்பட்டு வருகின்றனம். வேண்டுவோர் நேரிலும், தபால் மார்க்கமாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். வி. பி. தபால் மூலமாகவும் அனுப்பப்படும்.

தமிழ்ப் பேரகராதி. (5,000 வாக்கியம் நூதனமாகச் சேர்த்தது.) தோல்பயிண்டு. ரூ	3	8	0
விநாயகபுராண வசனம். (2-காண்டமும் சேர்த்து ஒன்றாகக்கட்டியது, காலிகோ பயிண்டு. முன்பதிப்புகளினும் இது திருத்தமானது)	2	8	0
ஷை தின்கடிதம்.	2	0	0
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம் மூலம். (ஏழு காண்டமும்) 2-கட்டடமாகக் கட்டியது.	6	0	0
ஷை சுந்தரகாண்டம் காலிகோ பயிண்டு.	0	14	0
ஷை பாலகாண்டம். ,,	0	14	0
ஷை அயோத்தியாகாண்டம் ,,	0	14	0
ஷை ஆரணியகாண்டம். ,,	0	14	0
ஷை கிஷ்கிந்தாகாண்டம். ,,	0	12	0
ஷை உயுத்தகாண்டம். ,,	2	0	0
மெய்கண்டசாத்திரம். (இது சித்தாந்தசாத்திரம் 14-ம் ஒன்றாகச் சேர்ந்தது) உரை. காலிகோ பயிண்டு. திருத்தமானபதிப்பு.	6	0	0
ஷை பட்டுக்கட்டடம்	6	8	0
பக்தலீலாமிர்தம். (82-பக்தர்களின் சரித்திரங்களடங்கிய அரிய வசன நூல்.) புல்பயிண்டு.	3	0	0
அருட்பா. (திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, அகத்தியர்தேவாரத்திரட்டு, பெரியபுராணச்செய்யுட்டிரட்டு இவைகளடங்கியது.) விசேஷக்குறிப்புகளுடன் புல்பயிண்டு.	1	12	0
திருவாசகம் தனியாக. (காலிகோகட்டடம்.)	0	12	0

☞ பி. நா. சிதம்பர முதலியார்.

வித்தியாரத்நாகரம்பிரஸ் —பிரம்பூர் போஸ்டு, சென்னை.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்சுவாமி தூது.

மூலமும் - உரையும்.

காப்பு.

விநாயகர் துதி.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபாரதஞ் சொன்னநாள்
ஏடாக வடமேரு வெற்பாக வங்கூ ரெழுத்தாணி தன
கோடாக வெழுதும் பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

எ-து. நெடிய கடலசூழ்ந்த பூலோகத்திலே வேதம்நாலுடனே ஐந்தாம் வேதமெனப் பிரசித்தமாக நிலைநிற்கக் குறையாத மெய்த்தவத்தையுடைய வேதவியாச மகாமுனி மகாபாரதஞ் சொன்னநாளில் மகாமேருமலையைக் கையேடாகப் பிடித்துத் தனது கொம்பை வெள்ளிய கூர்மையுடைய எழுத்தாணியாகக் கொண்டு அந்தப் பாரதக்கதையை யெழுதிய விநாயககடவுளைப் பணிந்து பக்திசெய்வாம்-எ-று. (க)

சரஸ்வதி துதி.

பொருப்பிலே பிறந்து தென்னன் புகழிலே கிடந்து சங்கத்
திருப்பிலே யிருந்து வையை யாற்றிலே தவழ்ந்த பேதை
நெருப்பிலே நின்று கற்றோர் நினைவிலே நடந்தோ ரேன
மருப்பிலே பயின்ற பாவை மருங்கிலே வளருகின்றாள்.

எ-து. பொதியமா மலையிலே ஜன்மித்து, பாண்டியன் கீர்த்தியென்னும் பசும்பொற் றொட்டிலே கிடந்து சங்கப் பலகையிலே யிருந்து வைகையாற்றிலே திருஞானசம்பந்தர் விட்ட ஏட்டினிடமாக எதிரேறித் தவழ்ந்த பேதையாகிய சரஸ்வதி பின்பு நெருப்பிலே போடப் பச்சோலையாய் வேகாமல் நின்று கற்றவர் நினைவிலே நடந்து ஆதிவராக முகக்கொம்பிலே மருவிய பூமிதேவி மருங்கிலே கிடக்கும் குணமணப்பிள்ளையாக வளர்கின்றாள் அக்கலைமகள் என்னுமிவளைக் கும்பிடி நமஸ்கரிக்கின்றேம்-எ-று. (உ)

பாடற் றொகை

தருமமெய்த தருமனேவத் தாளிணை சிவப்ப மாயோன்
அரவுயர் கொடியோன் பக்கல் அழகுறு நாடு வேண்டித்
திரகத விரத மேறித் தூதுபோய் மீண்ட பாடல்
இரவியங் கதிர்போல் வீசு மிருசதத் தறுபத் தொன்றே.

எ-து. தருமமே யுருவாயிருக்கின்ற தருமராஜன் தனக்காகத் துரியோதனனருகே தூதுபோகும்படி யேவினதினாலே ஆதிபராபர வஸ்துவாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தி நாலு வேதங்களினாலுங் காணப்படாத பாதாரவிந்தஞ் சிவக்கக் குதிரைகட்டிய அலங்காரமான இரதத்தில் எழுந்தருளி அஸ்தினாபுரி யென்னும் பட்டணத்திற்குப் போய்ச் சர்ப்பக்கொடியோனாகிய துரியோதனனை அழகுபொருந்திய நாடு கேட்டு அவனுடனே யுத்தப் பிரசங்கம்பேசி மீண்டதைக் குறித்த பாடல் சூரியகிரணம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற இருநூற்றறுபத்தொன்றாம் எ-று. (௩)

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஸ்வாமி துதி.

பேர்படைத்த விசயனுடன் மும்மைதனிற் பிறவியினும் பிரியானாகிச், சீர்படைத்த கேண்மையினாற் றேரூர்தற் கிசைந்தருளுஞ் செங்கண்மாலைப், பார்படைத்த சுயோதனற்குப் படையெடே னெனமொழியைப் பணித்த கோவைக், கார்படைத்த நிறத்தானைக் கைதொழுவார் பிறவியாழி கரைகண்டாரே.

எ-து. பூலோகமெங்கும் சவுரியத்தினாலே பேர்படைத்த அர்ச்சுனனுடனே இரணியவதை நிமித்தியமாக எழுந்தருளினபோது பிரகலாதனாகியும், இராவணவதை நிமித்தமாக எழுந்தருளினபோது விபீஷணனாகியும், பூமிபாரந்தீர்ப்பது காரணமாக எழுந்தருளினபோது அர்ச்சுனனாகியும் இப்படி மூன்றவதாரத்திலும் பிரியாதவனாகியும் சீர்படைத்த நட்பினாலே அந்த அர்ச்சுனனுக்கு ரதசாரதியாக இசைந்தருளிய செந்தாமரைக் கண்களையுடைய திருமாலை பூமியையாளுமன்னன் துரியோதனன்வந்து வேண்டினபோது அந்தப் பாரத யுத்தமுகத்திலே நான் ஆயுதங் கையிலெடுப்பதில்லையென்று உறுதிசொன்னவரை யாஜ மேகவண்ணனான ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியைக் கைதொழுதவர்கள் பிறப்பென்னுங் கடலைநீந்தி முத்தியாகிய கரையைக் கண்டவர்கள் எ-று. (௪)

நூல்.

ஞாலமன்போ டினிதுரைத்த ஞானமுனி யகன்றதற்பின் சாமவே தங்காணக் கண்டமெனு மிருபர் தருமமுறை யிம்புகலுந் தகுதிபோகத் தூமறுந்தன் குளவோனைத் தூதுவிடு வதற்கிசைவரிச் சுணைக்கோடாது மம், புனலுந்தவழ் மிரிப்பெருந்தே வரிஞைக்குமெழிற் றிருநாடன் வியம்பினனே.

எ-து. தருமபுத்திர மகாராஜன் வனவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும், அஞ்ஞாதவாசம் ஒருவருஷமும் ஆகப் பதின்மூன்று வருஷமுந் தொலைந்து உபப்லாவியமென்னும் பட்டணமே வந்திருந்து துரியோதனன்பக்கல் உலூகமகாமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனையனுப்பி துரியோதனன் தன்னுடைய தகப்பனான திருதராட்டிரனுடனே உசாவிக்கொண்டு சஞ்சயமுனியான தன்னுடைய புரோகிதனை அழைத்து நீர்போய் ஞானப்பிரசங்கம்பண்ணி தருமபுத்திராதியரை இன்னம் வனவாசம்போகத்தக்காகச் சொல்லிவாருமென்ன அந்தப்படியே புரோகிதன் ஆசீர்வதித்து ஞானப்பிரசங்கம்பண்ணி நீங்களின்னம் தபசுபண்ணுவதே உறுதியென்றுசொல்ல இதைமறுத்து சத்துருசங்காரஞ்செய்து பிரதிக்கினைமுடிப்பேனென்று வீமசேனன்சொல்லியனுப்ப அந்தப்படியே சஞ்சயமகாமுனி போனபின்பு சாமபேததானதண்டமென்னும் இராசநீதி முறைவழுவாமல் சொல்லத்தக்கவனென்றறிந்து பரிமளம்பொருந்திய பரிசுத்தமாகிய துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவனைத் தூதுவிடுவதற்கு எண்ணிச் சுனைகள்தோறுஞ் செந்தினையையுடைய திண்ணிய மலைகள் மிகுந்த தேனைநிறைக்கின்ற குருநாடடுக்கதிபதியான தருமபுத்திரமகாராசன் சொல்லத்தொடங்கினன்.

செஞ்சொன்முனி சஞ்சயனுக் கியாமுரைத்த கருமமுமுன் சென்றகாலே, அஞ்சொன்முனி புரோகிதனுக் கவனிசைத்த கருமமுநீ யறிதியன்றே, நஞ்சுதனை மிகவருந்தி நன்மருந்து மந்திரமும் விரைந்து நாடாத் துஞ்சினர்தங் களைப்போல விருக்குமதோ யாமுமது மிருக்குஞ் சோதி..

எ-து. செவ்வையான சொற்போல சொன்ன சஞ்சயமகாமுனிக்கு தாஞ்சொன்ன வசனமும் நாமனுப்புமுனபோகிய உலூகமகாமுனியான புரோகிதனுடனே துரியோதனனப்போது பேசின வசனமும தேவரீருடைய திருவுளமே யறியுமல்லவோ விஷத்தைக்குடித்து அதற்கு நல்லமருந்தும மந்திரமும் கடுக விசாரியாமல் வீணிலே சீவனைவிட்டவர்களைப்போல நாங்கள் போகாதபடி ஒரு புத்தியெங்களுக்குப் போதிக்கவேண்டும். சர்வலோகத்தார் மனத்திலுமிருந்து விளையாடுகின்ற சோதிசொரூபரேயென்று பின்னுஞ்சொல்லுகிறான். எ-று

அருஞ்சமரம் புரியும்வகை யவருரைத்தா ராலுமறமொன் றின்றி, பெருஞ்சமரம் விளைகுமது கடனன்றென மருவ்வெள்ளம் பெருகக்கூறும் பொருஞ்சமர நெடுமுரசப் பூங்கொடியோன் றனைநோக்கிப் புயல்போல் வண்ண, விருஞ்சமரந் தொலைத்தபிரா னிளைஞனையு முடனிருத்தி யியம்பினனே.

எ-து. குருக்ஷேத்திரபூமியிலே அரிய யுத்தஞ்செய்யத்தக்கதாகத் துரியோதனனியர் சம்மதித்ததேயுண்டாகிலதுவல்லது, நாமதாக இயுத்தஞ்செய்யச் சம்மதித்துச்செல்லுகிறது முறைமையல்லவென்று

இருபாவெள்ளம் பெருகும்படி சொல்லிய பொருகின்ற நெடியமுரசுக் கொடிபடைத்த தருமபுத்திர மகாராசனைப் பார்த்து மேகம்போன்ற ஆயிரம் புஜகிரிகளைப்படைத்த வாணாசுரனை செயித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுவாமி வீமசேனன் அருச்சுனன நகுலன் சகாதேவனென்று சொல்லப்பட்ட இளையவரையும் கூடவைத்துக்கொண்டு இவ்வாறு சொல்லினார்.

செய்வரா லினமுகளுந் திருநாடு பெறநினைவோ சென்று மீளப்
பைவரா யருங்கானிற் பயின்றுதிரி தரநினைவோ பகைத்த போரில்
உய்வரா ரெனவிரைவி னுருத்தெழுந்து பொரநினைவோ வுண்மையாக
ஐவரா மவனிபர்க்கு நினைவேதென றருள்புரிந்தா னமரர் கோமான.

எ-து. வயலெங்கும் வராலினங்கள் குதித்து விளையாடுகின்ற சிறந்த குருநாடு வாங்கிக்கொண்டு அரசாட்சிசெய்ய நினைவோ இன்னம் பழையபடியே துன்பமுடையவரால் வனத்திலிருந்து 'திரிய நினைவோ அல்லது பகைத்துசெய்கின்ற யுத்தத்தில் பிழைப்பார் யாரென்று சொல்லத் துரியோதனனுதியனைப் பிரதிக்கினைப்படியே கோபித்து பொருதுசெயிக்க நினைவோ ஐவராகிய உங்களொவ்வொருவருக்கு மிருக்கின்ற உண்மையான எண்ண மென்னவென்று திருவுளம்பற்றினார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் எ-று (௪)

'வயிரமெனுங் கடுநெருப்பை மிகமூட்டி வளர்க்கிலுயர் வனைக்காடென்னச், செயிரமரில் வெகுளிபொரச் சேரவிரு திறத்தேமுஞ் சென்று மாள்வேங், கயிரவமுந் தாமரையுங் கமழ்பழனக் குருநாட்டிற் கலந்துவாழ, இயிரனையாய் சந்துபட வுரைத்தருளென் றறத்தி னுருவம்போல்வான.

எ-து. வைராக்கிய மென்னுங் கடூரமான நெருப்பை அதிகமாக மூட்டி வளர்த்தால் தானேயிழைந்தெரிந்து மாய்ந்துபோகின்ற மூங்கிற்காடென்று சொல்லும்படி குற்றம்பொருந்திய யுத்தத்தில் கோபமூண்டு இரண்டுதிறத்தோரும் ஒரேதரமாய் மாண்டுபோம் அப்படி வாராமல் செவ்வல்லியுந் தாமரையும் பரிமளிக்கின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த குருநாட்டிலே அம்மலர்களைப்போல நாங்கள் ஒருமித்துக் கூடி வாழுமபடி எங்களுயிரை யொத்த கிருஷ்ணரே நீர் தூதுபொருந்த அவர்களையு மெங்களையுங் கூட்டியருளவேண்டுமென்றார் தருமத்தின் உருவமபோல விளங்கிய தருமபுத்திரர். (௫)

அரவுயிர்த்தோ னுடன்மறுசூ தாடிநீர் வென்றவந்நா ளவன்றான் சொன்ன, விரதமொழி தவராமல் வெங்கானம் போய்மீண்டீர் வெய்யோ னுங்கள், குருநிலத்திற் பாதியினிக் கொடாதிருந்தா லரங்கவனைக் கொன்று போரி, லிருநிலத்தை யாளவினித் துணிவதே கடனென்றா னெம்பிரானே.

எ-து. சர்ப்பக்கொடி படைத்த துரியோதனனுடனே நீங்கள் மறுசூதாடி வென்றபோ தவன்சொல்லிய சொற்றவறாமல் பன்னிரண்டு

வருஷம் வனவாசமும், ஒருவருஷம் அஞ்ஞாதவாசமும் போய்வந்தீர்கள் வெய்யவனாகிய அர்த்தத்துரியோதனன் உங்களுடையபூமியிலே பாதியைக் கொடாமற் போனானேயாகில் அவனைக்கொன்று போர் முகத்திலே பெரியபூமியை ஆளுகைக்குந் துணிவதே முறைமையென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்-எ-று. (சு)

குரவரையுங் கிளைஞரையுங் குலத்துரிய துணைவரையுங் கொன்
றுபோர்வென், றரவநெடுங் கடலாடை யவனியெலாந் தனியாளு மரசு
தன்னில், கரவுறையு மனத்தாதை முனிக்குரைத்த மொழிப்படியே
கானந் தோறும், இரவுபகல் பலமூல சாகநுகர்ந் துயிர்வாழ்த லினிது
நன்றே.

எ-து. ஆசாரியரையும், சுற்றத்தாரையும், குருகுலத்துக்குரிய அண்ணன் தம்பிமாரையும், இன்னம் பாட்டன் மாமன் மைத்துனன் முதலானபேர்களையுங் கொன்று போரில் வென்று சப்திக்கின்ற நெடிய கடலாடையையுடைய பூமிமுழுவதும் தனியே யாளுகிற அரசைப் பார்க்கிலுங் கபடந்தங்கிய மனமுடைய பெரிய தகப்பனார் புரோகிதருடனே சொல்லியனுப்பிய சொற்படியே வனந்தோறும்போய்இரவும் பகலும் கனி காய் கிழங்கு சருகுகளைப் புசித்துப் பிழைத்துக் காலம் போக்குகிறது மிகவும் நல்லதென்றார் தருமபுத்திரர்-எ-று. (எ)

கோதிலா னிந்தமொழி கூறுதலு மாதியான் கூறலுற்றான்,மோ
தமருக் கிளைத்துநீர் மொய்த்தபெருங் கானகத்தே முடுகிச்சென்றால்,
பூதலத்தோ ரேசாரோ புகன்றபெரு வஞ்சினமும் பொய்த்திடாதோ,
நீதியோ வெனவுரைத்த னுங்கதற்கு நிகழ்தரும னிகழ்த்தலுற்றான்.

எ-து. பழுதில்லாத தருமபுத்திரமகாராசர் இந்தவசனம் சொன்ன மாத்திரத்திலே ஆதிமூலமான ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர் சொல்லுவார் தருமபுத்திரரே நீங்கள் மோதுகின்ற யுத்தத்துக்குத் தோற்று நெருங்கிய பெரியவனத்தினிடத்திலே வாசம்பண்ண விரைந்து போனால் பூலோகத்திலுண்டான பேர் தாயாதியுடனேயுத்தம்பண்ணிச் செயிக்கமாட்டாமற் போனார்களென்று ஏசமாட்டார்களோ தம்பிமார்சொன்ன சபதம் பொய்யாய்ப் போகாதோ இது நீதியாகுமோ வென்று சொல்ல அதுகேட்டுப் பின்னுஞ் சொல்லுவார் தருமபுத்திரர்-எ-று.

நீதூது நடந்தருளி யெழுதுநினைப் பவர்க்குரைத்தா னினைவுன்
வண்ணம், தாதாளி யளிமுரலுந் தண்பதியுந் தாயமுந்தா னுரானு
கில், மீதூது வளைக்குலமும் வலம்புரியு முழமிழக்க வெய்ய காலன்
மாதூதர் மனங்களிக்கப் பொருதெனினும் பெறுவனிது வசையும
ன்றே.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமி தேவரீர் எங்கள் நிமித்தந் துரியோதனனிடத்துத் தூதுசென்று எங்களுடைய நினைப்பின் பிரகாரம் அவனுடனே பேசினால் அந்தப்படியே மகரந்தப் பொடியை பூதிவண்டுகள் மூரலுகின்ற குளிர்ந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த நகரமும் பங்குங் கொடாமற் போனானாகில் அதற்குமேல் ஊதப்பட்ட வெற்றிச் சங்குகளும் வலம்புரிச் சங்குகளும் வீரகாளம் வீரகொம்பு முதலிய நானாவித வாத்தியங்களு முழங்கக் கொடிய யமதூதர்மனங்களிப்ப போர்க்களத்திலே யுத்தஞ்செய்தானாலுங் காயாதிபட்சத்திலுள்ள எங்கள்பூமியைப் பெறுவோம் அது அபகீர்த்தியன்றென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் தருமபுத்திரர்-எ-று. ௬

மூந்தூர்வெம் பணிகொடியேன் முதூரி னடந்துழவர் முன்றி
லேறும். நந்தூரும் புனனாட்டின் றிறம்வேண்டு நாடொன்றுநல்கானே
ல், ஐந்தூர்வேண் டவையிலெனி லைந்தில்வேண்டவைமறுத்தா லடு
போர் வேண்டும், சிந்தூரத் திலகனுதற் சிந்துரத்தின் மருப்பொசித்
த செங்கண்மாலே.

எ-று. மூர்த்தியூருகின்ற சர்ப்பக் கொடியையுடைய துரியோதனன் பதியான அஸ்தினாபுரத்திற்கு தேவரீர் எழுந்தருளிப்பள்ளர் முற்றங்கள் தோறுஞ்சங்கினங்க ளேறுகின்ற நீர்வளம் பொருந்திய நாட்டைக்கேளும், அதுகொடானாகில் எங்களைந்து பேருக்கும் இந்திரப்பிரஸ்தம். யமப்பிரஸ்தம், அவந்தி, வாரணாபுரி, அஸ்தினாபுரி என்கிற ஐந்தூருங் கேளும். அவையில்லையென்று மறுத்தானாகில் ஐந்து மனைகேளும், அவையும் இல்லையென்றால் யுத்தத்திற்குச் சம்மதித்து வாரும்மாயமாய்க்கஞ்சன்வரவிட்ட சிந்தூரத்திலக நெற்றியையுடைய யானையின் கொம்புகளை யொடித்த சிவந்தகண்களையுடைய மாயனே யென்றார் தருமபுத்திரர் எ-று. ௰

மூத்தோன்மற் றிவையுரைப்ப விளையோன் வெஞ் சினமனத்
தின் மூளமூள, நாத்தோயி லுறைபதறக் கதுமெனவும் றெழுந்திறை
ஞ்சிஞ்சாலமெல்லாம். பூத்தோனே பூந்தவிசிற் பூவைபொரும்மணிமா
யா புன்மை யாவுந்தீர்த்தோனே யூனமிலான் மானமிலாதுரைப்பதெ
ற்கென செய்வதென்றான்.

எ-து. மூத்தவராகிய தருமபுத்திரமகாராசர் இந்த வசனஞ் சொல்லவீமசேனன் கேட்டு அவன் மனத்திலே கோபம் அதிகரிக்க நாவினிடத்திலே குற்றமில்லாத சொற்கள் பதறச் சீக்கிரத்தில் வந்து எழுந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணசாமியைத் துதித்துப் பூலோக முழுதும்

உண்டாக்கினவரோ பதுமாசனத்திலிருக்கின்ற மகாலட்சுமி பொருந்திய கௌத்துவாபரணந்தரித்த மார்பையுடையவரோ நம்பினபேர்குறைவுகளைத்தீர்த்தவரோ குற்றமற்ற அண்ணனுடைய அவமானமில்லாமற் சொல்வதற்கு நான் செய்வதெனனென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் அந்த வீமசேனன். எ-று.

விரிகுழற்பைந் தொடிநாணி வேந்தவையின் முறையிடுநாள் வெகுளே லென்று, மரபினுக்கு நமக்குமுலகுள்ளளவுந் தீராத வசையே கண்டாய் எரிகழற்கா னகமகன்று மின்னமும்வெம் பகைமுடிக்க வினையாய் நின்றாய், அரவுயிர்த்தோன் கொடுமையினு முரசுயர்த்தோ யுனதருளுக் கஞ்சினெனே.

எ-து விரிந்த கூந்தலையும் பசிய வளையலையு முடைய துரௌபதி நாணமடைந்து -நூலட்சத்து கூகூ-பட்டவர்த்தனரும், கூ-லட்சத்து கூகூதமகுடவர்த்தனரும் பதினெண்பூமி மன்னர் மண்டலீகரும், தேசத்துஇராசவர்க்கமும் பீஷ்மாச்சாரி துரோணாச்சாரி கிருபாச்சாரி அசுவத்தாமர் கர்ணன் சகுனி சல்லியன் அதிரதர் மகாரதர் சமரதர் முதலிய சமஸ்தபேரும் நிறைந்த இராசசபையிலே மானபங்கம் பண்ணுவித்தநாளில் தஞ்சமில்லாதபேர்போல முறையிட்டபோது நீகோபியாதே யென்றுசொல்லி குருகுலத்துக்கும் நமக்கும பூலோக முள்ளளவுந் தீராத பழிப்புவசனமுண்டாக்கினீர் அதுவுமல்லாமல் கள்ளக்கயிறுகொண்டு சூதாடி தீப்படுகின்ற காடே போகச்சொல்லி விட அதை நீக்கியும இன்னமு மக்கொடிய பகையை முடிக்க நினைக்கின்றீர் ஆதலால் துரியோதனனுடைய கொடுமையைப்பார்க்கிலும் தருமபுத்திரரோ உம்முடைய கிருபைக்கு மிகவும் பயப்படுமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் வீமசேனன். எ-று. (கஉ)

காளை வுனைவிடுத்த கண்ணிலா வருளிலிதன் காதன் மைந்தன்
தாளுறுந் தரணியெலா மொருகுடைக்கீழ் நீயாளத் தருவ னின்மே
கேளுணம்முரிமையறக்கவர்ந்தபெருந்துணைவனுனைவெறுதவண்ணம்
வாளுள வானவர்கோன் றன்பதமற் றவன்றனக்கே வழங்குவேனே.

எ-து. எம்மை வனவாசம் போகச்சொன்ன கண்ணில்லாத திருதராட்டிரனுடைய ஆசையிருந்த குமாரனான துரியோதிரன் தானாளுகின்ற பூலோகமெல்லாம் ஒருகுடைக்கீழ் இன்றைக்கே நீராளத் தருவேன் அல்லாமல் முன்னாளில் நம்முடைய ஆட்சியான நாட்டைக்கைக்கொண்ட அந்தத் துரியோதனன் தேவரீரை வெறுத்துவிடாதபடி அவனுக்கு வீரசொர்க்கத்தை யாளும்படி இந்திரபதத்தைத் தருவேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் வீமசேனன். எ-று. (கங)

போர்முடித்தா னமர்பொருது புலம்புறுசொற் பாஞ்சாலி பூந்த
ண் கூந்தல், கார்முடித்தா னிளையோர்முன் கழறியவெஞ் சினமுடித்
தான் சடவுட் கங்கை, நீர்முடித்தா னிரவொழித்த நீயறியப் பூதலத்
தி னிலைநின் றோங்கும், பேர்முடித்தா னிப்படியே யார்முடிப்பா ரிவ
னுடனே பிறந்தே னென்றான்.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவரே எங்களண்ணவியார் துரியோதனனு
டனே யுத்தஞ்செய்து முடித்தார் மேகம்போன்ற கூந்தலையும் புலம்பு
கின்ற சொல்லையுமுடைய துரௌபதி முடிக்கச்செய்தார் தம்பிமார்
சபையிலே பேசிய சபதங்களையு முடிப்பித்தார் தெய்வத்தன்மைபொ
ருந்திய கங்காசல முடித்த உருத்திரதேவர் கையிலே பிரமகபாலங்கொ
ண்டு இரபபதைத தவிர்த்தருளிய உம்முடைய சித்தமறிய பூலோகத்
திலே நிலைநின்றுயர்ந்த கீர்த்திமானென்னும்பேர் பிரசித்தமாக முடி
த்தார் இப்படி யாவர் முடிக்கப்போகிறார்கள் இவருடனே பிறந்த நா
ன் கீர்த்தி பெற்றது போதுமென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் வீமசே
னன். எ-று. (கச)

அணிதிரண்டு வருஞ் சமரிலெதிர்ந் தரவுயர்த்தோ னுடனரச ருடல
மெல்லாந், துணிந்திரண்டு படப்பொருது தொல்லையுல கரசாளத் து
ணிவ தல்லால், தணிந்தாறுங் கிளையுறவுங் கொண்டாடித் தானின்ன
ந் தனித்தூ தேவிப், பணிந்திரந்து புவிபெற்றுண் டிருப்பதற்கே து
ணிகின்றான் பட்ட பாடே.

எ-து. போர்க்கோலங் கொண்டு வருகிற பெரிய யுத்தத்திலே
யெதிர்த்து துரியோதனனுடனே யெதிர்த்த அரசர்களுடைய சரீரங்க
ளெல்லா மிரண்டுதுண்டாகும்படி போர்செய்து பழைய பூலோகமுழு
தும் அரசாட்சிசெய்யத் துணிவதல்லால பொறுமைகொண்டு தரும
த்தையும கிளையுறவும் பாராட்டி இன்னம் ஒப்பற்ற தூதுவிட்டு அவ
னை வணங்கிப் பூமியை யாசித்துப் பெற்றுககொண்டு சவுக்கியமாகப்
புசித்திருக்கவே யெண்ணுகின்றான் தருமபுத்திரமகாராசர் குருகுலம்
பட்டபாட்டை என்னசொல்வேனென்றான் வீமசேனன். எ-று. (கரு)

பரிவுடன்மற் றிவைகூறும் பவனகுமா ரனைமலர்க்கைப் பணித்
து நோக்கி, குருகுலத்தோர் போரேறே குற்றமது பார்க்குங்காற் சுற்
றமுண்டோ, இருவருக்கும் வசையன்றோ விருநிலங்கா ரணமாக வெ
திர்ப்பதென்றான்.

எ-து. இப்படிப் பரிவாகச் சொல்லிய வாயுபுத்திரனாகிய வீம
சேனனை மலர்போன்றகையா லமர்த்திப் பார்த்துக் குருவம்ச சிகாம
ணியே குற்றம்பார்க்குமிடத்திற் சுற்றமுண்டோ ஒரு குலத்திலே பிற
ந்த அண்ணன் தம்பிமாருடனே கூடிவாழும் வாழ்வினைப்போல் வே

னொரு உறுதியுண்டோ பெரிய இப்பூமியைப் பெறுவதுங் காரணமாக எதிர்ப்பது நம்மிருவருக்கும் குற்றமல்லவோ வென்றார் தருமபுத்திர மகாராசா. எ-று. (௧௬)

உரிமையுட தம்பியர்க ளுணர்வறியா மையினவைக்க ணுரைத்த மாற்றம், பரிபவமோ கேட்டோர்க்குப் பரிபவமென் பதுபிறராற் பட்டாலன்றோ, கருதிலது மற்றெவர்க்கு மொவ்வாதோ கண்மலரிற் கைபடாதே, பொருதொழிலுங் கடைநிலத்திற் கிடந்தேனே யெனமொழிந்தான் புகழே பூண்பான்.

எ-து. உரிமையுள்ள தம்பிமார்கள் அறியாமையினாலே சபையிலே சொன்ன வார்த்தைகள் நமக்கு இழிவையுண்டாக்குமோ இழிவென்பது அன்னியராற் சொல்லப்பட்டாதல்லவோ அது நினைக்குமிடத்தில் ஒருவருக்கும் பொருந்தாதோ கண்மலரிற் கைபட்டால் அந்தக் கையைத் துணிக்கலாமோ யுத்தம் பின்னு மிருக்கின்றதென்றார் கீர்த்தியையே தரிக்கின்ற தர்மபுத்திர மகாராஜன். எ-று (௧௭)

சூடுகின்ற துழாய்முடியோன் சுரருடனே முனிவர்களுஞ் சுருதி நான்குந், தேடுகின்ற பதஞ்சிவப்பத் திருநாடு பெறத்தூது செல்லவேண்டாம், வாடுகின்ற மடப்பாவை தன்விரதமு மென்விரதமும் வழுவாவண்ணங், கோடுகின்ற மொழிபவன்பா லெனைத்தூது விடுகவினிக் கொற்றவேந்தே.

எ-து. துளபமாலையணிந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தேவர்களும் முனிவர்களும் நாலுவேதமும் இன்னும் தேடுகின்ற பாதஞ் சிவப்ப நடந்து நாம் நம்முடைய திருநாடு பெறும்பொருட்டுத் தூது செல்லவேண்டும் வாடுகின்ற துரோபதியினுடைய பிரதிக்கினையும் என்பிரதிக்கினையும் தப்பாதவிதந் துரியோதனனிடத்தில் என்னைத் தூதாக அனுப்புந் தருமபுத்திரரோ யென்றான் வீமசேனன். எ-று. (௧௮)

மலைகண்டதென வென்கைம் மறத்தண்டின் வலிகண்டு மகவான் மைந்தன், சிலைகண்டு மிருவர்பெருந் திறல்கண்டு மெமக்காகத் திருமா னின்ற, நிலைகண்டு மிவள்விரித்த குழல்கண்டு மிமைப்பளவி னேரார் தம்மைக், கொலைகண்டு மகிழாம லவன்குடைக்கீ ழுயிர்வாழக் குறிக்கின் றீரோ.

எ-து. மலையைக்கண்டதென என் கையிலிருக்கின்ற தண்டாயுதத்தினுடைய பிரபலங்கண்டும் அருச்சுனனுடைய காண்டீபத்தின் வலிமைகண்டும் நகுல சகாதேவருடைய வல்லமைகண்டும் நமக்குச் சகாயமாக கிருஷ்ணபகவானிருக்கும் நிலையைக் கண்டும் இந்ததுரோபதி விரித்த கூந்தலைக் கண்டும் ஒருநிமிஷமாத்திரத்தில் துரியோதனாதியரைச் சர்வசங்காரம்பண்ணி மகிழ்ச்சியடையாமல் பகையாளி குடைக்கீழே வாழும்படி குறித்திருக்கின்றீர் தருமபுத்திரரோ யென்றான் வீமசேனன். எ-று. (௧௯)

வெம்புயவீ மனும்வெகுண்டு மீண்டுமிவை யெடுத்துரைப்ப மேகமேனிப், பைம்பொனெடுந் தனித்திகிரிப் பரந்தாமன் கருணையுடன் பரிந்துநோக்கி, யம்புவியின் முன்பிறந்தோ ரரசுநெறி முறையுரைத்தா லதுகேளாமற், றம்பியரு மறுப்பரோ தலைவவினிக் கடுங்கோபந் தணிக வென்றான்.

எ-து. வலிய புயமுடைய வீமசேனனுங் கோபித்து மறுபடியு மிந்தவசனங்கள் சொல்ல மேகம்போன்ற திருமேனியும் பசியபொன் போன்ற நெடிய வொப்பற்ற சக்கராயுதமு முடைய கிருஷ்ண பகவான் கிருபையுடன் பரிவுகொண்டு பார்த்துப் பூமியிலே முன்பிறந்த தமையனார் இராசநீதி முறைமைசொன்னா லதைக் கேளாமல் தம்பியரானவர் மறுப்பார்களோ தலைமைபெற்ற வீமசேனனே இனிக் கடிய கோபத்தைத் தணிக்கக்கடவா யென்று திருவுளம்பற்றினார். எ-று. (௨௰)

மைக்கான முகிலூர்தி வானவர்கோன் றிருமதலை வணங்கிநின்று முக்காலங் களுமுணரு முகுந்தனுக்கு முதல்வனுக்கு மொழிந்தான் மன்னோ, அக்காலம் பொறுத்தவெலா மமையாம லின்னமிருந் தறமே சொன்னால், எக்காலம் பகைமுடித்து திரௌபதியுங் குழன்முடிக்க விருக்கின்றாளே.

எ-து. மைபோலுங் கரியமேகவாகனனான தேவேந்திரனுடைய குமாரனான அருச்சுனன் வணக்கஞ்செய்துநின்று இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமென்னும் முக்காலங்களையு மறியும் கிருஷ்ண பகவானுக்குந் தருமபுத்திரருக்குஞ் சொல்லுவான் அதெங்ஙனெனில் அந்தக் காலத்தில் துரியோதனன் பண்ணின குற்றங்களைப் பொறுத்த பொறுமைகளெல்லாம் போதாமல் இன்னமிருந்து தருமத்தையே சொன்னா லினி எந்தக்காலத்தில் பகையைமுடித்து துரௌபதி கூந்தலை முடிக்கவிருக்கிறாளென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று. (௨௧)

தேவரா யினும்பழைய தயித்தியரா யினுமற்றுஞ்செப்புகின்றோர், யாவரா யினுமெதிர்த்தோ ருயிருணவென் றிருப்பதுவா மென்கைவாளி, மூவரா யவர்களுக்கு முதல்வனாகியமூர்த்தி முகிலோய் பூக, மீவரா லுகளும்வயற் குருநாடே னிவனவன்பால் வேண்டு மாறே.

எ-து. தேவர்களானாலும் பழையவசுரர்களானாலும் பின்னுஞ் சொல்லுகின்ற வலிமைபெற்றபோ ரெவர்களானாலும் எதிர்த்தபேர்களுடைய உயிரைத் தனக்குப் புசிப்பென்று நினைத்திருப்பது என் கைப் பாணமானது திரிமூர்த்திகளுக்கும் முதல்வராகிய கிருஷ்ண மூர்த்தியே மேகந்தோய்கின்ற கமுகினமேல் வராலினங்கள் குதிப்ப பாய்கின்ற கழனிகள் சூழ்ந்த குருநாட்டை என்னநிமித்தம் துரியோதனனிடத்தில் வேண்டுகின்றதென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் அருச்சுனன்-எ-று. (௨௨)

தீண்டாத கற்புடைய செழுந்திருவைத் துகிலுரியச் செயலொன்றின்றி, நீண்டோனே கரியோனே நிமலாவென் றரற்றினளாய் நின்றுசோர, மாண்டார்போ லதுகண்டு மன்னவையில் யாமிருந்த மாசுதீர, வேண்டாவோ வேண்டுவது மேம்படுநல் லறமேயோவேந்தர் வேந்தே.

எ-து. அக்கினியைப்போல் தீண்டப்படாத பதிவிரதமுடைய துரோபதையைச் சபையிலே துரியோதனன் துச்சாதனனை விட்டுத் துகிலுரித்தபோது அவள்யாதொருசெயலு மில்லாதவளாய் நெடியவனே நீலவண்ணனே நிர்மலசொரூபனே யென்றுமுறையிட்டவளாகி நின்று சோர்வடைய நிர்ச்சீவர்போலே அதைக்கண்டும் இராஜசபையிலே நாங்களனைவரு மிருந்த குற்றந் தீரவேண்டாமோ, அவனிடத்திற் பூமியை யாசிப்பது நல்லதருமந்தானோ மன்னர்க்கு மன்னனாகிய தருமபுத்திரா யென்றுபின்னுஞ்சொல்லுவான் அர்ச்சுனன் -எ-று.

பொன்னாலுந் திகிரியினான் போனாலும் புகழ்வேந்தன் புகன்றவெல்லாஞ், சொன்னாலு மவன்கேளான் விதிவலியாற் கெடுமதிகண்டோன்றுதன்றே, எந்நாளு முவர்நிலத்தி னெல்விளைவித் திடினும்விளை வெய்திடாது, பன்னகந் தனக்கமிர்தங் கொடுத்தாலும் விடமொழிய பயன்கொடாதே.

எ-து. பொற்பிரகாசம் பொருந்திய சக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணதேவர் தூதாகப்போனாலும் புகழையுடைய தருமபுத்திரர் சொன்ன வார்த்தைகளெல்லாஞ் சொன்னாலும் அந்த துரியோதனன் கேளான் விதியின்வலுமையால் கெடுமதி கண்ணுக்குத்தோற்றாது எந்நாளுங் களர்நிலத்திலே நல்லவிதைகளை விதைத்தாலும் விளையமாட்டாது. நச்சுப்பல்லையுடைய பாம்புக்கு பாலைகொடுத்து வளர்த்தாலும் விஷத்தையல்லாமல் வேறொருபயனைக்கொடாது. எ-று. (௨௪)

பார்த்தனிவை புகன்றிறைவன் பணித்தருள விருந்ததம்பின் பரிவினோடுந், தீர்த்தனிரு பதமிறைஞ்சித் தருமனையுங் கைதொழுது சினங்கொள் வேலான், நீந்தநெடுங் கடலெழுபா ரடலவர் பெறுவரோனும் நிகழ்ச்சி பொய்யோ, கோத்தருமன் றனியாண்மை கூறுதோ கூறுகநீ கொற்றவேந்தே.

எ-து. அருச்சுனன் இந்தவசனஞ்சொல்லி கிருஷ்ண பகவான் கையமைக்கவிருந்த பின்பு நகுலன் அன்புடனே கிருஷ்ண பகவானுடைய இரண்டு பாதங்களையும் வணங்கித் தருமபுத்திரனையும் நமி சலமயமான சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமியைப் பெரு

மைபொருந்திப பஞ்சபாண்டவர் பெருவார்களென்று சொல்வதுபொய்யோ தருமபுத்திர மகாராஜனுடைய ஒப்பற்ற சௌரியஞ் சொல்லாதோ நீசொல்வாய் வெற்றியையுடைய வரசனே யென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-று. (௨௫)

கேவலந்தீர் வரியபகை யிடக்கமுகில் கிளர்மழைக்குக் கிரியொன் றேந்து, கோவலன்போ யுரைத்தாலுங் குருநாடு மரசுமவன் கொடுக்கமாட்டான், நாவலம்பூ தலத்தரசர் நாடிழந்தோமெனநம்மை நகையா வண்ணம், காவலன்றன் படைவலியு மெனது தடம்புயவலியுங்காணலாமே.

எ-து. கேவலமாகத் தீர்த்தற்கு அறியபகை யிருக்கமேகஞ்சொரிகின்ற அதிகமழைக்குப் பசுத்திரளைக் காக்கும் பொருட்டு கோவர்த்தன பர்வதத்தையேந்திய கிருஷ்ணபகவான் தூதுபோய்ச் சொனனுலுங் குருநாட்டையும அரசையும் அத்துரியோதனன் கொடுக்கமாட்டான் ஆகையினாலே சம்புத்தீவாகிய இந்பூமியிலே யிருக்கின்ற அரசர்கள் நாட்டையிழந்தோமென்று நம்மைநகைபாதபடி துரியோதனனுடைய சேனைவலிமையும் என்னுடைய விசாலமாகிய புஜ வலிமையும் பார்க்கலா மென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான்நகுலன். எ-று. (௨௬)

அன்னநடையரம்பைதனை யவுணர்கவர்ந் திடவிமையோ ரரசுக்காக, முன்னமவ ருடன்பொருது சிறைமீட்டா னங்குலத்து முதல்வனன்றோ, மன்னவையில் யாங்காண மடவரலைத் துகிலுரிந்த வலியோன் றன்பால், இன்னமிரந் தவன்குடைக்கீ ழிருந்தக்கா ணம்மையுலகென் சொலாதோ.

எ-து. அன்னம்போல்நடையையுடைய தேவரம்பையை அசுரர்கள் பிடித்துக்கொண்டுபோக அப்போது அவள்பயந்து கூப்பிடுவது தெரிந்து இந்திரன் பொருட்டு முற்காலத்திலே அந்த அசுரருடனே யுத்தஞ்செய்து சிறைமீட்டவன் நம்முடைய குலத்துத்தலைவனாகிய புரூரவச் சக்கரவர்த்தியல்லவோ இராஜசபையிலே நாம் காணும்படி துரியோதனனிடத்தில் இன்னம் யாசித்து அவன் குடை நிழலி லிருந்தால் நம்மைஉலகம என்னசொல்லா தென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான் நகுலன். (௨௭)

கானெறிபோய்க் கரந்துறைந்து கடவநாட் கழித்ததற் பின்கானநீங்கி, ஈனமிலா வகைவந்தார் நந்துணைவ ரெனச்சிறிது மிரங்கானுஇல், மானகரும் வளநாடு முரிமையுந்தன் மொழிப்படியே வழங்கானுஇல், தானறியா தவன்பிறர்போய்க் கற்பித்தா லறிவானோ தரணிவேந்தே.

எ-து. வானவாசம் பன்னிரண்டு வருஷமும் அஞ்ஞாதவாசமொருவருஷமும் இருந்து கழித்தபிற்பாடு காட்டைவிட்டு ஈன்மி

ல்லாதபடிவந்தார்கள் நம்முடைய அண்ணன் தம்பிமார்களென்றுகொ ஞ்சமு மிரக்கஞ் செய்யானாகில் தாயாதிபட்சமுண்டான மகத்தாகிய காரமும வளத்தையுடைய நாடும் மறறபங்கும் தன் சொல்லின் படியே கொடாமற் போனானாகில் தானேயறியாதவன் ஒருவர் போய்ச்சொன் னாலறிவானோ பூமிக்கரசனாகிய தருமரே யென்றான் நகுலன். எ-று.

நகுலனிவை யெடுத்துரைப்ப நன்றெனக்கை யமைத்தருளிநகுல ன் சொல்லு, மிகல்விசயன்றன்மொழியும் திறல்வீம னியம்பியதும்யா வுங் கேட்டோம், புகலரிய வுணர்வுடையோய் புகழுடையோய் திறலு டையோய் புகனீ யென்ன முகிலனைய திருமேனி முகுந்தனுக்கு மன முருக மொழிகின்றானே.

எ-து. நகுல னிந்தவசனஞ் சொல்ல நல்லதென்று கையமைத்த ருளி நகுலன் சொன்னதும், வலிமையையுடைய அர்ச்சுனன்சொன்ன தும், சௌரியத்தை யுடைய வீமன்சொன்னதும், எல்லாங் கேள்விப் பட்டோம் சொல்லுதற்கரிய அறிவை யுடையவனே கீர்த்தியையுடை யவனே உன்கருத்தை நீசொல்லென்று கேட்க கரியமேகத்தை யொ த்ததிருமேனியை யுடைய கிருஷ்ண பகவானைப்பார்த்து மனமுரு குமபடி சொல்லுவான் சகாதேவன். எ று.

சிந்தித்தபடி நீயுஞ் சென்றாலென் னொழிந் தாலென்செறிந்தநா று, மைந்தர்க்கு முதல்வனிலம் வழக்காமலிருந்தாலென வழங்கினா லென், கொந்துற்ற குழலிவளு முடித்தாலென விரித்தாலென குறித் த செய்கை, யர்த்தத்தின் முடியும்வகை யடியேற்குத் தெரியுமோ வாதி மூர்த்தி

எ-று. ஆதிநாராயணனாகிய கிருஷ்ண பகவானே நீ நினைத்த படியே தூதுபோனா லென்ன, அதைவிட்டா லென்ன, துரியோதன ன் பூமிகொடாவிட்டா லென்ன, கொடுத்தா லென்ன, பூங் கொத்தை யுடைய அளகபாரத்தை இத்துரோபதை முடித்தாலென்ன விரித்தா லென்ன நீர்நினைத்த காரியம் முடிவிலே முடியும் விதம்அடியேனுக்கு த் தெரியுமோ வென்றான் சகாதேவன். எ-து (கூய)

முருகவிழ்க்கும் பசுந்துளப முடியோனே யன்றலகை முலைப்பா லுண்டு, மருதிடைச்சென் றுயர் சகடம் விழவுதைத்துப் பொதுவர்ம னை வளர்ந்த மாலே, ஒருவருக்குந் தெரியாதிங் குன்மாய்கை யானறி வே னுண்மை யாகத், திருவுளத்துக் கருத்தெதுவோ வதுவெனக்குங் கருத்தென்றான் றெய்வமன்னன்.

எ-து. வாசனைவீசுகின்ற பசியதுளபமாலை யணிந்த கிரீடத்தை யுடையவரே அன்றுபூதகியினுடைய முலைப்பாலுண்டு நாரதர்சாபம் பெற்றிருந்த நலகூபனமணிகூபன் யென்ற இருவரின் மருதமரங்களை யொடித்து சாபவிமோசனம் செய்தும் சகடிறவுதைத்த கிருஷ்ண

பகவானே, இங்கே நீர் செய்கின்ற மாயம் ஒருவருக்குந் தெரியாது எ ல்லாருக்குந் தெரியுமாகையால் சத்தியமாக உம்முடைய திருவுளத்திற்கு நினைப்பு எதுவோ அதுவே எனக்குங் கருத் தென்றான் தெய்வத்தை யொத்த சகாதேவன். எ-று. (௬௧)

இவ்வண்ணஞ் சாதேவ னியம்புதலுநகைத்தருளியிகலோர்சொ ன்ன, அவ்வண்ணம் புகலாமல் விரகுரைத்தா னிவனென்ன வவனோ டாய்கோர், பைவண்ண மணிக்கூடந் தனிலெய்திப் பாரதப்போ ப யிலா வண்ண, மெய்வண்ணஞ் சொல்லுகநீ யுபாயமெனத் தொழுது ரைத்தா னூங்கொள் வேலான்.

எ-து இந்தப் பிரகாரஞ் சகாதேவன் சொன்ன மாத்திரத்திலே கிருஷ்ணபகவான், புன்சிரிப்பு கொண்டு தருமபுத்திராதியர் சொன்ன அவ்விதஞ் சொல்லாமல் இவன் உபாயமாகச் சொன்னானென்று அவ னுடனே அங்கே நாகரத்தினத்தா லிழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஒருவகா ந்த ஸ்தானத்திலே போய்இந்தபாரதயுத்தம் செய்யாவிதம் பிழைக்கு ம்படி உபாயஞ்சொல்லெனறு கேட்க அவரை வணங்கிச்சொல்லுவா ன் சகாதேவன். எ-று. (௬௨)

கொச்சகக் கலிப்பா.

நீபா ரதவமரில் யாவரையு நீறுக்கிப்
பூபாரந் தீர்க்கப் புகுந்தாய் புயல்வண்ணா
கோபாலாபோரேறே கோவிந்தா நீயன்றி
மாபா ரதமகற்ற மற்றார்சொல் வல்லாரே.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே, நீ பாரத யுத்தத்திலே சர்வதே சத்து இராஜவர்க்கத்தையுங் குருக்ஷேத்திரத்திலே கூட்டிச்சாம்பலா கிப் பூமிபாரந்தீர்க்க இந்தயத்தனஞ் செய்தீர் மேகவண்ணரே பசுக் களைப் பரிபாலனஞ் செய்தவரே யுத்தத்திற்கு ஆண்சிங்கம் போன்ற வரே கோவிந்தரே உம்மையல்லாமல் இந்த மகாபாரதத்தை நீக்கவல் லவர் வேறே யாரிருக்கிறார்கள் சொல்லுவீ ரென்று பினனுஞ் சொல் லுவான் சகாதேவன். எ-று.

பாராளக் கன்னனிகல் பார்த்தனைமுன் கொன்றணங்கின்
காரார் குழல்களைந்து காலிற் றளைபூட்டி
நேராகக் கைபிடித்து நின்னையும்யான் கட்டுவனேல்
வாராமற் காக்கலா மாபா ரதமென்றான்.

எ-து. கர்ணனைப் பூமியாளும்படி பட்டங் கட்டி அவனைக்கொல் லுகின்றேனென்று பகைத்திருக்கின்ற அர்ச்சுனனை, முன்னே கொன் று துரோபதியி னுடைய கூந்தலை களைவித்து காலிலே விலங்கு பூட் டி நேராகக் கையாற்பிடித்து உம்மையும் யான் கட்டுவனே யானல் இந்த மகாபாரத யுத்தம் வாராமற்படிக் காக்கலா மென்றான் சகா தேவன். எ-று. (௬௪)

முன்னநீ கூறியிவை யெல்லா முடித்தாலும்
என்னைநீ கட்டுமா றெவ்வா றெனாயனை
உன்னைநீ தானு முணராதா யுன்வடிவம்
தன்னைநீ காட்டத் தளைந்திடுவேன் யானென்றான்.

எ-து. திருமாலானவர் முன்னேநீ சொல்லியபடி அவைகளெல்லாஞ்செய்துமுடித்தாலும் என்னைப்பிடித்துக் கட்டும்விதம் எப்படியென்று கேட்க உம்முடைய பெருமையறியாத நீர் உம்முடையவடிவைக் காட்டினால் நான் கட்டுவேனென்றான் சகாதேவன். எ-று. (கஅ)

மாயவனு மன்பன் மனமறிவான் கட்டுகவென்
றூய வடிவு பதினா யிரங்கொண்டான்
தூயவனு மூலமாந் தோற்ற முணர்ந் தவ்வுலகுந்
தாய வடியிணைக டன்கருத்தி னாற்பிடித்தான்.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் அன்பனுடைய மனமறியும்படி நம்மைக்கட்டும் பிள்ளாயென்று தமதிச்சையினாலாகிய பதினாயிரம் வடிவுகொண்டார் பரிசுத்தனாகிய சகாதேவனும் அவ்வடிவுகளுக்கெல்லாம் ஆதியாகியவ்வடிவை ஞானத்தாலறிந்து எந்தவுலகத்தையுந் தாவியளந்த இரண்டு பாதங்களையும் தன கருத்தாகிய கயிற்றினாலே கட்டினான். (கசு)

நீதேவ னென்றறிந்து நெஞ்சாற் றளைகட்டுஞ்
சாதேவன் கண்களிக்கத் தானேயாய் முன்னின்றான்
பூதேவ ருங்கனகப் பூங்கா நிழல்வைகும்
மாதேவ ருந்தேடிக் காணா மலரடியோன்.

எ-து. பதினாயிரம்வடிவிலே மூலவாகிய வடிவையறிந்து நீதான் தேவனென்று நிச்சயித்து மனதினாலே தன்னைக் கட்டிய சகாதேவனுடைய கண்கள் களிக்கும்படி தானேயாகிப் பிரத்தியட்சமாய் நின்றார் பூலோகத்துத் தேவரும் பொன்மயமாகிய மலர்களையுடைய பஞ்சதருவி னிழலிலே தங்கிய பெருமைபொருந்திய தேவர்களும் தேடிக் காணாத தாமரை மலரா யொத்த பாதங்களை யுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான். எ-று. (கஎ)

அன்பாலின்றென்னை யறிந்தேபிணித்தமையால்
என்பாதந்தன்னை யினிநீவிடுகவென
வன்பாரதப்போரில் வந்தடைந்தவைவரையும்
இன்பார்வையாற்காக்க வேணுமெநெடுமாலே.

எ-து. பத்தியினாலேயின்று என்னை யறிந்துகட்டியபடியாலென்னுடைய பாதத்தை இனிநீ விடக் கடவாயென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்ல வன்மைபொருந்திய பாரதயுத்தத்திலே வந்துசேர்ந்த எங்களைவரையு மும்முடைய கடாட்சத்தினாலே ரட்சணை செய்யவேண்டும் நெடிய மகாவிஷ்ணுவே யென்றான் சகாதேவன். (கஅ)

என்றென் றிறைஞ்சி யிருதாமரைத்தாளி
லொன்றுங் கதிர்முடியாற் கோமெனறுரைத்தருளி
இன்றிங்கிருவோரு மிப்போதுரைத்தமொழி
யொன்றும் பிறரறிய வோதாதொழிகென்றான்.

எ-து. இப்படியென்று சொல்லி வணங்கி இரண்டு தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களில் நமஸ்கரித்த சகாதேவனுக்கு நிச்சயஞ்சொல்லி இன்று நாமிரண்டுபேரு மிப்போது பேசிய சொல்லென்றும் அன்னி யரறியச் சொல்லாதையென்றார் கிருஷ்ணபகவான். (நகூ)

ஆண்டிருந்தவவைநீங்கி யறிவுடையோரிருவோரும்
பாண்டவர்கண்முன்னெய்தப் பழுதில்புகழ்ப்பாஞ்சாலி
நீண்டகருங்குழலஞ்சோர நின்றாளமுகநோக்கி
ஈண்டவரிலிளையோனச் சந்துமிகவினிதென்றான்.

எ-து. அவ்விடத்தேயிருக்க சபையினின்றும் நீங்கி யறிவுடைய அவ்விரண்டுபேரும தருமபுத்திரர்முதலானோரிருக்கின்ற சபைக்குவர அப்போது குற்றமற்ற கீர்த்தியையுடைய துரௌபதையானவள் நெ டிய கருமைபொருந்திய அளகபாரஞ்சோரநின்றாள் அவள்முகத்தை பார்த்து கிருஷ்ணபகவானுக் கிளையவராகிய சாத்தகியாழ்வார் இந்த சமையம் மிகநல்லது நீகேட்கவேண்டியதுளைக் கேளென்றார். எ-று. ()

தருமனுக்குங் கருத்திதுவே தருமவிடன் போர்புரியாம
லிருநிலத்தி லுடன்வாழ்க லெவர்க்குமினி யென்றுரைத்து
வரிமலர்க்கண் புனல்சோர மலர்க்கூந்தற் குழல்சோர
விரிமலர்ச்செஞ் சேவடிக்கீழ் வீழ்ந்தழுதாள் மின்னனையாள்.

எ-து. சாத்தகியாழ்வார்சொன்ன வசனங் கேட்டு ஞாதிக ளுட னே யுத்தஞ்செய்யாமல் பெருமைபொருந்திய பூமியிலேகூடிவாழவே தருமபுத்திரருக்குங் கருத்து இந்தச் சகாதேவர்க்கு மிதுவேகருத்தெ ன்றுசொல்லி செவ்வரிபரந்த நீலோற்பலமலரை யொத்த கண்களிலே நீரொழுகப் பூமுடித்தலை மறந்து அளகபாரமுஞ் சோர்வையடைய எ ன்னுடைய பிரதிக்கினை எவ்விதத்தில் முடியுமென்று கிருஷ்ணபகவா னுடைய விரிந்த மலரையொத்த சிவந்த திருவடியிலே விழுந்து பிர லாபித்தாள் மின்னலையொத்த வடிவையுடைய துரோபதி. எ-று. ()

சாலக்கனகன் றனிமைந்தனைக்கொன்ற
காலத்தவனுறைந்த கற்றூணிடைவந்தாய்
மூலப்பேரிட்டழைத்த மும்மதமால்யானைக்கு
நீலக்கிரிபோன்முன் னின்றநெடுமாலே.

எ-து. ஆதிநாராயண னெங்கேயிருக்கின்றான் இந்தத் தூணிலு மிருப்பானோ சொல்லடாவென்று தன்னுடைய ஒப்பற்ற குமாரனாகிய

பிரலாதனை மிகவும் இரணியன் கோபித்தகாலத்திலே அவனுறை யப்பட்ட கற்றூணிலே நரசிங்க வடிவங் கொண்டு வந்தாய் ஆதிமூல மேயென்றழைத்த மும்மதங்களையும் பொழிகின்ற பெரிய யானைக்கு நீலகிரிபோலஎதிரே யெழுந்தருளிவந்த நெடிய மகாவிஷ்ணுவே யெ ன்றாள் துரோபதி. எ-று. (௪௨)

கற்றைக் குழல்பிடித்துக் கண்ணிலான் பெற்றெடுத்தோன்
பற்றித் துகிலுரியப் பாண்டவரும பார்த்திருந்தார்
கொற்றத் தனித்திகிரிக் கோவிந்தா நீயன்றி
அற்றைக்கு மென்மான மார்வந்து காத்தாரே.

எ-து. கற்றையாகிய என்னுடைய அளகபாரத்தைப் பிடித்துத் திருதராட்டிரனைபெற்ற குமாரனாகிய துச்சாதனன் மானபங்கமாத் துகிலைப்பற்றி உரியும்போது பஞ்சபாண்டவரும் பார்த்திருந்தார்கள்வெற்றிபொருந்திய ஒப்பற்ற சக்கராயுதத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானே உம்மையல்லா லன்றைக்கும் என்மானத்தை வேறேயார்வந்து காத்தார்களென்று பின்னுஞ் சொல்லுவாள் துரோபதி எ-று. (௪௩)

மன்றிலழைத்தெனக்கு மாசளித்தமன்னவன்பாற்
சென்று நமக்கைந்தூர் திறல்வீரர்பெற்றிருந்தால்
அன்றுவிரித்தவருங்கூந்தல் வல்வினையேன
என்றுமுடிப்பதினி யெம்பெருமானென்றழுதாள்.

எ-து. சபையிலேயழைத்து எனக்குக் குற்றத்தைத்தந்த துரியோதனனிடத்திற்போய்ச் சுத்தவீரராகிய பஞ்சபாண்டவர் தமக்கு ஐந்தூர் பெற்றிருப்பார்களேயாகில் அன்றுவிரித்த அரிய அளகபாரத்தைத் தீவினையுடைய அடியேன் என்றைக்கு இனி முடிப்பது எமது கடவுளே என்றழுதாள் த்ரௌபதி. எ-று. (௪௪)

தண்டிருந்ததவன்கரத்திற் றனுவிருந்ததவன்கரத்தில்
வண்டிருக்கும்பூங்குழன்மேன் மாசிருந்ததெனவிருந்தாள்
கண்டிருந்தீரொல்லீருங் கருயலர்பாலூர்வேண்டி
யுண்டிருந்துவாழ்வதற்கே யுணர்கின்றீருரையீரோ.

எ-து. அந்த வீமசேனன்கையில் தண்டாயுதமிருந்தது இந்தஅர்ச்சுனன் கையில் காண்டீபமென்னும் வில்லிருந்தது இந்த திரௌபதியோ வண்டுகள்மொய்த்திருந்த பூவையணிந்த கூந்தலின்மேல் மாசேறியிருந்ததெனும்படி யிருந்தனள் நீங்களெல்லோரும் பார்த்திருந்தீர்கள் சத்துருக்களிடத்திலே ஊர்வேண்டி பெற்றுக்கொண்டு புசித்து உயிர்வாழ்வதற்கு நினைக்கின்றவர்களே இதற்கு உத்தரவு சொல்லுங்களென்றார் சாத்தகியாழ்வார். எ-று. (௪௫)

சண்டமுகிலுருமனைய சராசந்தன்றனக்கஞ்சி
விண்டுவளையராகி வடமதுரையைவிட்ட

திண்டிறன்மாதவமதியோ திகழ்தருமன்றன்மதியோ
பண்டுமவர்கருத்தறிந்து பார்ம்பாய்வேண்டுவதெனன்றான்.

எ-து வேகத்தையுடைய பிரளயகாலத்து இடியையொத்த சராசந்தனென்னும் அரசனுக்குப் பயந்து வளப்பதனையுடைய துவாரகையைக் கோட்டையாகக்கொண்டு வடமதுரை யென்னும் பட்டணத்தைக் கைவிட்ட வலியசௌரியத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானுடைய புத்தியோ பிரகாசத்தையுடைய தருமபுத்திரருடைய புத்தியோ முன்னதாக அவர்கருத்து தெரிந்திருந்தும் போய் பூமியை வேண்டுவது எனனென்றார் சாத்தகியாழ்வார். எ-று. (௪௬)

சாத்தகிநின்றிவையுரைப்பச் சடைக்குழலாளழுதரற்றக்
கோத்தருமன்முதலிய குலவேந்தரைவரையும்
பார்த்தருளியநள்பொழியும் பங்கயக்கணெடுமாலும்
ஏத்தரியபெருங்கற்பி னிளையாளுக்கிவையுரைத்தான்.

எ-து. சாத்தகியாழ்வா ரொழுந்து இந்தவசனஞ்சொல்ல சடைபட்டகூந்தலையுடைய துரௌபதி பிரலாபித்துப் புலம்ப அப்போது தருமபுத்திரர்முதலாகிய ஐவரையும் பார்த்தருளி கிருபையைப்பொழிகிற தாமரை கண்ணனாகிய கிருஷ்ணபகவானுந் துதிசெய்தற்கரிய பெரிய கற்பையுடைய தங்கையாகிய துரௌபதிக்கு இவைகளை அருளிச்செய்தார். எ-து. (௪௭)

தொல்லாண்மைப்பாண்டவர்க்குத் தூதுபோய்மீண்டதம்பி
னல்லாயுன்பைங்கூந்த லுகினமுடிக்கின்றே
னெல்லாருங்காண வினிவிரிப்பதெண்ணரிய
புல்லாதமங்கைப் புரமாதர்பூங்குழலே.

எ-து. பழமையாகிய சவுரியத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்க்காக தூதுபோய் வந்தவுடனே துரோபதையே உன்னுடைய பதியகூந்தலை காணேமுடிப்பேன், எல்லோரும் பார்க்கும்படி இனி விரிக்கப்படுவது எண்ணிக்கையற்ற சத்துருக்களுடைய அந்தப்புரத்தி லிருக்கின்ற ஸ்திரீகளுடைய பூவையணிந்த கூந்தல். எ-று. (௪௮)

மைக்குழலாய்கேளாய் மருவாருடற்புலத்து
புக்குழலாருங்கொழுவாம் போர்வாளபிமனனன்
றொக்குழலும்வெங்கோன்மைத் தொல்வேந்தர்தங்குலமு
மிக்குழலுஞ்சேர முடியாதிராதென்றான்.

எ-து. கரிய கூந்தலையுடைய துரோபதியே கேட்பாயாக சத்துருக்களுடைய தேகங்களாகிய வயலிலேபுகுந்து உழுதற்கு ஆகின்றகொழுப்படையென்று சொல்லலாகும் யுத்தஞ்செய்கின்ற வாளாயுதத்தையுடைய அபிமன்னன் ஒன்றாகக்கூடி யுழலுகின்ற கொடுங்கோலின்றன்மையையுடைய பழைய அரசர்களுடைய குலங்களையும் உனனுடைய அ

ஏகபாரத்தையும் ஒருக்குசேர முடியாமல் விடாயென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் கிருஷ்ணபகவான். எ-று. (சஸ)

துன்றுபிணியோர் துறந்தோர் அடங்காதோர்
கன்றுசினமனத்தோர் கல்லாதவரிளையோர்
ரொன்றுமுறைமை யுணராதவர் மகளி
ரென்றுமிவர் மந்தரத்தி லெய்தப்பெறாரோ,

எ-து. நிறைந்த வியாதியையுடையவர்கள் துறந்த மகத்துக்கள் ஒருவருக்கு மடங்காதவர்கள் கன்றிய கோபம்பொருந்திய மனமுடையவர்கள் கல்வியில்லாதவர்கள் சிறுபிள்ளைகள் பொருந்திய நீதியறியாதவர்கள் பெண்பிள்ளைகளென்றுசொல்லுகின்ற இவர்களென்றும் ரகசியம்பேசுமிடத்தில் அடையப்பெறுதவர்கள். எ-று. (இய)

பெண்ணீர்மைக்குன்றாப் பெருந்திருவின் செங்கமலக்
கண்ணீர் துடைத்தருளிக் கண்ணிற்கருணையெனுந்
தெண்ணீரினாற்பொருந்தத் தேற்றினான் சாற்றுகின்ற
மண்ணீரனலனிலம் வான்வடிவாமாமாயன்.

எ-து. பெண்களுக்கு வேண்டிய சிறந்தகுணங்கள் குறைவில்லாத துரௌபதியினுடைய செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களிலிருந்து வருகின்ற நீரை துடைத்து தம்முடைய கண்களிலிருக்கும் கிருபை என்கிற தெளிந்த நீராற் பொருந்தும்படி தெளியச்செய்தார் சொல்லுகின்ற பஞ்சபூதவடிவமாகிய பெருமைபொருந்திய கிருஷ்ணபகவான்.

என்னைக்கழறியிருந்தோனுரைதவிர்த்து
நின்னெம்பகரில்லாய் நீயேசெனவுரைப்ப
மன்னர்க்குமன்னவன்பால் மாயோனுந்தூதாகிப்
பொன்னூற்றநேமிப் பொருபரித்தேர்மேற்கொண்டான்.

எ-து. இப்படி உறுதியாகச்சொல்லியிருந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய வசனங்களை நீக்கி உமக்குச்சமானம் ஒருவருமில்லாத தேவரீரே தூதுபோகவேண்டுமென்று பஞ்சபாண்டவர்கள்சொல்ல அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனிடத்திலே கிருஷ்ணபகவானுந் தூதாகி மகாமேருமலைக்குச் சமானமாகிய குதிரைகட்டிய தேரின்மேலேறிக்கொண்டார். எ-று. (ருஉ)

சங்குமணிமுரசஞ் சல்லரியுந்தாரைகளு
மெங்குமுழங்க வெழில்வெண்குடைநிழற்ற
பொங்குகவரி புடையிரட்டவெண்ணிலா
அங்கமொருநாளைகு மவனிபருந்தஞ்சூழ.

எ-து. அப்போது சங்கவர்க்கங்களும் அழகியபேரிகைகளுஞ் சல்லரிகளுந் தாரைகளும் எவ்விடத்திலுஞ் சத்திக்க அழகிய வெண்

ளைக்குடை நீழசெய்ய பிரகாசம்பொருந்திய சாமரைக ளிரண்டு பக்கங்களிலும் வீசிவர கணக்கிலாத இரதகஜதுரகபதாதிகளும பூமியையாளுர அரசர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்துவரப் புரப்பட்டார் கிருஷ்ண பகவான். எ-று. (௫௩)

கல்வரையும்பாலைக் கடுஞ்சுரமுங்கான்யாறும்
நல்வரையுநீர்நாடு நாளிரண்டிற்சென்றருளித்
தொல்வரையகோபுரமு நீண்மதிலுஞ்சூழ்ந்திலங்கும்
மல்வரையதோளான் வளமாநகர்கண்டான்.

எ-து. மணியாம்பருக்கைகயைக் கொண்டிருக்கின்ற பாலையென்னுங் கடியசுரங்களும் கான்யாறும் நல்லமலைகளும் நீரையுடைய நாடுகளு மிரண்டுநாளிற் கடந்துபோய் பழமையான மலைக்கொப் பாகிய கோபுரங்களும் நெடியமதிலுஞ் சூழ்ந்து விளங்குகின்ற மல்லுத்தந் செய்கின்ற மலைக்குச்சமானமாகிய தோளையுடைய துரியோதனனது வளப்பத்தையுடைய பெரியாகரத்தைக்கண்டார் கிருஷ்ணபகவான். ()

கலிநிலைத்துறை.

மேவுசெந்துகிர்த் திரளுமாமரகதவிதமும்
கோவைவெண்கதிர்த் தரளமுநிரைநிரைகுயிற்றித்
தாவும்வெம்பரித் தேரினன்றனக்கெதிர்சமைந்த
காவணங்களிற் றோன்றினபச்சிளங்கமுகு.

எ-து. அந்த மார்க்கத்திலே பசுமையு மிளமையும் பொருந்திய கமுகுகள் பழுக்கு குலையும் பச்சைக் குலையும் பாலைகளும் விளங்கிய தெப்படியிருக்கிற தென்றால் சிவந்த நிறத்தையுடைய பவளங்களும் வெவ்வேறு விதமாக மரகதங்களும் கோவைசெய்த வெள்ளிய கிரணத்தையுடைய முத்துகளும் வரிசைவரிசையாகப்பதித்துத் தாவிநடக்கும் வெவ்விய குதிரைகளைக்கட்டிய தேரையுடைய கிருஷ்ணபகவானுக் கெதிரே யுண்டாகிய மண்டபங்கள்போ லிருந்தன. எ-று. (௫௫)

வம்புலாமகிற் சந்தனம்வருக்கைமாகந்தஞ்
சம்பகந்தமா லம்பலதிசைதொறுந்தயங்கி
யும்பர்நாயகன் வரவுகண்டுளங்களிகூர்ந்து
தும்பிபாடின தோகைநின்றாடினசோலை.

எ-து. பரிமளம்வீசிய அகிலும் சந்தனமும் பலாவும் மாவும் வாசனைபொருந்திய சண்பகமும் பச்சிலைமரமும் எந்தத் திசைகளிலும் விளங்கியிருக்கப்பெற்ற சோலையில் தேவநாயகனாகிய கிருஷ்ண பகவான் வருதலைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியடைந்து வண்டுகள்பாடின மயில்கள் நின்று கூத்தாடின. எ-று. (௫௬)

அணிகொளத்திரு பரியெனுமணங்குசெந்திருவின்
கணவனுக்கெதிர் காட்டுநீராஞ்சனங்கடுப்ப

மணமிகுந்தசெந் தாமரைமலருடன்சிறந்த
புணரியிற்பெரும் புனலையுங்கொள்வனபொய்கை.

எ-து அழகினைக்கொண்ட அஸ்தினபுரி யென்னும் ஒருகன்னி மகாலட்சுமிக்கு நாயகனாகிய கிருஷ்ணபகவானுக்கு எதிரோகாட்டுகின்ற ஆலத்திக்கொப்பாக வாசனைமிகுந்த சிவந்த தாமரைமலருடனே சிறந்த கடல்போல் நிறைந்த நீரையுங்கொண்டிருந்தன பொய்கைகளும். ()

நடந்தநாயகன் கோலமாய்வேலை சூழ்ஞால
மிடந்தநாளினி லதுவழியாகவந்தெழுந்து
படர்ந்தபாதலக் கங்கையைப் படர்மதில்சூழ்ந்து
கிடந்ததாமெனச் சிறந்தது தாழ்புனற்கிடங்கு.

எ-து. தூதுநடந்த கிருஷ்ணபகவான் பூருவத்திலே வராக ரூபமாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியைப் பேர்த்தநாளில் அதுவழியாக வந்தெழுந்து பரவிய பாதாளகங்கை அந்தநகரின் பெரிய மதிலை வளைந்துகிடந்ததென்று சொல்லச் சிறந்திருந்தது தாழ்ந்த நீரையுடைய அகழி. எ-று. (௫௮)

அடிநிலத்திலே படிந்தனவிடிமுகிலனைத்தும்
முடிநிலத்தினுக் குடுபதத்தின முடிவிலை
நெடியசக்கரப் பொருப்பையு நிகரிலாவிதற்கோர்
படிவகுத்ததா மெனும்படிபரந்ததுபுரிசை.

எ-து. கீழ்நிலத்திலே படிவனவாகு மிடியையுடைய மேகங்களெல்லாம் அதினுடைய மேல்நிலத்துககு நட்சத்திர பதவியிலு முடிவிலலை நீண்ட சக்ரவாளகிரியையும் நிகரில்லாவிதற்கு ஒருபடியொப்பாகச் செய்ததாமென்று சொல்லும்படி பரந்திருந்தது அந்த அஸ்தின புரத்து மதில், எ-று. (௫௯)

பகலினுங்கடும் பரிதிதன்கதிர்ப்பரப்பாம
லிகலியெங்கணு மெறிந்தகால் பொருதலு மேத்திப்
புகலுகின்றமந் தாகினித்தரங்கமேபோல
வகல்விசும்பிடை மிடைவனநெடுங்கொடியாடை.

எ-து. பகற்காலத்திலும் வேகத்தையுடைய சூரியன் கிரணங்களை வீசாமலிருக்கும்படி வலிமைகொண்டு எவ்விடத்தும் வீசுகின்ற காற்றுப் பொரிகிற படியால் உபர்வாகச் சொல்லுகின்ற கங்கையினு அலைகள்போல் அகன்ற ஆகாயத்தினிடத்திலே நெருங்குவன் நெடிய கொடியாகக் கட்டிய வஸ்திரங்கள். எ-று. (௬௰)

புயங்கபூமியோ புரந்தரற்கமைத்தபொன் னுலகோ
தயங்குசெல்வநீ டளகையோ நகரெனச்சாற்ற
வியங்குகார்முகில் வரையினின் றெழுவனபோல
வயங்குகாரகி னறும்புகையுயிர்ப்பனமாடம்;

எ-று நாகலோகமோ இந்திரனுக்குச் செய்த பொன்மயமான தெய்வலோகமோ விளங்குகின்ற செல்வமுற்ற அளகாபுரியோ இந்த நகரமென்றுசொல்லச் சஞ்சரிக்கின்ற கரியமேகங்களை மலைகளினமேலே நின்று எழுவனபோல பிரகாசிக்கின்ற கரிய அகிலினது நறியவாகிய புகைகளை வீசுகின்றன மாளிகைகள். எ-று. (சுக)

மன்னர்வேழமுஞ் சேனையுமெதிரெதிர்மயங்க
பின்னுமுன்னுமெம் மருங்கினும் பெயரிடம்பெருமற்
றன்னரின்றவ போகுதி போகுதி யெனுஞ்சொ
லென்னுமோசையே யுள்ளனவீதிகளெல்லாம்.

எ-து. அரசர்களுடைய யானைகளுஞ் சேனைகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிட்டுமயங்கப் பின்னுமுன்னு மெந்தப்பக்கத்திலும் காலைத் தூக்கிவைத்துப்போக இடம்பெற மாட்டாமல் நெருங்கி நின்றவர்கள் போங்கோள் போங்கோளென்னுஞ் சொல்லினை யுடைய சத்தங்களே யுண்டாயிருக்கின்றன வீதிகளெல்லாம். (சுஉ)

வரையெலாம்பல வனமெலாங்கடலெலாம்விளைந்த
தரையெலாம்படு பொருளெலாந்தனித்தனி குவித்த
நிரையெலாங்கரை காணநீர்மையையபுலவ
ருரையெலாமெடுத் துரைப்பினு முவமைவேறுளதோ.

எ-து. மலைகளெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற மாணிக்கமுதலியதிரவியமும் காடுகளெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற சந்தனமுதலியதிரவியமும் கடல்களெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற சங்குமுதலிய திரவியமும் நாடுகளெல்லாவற்றினுமுண்டாகின்ற செந்நெல்முதலிய திரவியங்களும் வெவ்வேறாகக்குவித்து வரிசையாக வைக்கப்பட்ட கடைவீதியினுடைய குணத்தைக் வித்துவான்கள்கற்ற சொல்களெல்லாமெடுத்துச் சொன்னாலும் வேறே யுவமானமுண்டோ. எ-று. (சுங)

விரவுகான்மல ரினும்பல வீரரின்விதங்கள்
பரவைவெண்மணலினும்பலபுரவியின்பந்தி
யிரவில்வானமீனினும்பல யானையினீட்டம்
நிரைகொள்சாரற்றுளி யினும்பலதேரணிநிலையே.

எ-து. காட்டிலிருக்கின்ற பலமலரைக்காட்டிலுஞ் சுத்தவீரர்கள் அதிகமாகயிருப்பார்கள் சமுத்திரத்தினுடைய வெள்ளைமணலைக்காட்டிலும் குதிரைப்பந்திக ளதிகமாகவிருக்கும் இராத்திரியில் ஆகாயத்திலே தோன்றும் நட்சத்திரங்களைக்காட்டிலும் யானைக்கூட்டங்களதிகமாகவிருக்கும் வரிசையான மேகதாரைகளைக் காட்டிலும் இரதங்களதிகமாகவிருக்கும். எ-று. (சுச)

ஆசிலாமறை யந்தணராலயமொருபால்
மாசிலாமுடி மன்னவர்மாளிகையொருபால்

காசிலாமதி யமைச்சர்தங்கடிமனையொருபால்
பேசிலாமொழில் வணிகர்தம்பேரிடமொருபால்.

எ-து. குற்றமில்லாத நான்குவேதமுந்தெரிந்த பிராமணருடைய திருமாளிகைகளொருபக்கத்திலிருக்கும் களங்கமில்லாதகிரீடந்தரித்த அரசரரண்மனைகளொருபக்கத்திலிருக்கும் முகிலாதபுத்தியின்மிகுந்த மந்திரிகளுடைய புதுமைபொருந்திய வீடுகளொருபக்கத்திலிருக்கும் சொல்லுமிடத்தில்நிறைந்த அழகையுடைய வைசியருடைய இடநிறைவீடுக ளொருபக்கத்திலிருக்கும். எ-று. (கரு)

மங்கலந்திகழ் மனையெலாம்புரியோசை
திங்கடோய்நெடுந் தலமெலாஞ்செழுஞ்சிலம்போசை
யங்கண்மாநக ரனைத்தும் முரசதிரோசை
யெங்கணுங்கட வுளரிடந்தொறுமுழவோசை.

எ-து. கல்யாணஞ்செய்கின்ற வீடுக ளெல்லாம் வலம்புரியென்னுஞ் சங்கத்தொனியாயிருக்கும் சந்திரன் தோய்கின்ற நெடிய நிருத்தவரங்கமெல்லாம் நடனஞ்செய்கின்ற மாதருடைய செழுமைபொருந்திய சிலம்போசையாயிருக்கும் அழகியவிடத்தையுடைய மகத்தாகிய நகரமுழுதும் வெற்றிமுரசு வீரமுரசு தியாகமுரசென்னும் மூவிதப் பேரிகையோசையாயிருக்கும் எவ்விடத்திலுந் தேவாலயந்தோறு மத்தளவோசையாயிருக்கும். எ-று. (கசு)

முன்றிலின்கணின் றிடம்பெறாவரசர்மாமுடிக
ளொன்றொடொன் றுறைந் தெற்றிமேலொளிபொடிசிதற
சென்றுசென்றுறு திசைதொறுந்திகழ்ந்ததுசெம்பொற்
குன்றெனும்படி நின்றது குருகுலன்கோயில்.

எ-து. தெருவாசலிலே நிற்க இடம்பெறாமல் அரசருடையகிரீடங்கள் ஒன்றினோடொன்று தேய்ந்தும் இடிபட்டும் மேலேபிரகாசிக்கின்ற அபரஞ்சிப்பொடிகள் தெறித்துப்போய்ப்பொருந்துகின்ற திக்குகள்தோறும் விளங்கியது மகாமேருமலை யெனனும்படி நின்றது துரியோதனன் அரண்மனை. எ-து. (கஎ)

என்றிசைக்குநல் லொளிநிமி ரெழின்மணிமகுடம்
குன்றிசைக்கும்வண் கோபுரநீணகர்க்குறுகித்
தென்றிசைக்குளிர் செண்பகமலர்தொறுஞ்சிறுதேன்
நின்றிசைக்குமவண் சோலைவாயடர்ந்தனநெடுமால்.

எ-து. சூரியனெனச் சொல்லுகின்ற பிரகாச முயர்ந்த அழகிய ரத்தினங்கள்பதித்த சிகரங்களையுடைய மலையென்றுசொல்லுகின்ற வளர்த்தைப்பெற்ற கோபுரத்தையுடைய நெடிய அஸ்தினபுரத்திற்சேர்ந்து அதற்குத்தென்றிசையில் குளிர்ச்சிபொருந்திய சண்பககமலர்கள

தோறும் சிறிய வண்டுகளிருந்து பாடுகின்ற வளப்பம்பொருந்திய சோலையி லெழுந்தருளினர் கிருஷ்ணபகவான். எ-று. (சுஅ)

அன்றுதூதுகொண் டிலங்கைதீவிளைத்தவ னாவர்க்
கின்றுதூதுவந் தெயிற்புறத திருத்தனனென்னத்
துன்றுதாதளி முரல்பசுந் தொடையலான்றனக்கு
சென்றுதூதுவ ரியம்பினர் சேவடிவணங்கி

எ-து- முற்காலத்தில் ஒருகுரங்கைத் தூதாகவிடுத்து இலங்காபுரியை அக்கினியைமூட்டுவித்தவர் பஞ்சபாண்டவர்க்கின்று தூதாகவந்து மதிற்புறத்துச்சோலையிலிருந்தாரென்று நெருங்கிய மலரினிடத்து வண்டுகள் பாடுகின்ற பசியமலர்மாலையணிந்த துரியோதனராஜனுக்கு தூதுவர்போய் சிவந்தபாதங்களை வணங்கிச் சொன்னார்கள். எ-று

தொல்லைநாயகன்வந்தனனென்னலுஞ்சுரும்பார்
மல்லன்மாலையா னெவலான்மாநகர்மாக்க
ளெல்லைநீண்மதில் வட்டமயோசனையெழுநூறு
செல்லுமாநகர்த்தெரு வினை யொப்பனைசெய்தார்.

எ-து. ஆதிநாயகனாகிய கிருஷ்ணபகவான் தூதுவந்தாரென்று சொன்னமாத்திரத்தில் வண்டுகள்நிறைந்த வளத்தையுடையமாலையையணிந்த மார்பனான துரியோதனராசனது ஏவுதலினாலே மகத்தாகிய அஸ்தினாபுரத்திலுள்ளவர்கள் விருத்தமாகிய நெடிய எழுநூறு யோசனையளவுசெல்லுகின்ற பெரியபட்டணவீதிகளை அலங்கரித்தார்கள். ()

மின்னுமாமணி பல்லியவிதங்கண்முன்முழங்க
மன்னர்மன்னவ னெழுந்தனன்மாலெதிர்வருவா
னென்னைநீயவற் கெதிர்செல்வதென றுதன்மருகன்
றன்னையன்பொடுதகைந்தனன் கொடுமைகூர்சகுனி.

எ-து- மின்னுதல்செய்யும் பெரியமேகங்களைப்பார்க்கிலும் நானாவிதவாத்தியங்களுமுழங்க அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனன் கிருஷ்ணபகவானை எதிர்கொள்ளவெழுந்தான் அதுகண்டு தூதுவருகிறவர்களை எதிர்கொள்வது என்னமரியாதையென்று தன்மருமகனாகிய அந்த துரியோதனராசனை அன்பினாலே தடுத்துவிட்டான் கொடுமை மிகுந்துள்ள சகுனியானவன். எ-று. (எக)

சீர்வலம்புரித்திகிரிசேர் செங்கையான்றனக்குக்
கார்வலம்புரிகோயிலுங் காட்சியுமமைத்துப்
போர்வலம்புயராசருங் கிளைஞருநம்போற்றத்
தார்வலம்புரித்தோளினு னிருந்தனன்றவிசில்.

எ-து. சிறப்புமிகுந்த சங்குசக்கரமுஞ்சேர்ந்த சிவந்த திருக்கரங்களுடைய கிருஷ்ணபகவானுக்கு மேகங்கள்வலஞ்செய்யப்பெற்ற அ

ரண்மனையுங் காணத்தக்க பொருள்களும் பொருந்தச்செய்த யுத்தத்
திலே வலிமைபெற்ற ராஜவர்க்கமும் பந்துக்களும் வணங்க நந்தியாவர்
த்த மாலையணிந்த புசத்தையுடைய துரியோதனராசன் சிங்காதனத்
திலிருந்தான். எ-று. (எஉ)

தொல்பகீரதிமைந்தனுந்துரோணனுஞ்சுதனும்
வில்விதுரனுங்கிருபனு முதலியவேந்தர்
மல்குமூவிருபத்துநூறாயிரமகிபர்
செல்வநாயகற்கியோசனையிரண்டெதிர்சென்றார்.

எ-து. அப்போது நெடுங்காலமாயிருக்கின்ற கங்காபுத்திரராகி
ய வீஷ்மாச்சாரியரும் துரோணாசாரியரும் அஸ்வத்தாமாவும் வில்லி
லே வல்லவனான விதுரராசனும் கிருபாசாரியரும் இவர்கள் முதலிய
அரசர்களும் நெருங்கிய அறுபதுநூறாயிரமன்னர் மண்டலீகரும் கிரு
ஷ்ணபகவானை இரண்டுயோசனை தூரத்திலே போய் எதிர்கொண்டார்
கள். எ-று. (எ௩)

வந்துவந்திருமருங்கினு மன்னவர்வணங்கப்
பைந்துழாய்முடிப் பரமனுங்கண்மலர்பரப்பி
யந்தமாநகர்புகுந்தபி னரசினிற்புகாமல்
புந்திகூரருள் விதுரன்வாழ்வளமனைபுகுந்தான்.

எ-து. வந்துவந்து இரண்டுபக்கத்திலும் அரசர்கள் பணியப்
பசிய துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானும் அ
வர்களைப்பார்த்துக் கிருபைசெய்து அஸ்தினாபுரத்துக்கு வந்தபின்பு
துரியோதனராஜன் அரண்மனைக்குப் போகாமல் கிருபைமிகுந்த மன
முள்ள விதுரராசன் வாழ்கின்ற வளப்பத்தையுடைய அரண்மனையி
லே எழுந்தருளினார். எ-று. (எ௪)

வேந்தர்யாரையும் விடைகொடுத்தகன்றபின்விமலன்
வாய்ந்தமாளிகைநடுவணோர் மண்டபங்குறுகி
யாய்ந்தவல்லவர் நவமணியழுத்தியவரியே
றேய்ந்தவாசன மிடப்பொலிந்ததன்மிசையிருந்தான்.

எ-து. எதிர்கொண்ட வரசர்களுக்கெல்லாம் செலவுகொடுத்து
அவர்கள் போனபின்பு கிருஷ்ணபகவான் பொருந்திய உப்பரிகையின
டுவேயுள்ள மண்டபத்திற்போய் சிற்பங்களாய்ந்த வல்லவர்களாலே நவ
ரத்தினமழுத்திய சிங்கந்தாங்குகின்ற ஆசனங்கொடுக்க அதன்மேல்
பிரகாசத்துடனே எழுந்தருளியிருந்தார். எ-று. (எ௫)

இருந்துதற்கருளிறைவனை யிறைஞ்சினனிறைஞ்சி
பெருந்துவந்தனைப் பிறப்பையுமிறப்பையும்பிரித்தான்
மருந்துவந்தனை யமரருக்கருளியமாயோன்
விருந்துவந்தன னென்றுளமுருகினவிதுரன்.

எ-து. இப்படி வந்திருந்த கிருஷ்ணபகவானை வணங்கினன் வணங்கிப் பெரியசப்பந்தமாகிய சனனத்தையும மரணத்தையும நீங்கினன் தேவாமிர்தத்தை வந்தனைசெய்யு தேவர்களுக்கு திருப்பாற்கடலை கடைந்து கொடுத்தருளிய நாராயணமூர்த்தி தன் வீட்டுக்கு விருந்தாக வந்தாரென்று மனமுருகிய விதுரன். எ-று. (௭௬)

சேரடிகொண்டகைக் குரிசிலபாலலர்ந்தகோகனகக்
காடுகண்டிடுவண்டெனக் கண்ணிணைகளியாத்
தேடுகொண்டகார் விதுரனிப்பிறப்பையுந்தொலைத்தான்
வீடுகண்டவர்க்கியம்பவும்வேண்டுமோவேண்டா.

எ-து. சங்கேந்திய திருக்கரத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானிடத்திலே மலர்ந்திருக்கிற சரசரணாதி அவயவமாகிய தாமரை மலர்க்காட்டை கண்ட வண்டுகள்போல் தன்னுடையகண்களிரண்டுங் களிப்பையடைந்து இகழைக்கொண்ட பூமாலையணிந்த விதுரன் இந்தப் பிறப்பையும் நீக்கினன். மோக்ஷவீட்டை யறிந்தவர்களுக்குச் சொல்லவும வேண்டுமோ வேண்டா. எ-று. (௭௭)

உள்ளினனுணர்ந் துள்ளமுமுருகினனெழுந்து
துள்ளினன்விழுந் திணையடிசூடினன் றுயரைத்
தள்ளினன்மலர்ந்தடக்கையாற்றழுவமுறைத
யள்ளினனெனக் கண்களாலருந்தினனளியோன்.

எ-து. நினைத்தான் நினைத்துமனமுருகினன் எழுந்திருந்து துள்ளினன் கீழேவிழுந்து இரண்டுபாதங்களையுஞ் சிரசின்மேற்சூடினன் துன்பத்தை நீக்கினன் தாமரைமலர்போன்ற விசாலமாகிய கைகளால் தழுவாமிர்தத்தை அள்ளினவனென்னும்படி கண்களாற் பகவானழகை யுண்டான விதுரன். எ-று. (௭௮)

முன்னமேதுயின்றருளிய முதுபயோததியோ
பன்னகாதிபப்பாயலோ பச்சையாலிலையோ
சொன்னநால்வகைச் சுருதியோகருதிநின்றெய்த
வென்னமாதவஞ்செய்ததிச்சிறுகுடிலென்றான்.

எ-து. முன்னமே நித்திரை செய்தருளிய பழைய பாற்கடலோ சேஷசயனமோ பசியவடபத்திரமோ சொல்லிய நாலு வேதங்களோ நினைத்து நீர்வருவதற்கு முன் என்னதவத்தைச்செய்தது இந்தசிறுகுடிசை யென்றான் விதுரன். எ-று. (௭௯)

மும்மையாகிய புவனங்களனைத்துமுண்முதல்வ
னெம்மைபரனுடைநாயகனிருந் திலுக்கிசைந்தா
லம்மவென்றனை றுநூறாயிரமடையர்
தம்மையுமேநோக்கினனவர்களும விரைவுடன்சமைத்தார்.

எ-து. மூன்றாகிய புவனங்களையெல்லா முண்டருளிய முதல்வராய் எம்மை ஆளாகவுடைய கிருஷ்ணபகவான் விருந்து

க்குச் சம்மதித்தாரென்று ஆச்சரியப் பட்டனன், அப்போது அறுநூ றுயிரஞ் சமையற்காரரைப் பார்த்தான் அவர்களும் சீக்கிரத்திலே ச மைத்தார்கள். எ-று. (அ0)

வந்த கொற்றவேல் வரிசிலே யவர்க்கும்வா ளவர்க்கும்
கந்த டர்ப்பன கரிக்கும்வெங் கவனமாம் பரிக்கும்
ஐந்து பத்துநா றுயிர மாசர்க்கு மெவர்க்கும்
இந்தி ரற்குமெய் தாவமு தெனும்படி யியற்றி.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடனே வந்தவெற்றியையுடைய வே ல்வரிந்த வில் வாள் முதலிய ஆயுதத்தை யுடையவர்க்கும், கட்டுத் த றியைப் பொருந்தினவாகிய யானைகளுக்கும், வெவ்விய வேகத்தை யு டைய தாவுகின்ற குதிரைகளுக்கும், இந்திரனுக்கும் கிடையாத அமி ர்த மென்று சொல்லும்படி சமைத்தார்கள். எ-று. (அக)

அமைத்த வாசனை நீர்தொடு மஞ்சன மாடிச்
சமைத்த பல்கறி யடிசிறன் விருப்பினு லருந்தி
யுமைக்கு நாயக னிரவொழித் தருளினு லுதவ
இமைப்பி லாரமு தருந்திய வியல்பென விருந்தான்.

எ-து. வாசனை கட்டிய நீரைக்கொண்டு ஸ்நானஞ்செய்து சமை க்கப்பெற்ற அநேக விதமாகிய கறி யமுதுகளையும் அன்னங் களையும் தன்னுடைய விருப்பினும் புசித்து உமாதேவிக்கு நாயகனுகிய உருத் திரனது இரத்தலை யொழித்தருளிய மகாவிஷ்ணு கொடுக்கத் தேவர் களமிர்தத்தை யுண்ட தன்மை யென்று சொல்லும் படியா யிருந் தான். எ-று. (அஉ)

வாச நீரும்வெண் சுண்ணமு முறைமுறை வழங்கிப்
பூசு றுங்தொழிற் பூசினர் சூடினர் புனைந்தார்
வீசு சாமரை மிரட்டைவெண் மதிக்குடை நிழற்றக்
கேச வன்மணிக் கேசரித் தவிசிடைக் கிளர்ந்தான்.

எ-து. வாசனையுடைய பன்னீரும், வாசனையுடைய பச்சைக் கருப்பூரங்களும், கிரமப்படி கொடுத்துப் பூசுகின்ற தொழிலை யுடைய சந்தன முதலிய வையுஞ் பூசினுர்கள், மலர் முதலிய வைகளைச் சூட்டி னுர்கள், ஆபரண முதலியவைகளை அலங்கரித்தார்கள், வீசுகின்ற சா மரங்க ளிரட்ட வெள்ளிய சந்திர வட்டக்குடை நிழலைச் செய்ய ஸ்ரீகி ருஷ்ண பகவான் இரத்தினங்களாற் பதிக்கப்பட்ட சிங்கா சனத்திலே எழுந்தருளி யிருந்தார். எ-து. (அ௩)

ஞான கஞ்சுக விதுரன்வாழ் மனையினு யகனும்
போன கம்பரி வுடனுகர்ந் திருந்தவப் பொழுதிற்
றுனு மேருவுக் கப்புறத் தவ்வமு தருந்தப்
பானு வும்பெருங் குடதிசைப் பாவையிற் படிந்தான்.

எ-து தத்துவ ஞானமாகிய சீராவைத் தரித்த விதுர மகாராஜன் வாழ்கின்ற திருமலையில் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அறுசுவை யுண்டியும் அன்புடனே புசித்திருந்த சமையத்திலே தானும் மேருமலைக் கப்புறத்தி லிருக்கின்ற அமிர்தத்தைப் புசிக்கச் சூரியனும பெரிய மேற்றிசைக் கடலிலே மூழ்கினான். எ-று. (௮௪)

கருதி யந்தணர் யாவருந் தங்கடன் கழிப்பச்
சுருதி யென்னும்வெஞ் சாபமே லம்புகை தொடுத்துப்
பருதி தின்பெரும் பகைவர்மேல் விடுத்தலிற் பாந்த
குருதி யாமென விலங்தெழச் சிவந்தது குடபால்.

எ-து அப்போது பிராமணர்க ளெல்லாரும் மலைப்பொழுதிலே தாங்கள்செய்யும் மாலைக்கடனைக் கழிக்க நினைத்து வேதமென்கிறவெவ்விய வில்லின்மேல் நீராகிய பாணத்தைக் கையாற்றொடுத்துச் சூரியனுடைய பெரிய சத்துருக்களின் மேல் விட்ட படியால பாவிய உதிரமென்று சொல்லும்படிமிகவுஞ்சிவந்ததுமேற்றிசை. எ-று (௮௫)

தரங்க வாரிதிப் புறத்தெதிர் மலைத்தெஞ் சமரி
லுரங்கொள் கூர்நெடும் படைகளா லவுணர்த முடலிற்
றுரங்க மேழுடைக் கடவுளு நிரைநிரை துணித்த
கரங்கள் போன்றன கரைதொறும் வளர்துகிர்க் காடு.

எ-து. அலைகளையுடைய சமுத்திரத்துக் கப்புறத்தே எதிரேபொருகின்ற வெவ்வியயுத்தத்திலே வலிமையைக்கொண்ட கூர்மைபொருந்திய நெடிய ஆயுதங்களால் அவுணர்களுடைய தேகத்திலேஏழுகுதிரையுடைய சூரியனும் வரிசை வரிசையாகத் துணித்த கைகள்போலுமிருந்தன கரைகள்தோறும் வளர்கின்ற பவளக்காடு. எ-று. (௮௬)

நீதி யிற்புகல் பகலெலா நீரா மகளிர்
மீது றைத்தெழும் வெவ்வியிற் படாவகை விரித்துப்
போது புக்கதென் றினம்படச் சுருக்கிய பூம்பட்
டாத பத்திரம் போன்றன தாமரை யடவி.

எ-து. நீதியினும் சொல்லுகின்ற பகற்பொழு தெல்லாம் நீராமகளிர்கள் தங்கள் மேலே பட்டு விழுகின்ற வெவ்விய வெய்யில் படாத விதம் விரித்துப் பொழுதுபோயிற்றென்று ஒன்றாகச் சுருக்கிய அழகிய பட்டுக்குடைகள் போன்றன அங்கேமலர்ந்த தாமரைக்காடு. எ-று.

கலந்து மங்கல முழவுவெண் சங்கெனக் கறங்க
மிலைந்த பூங்குழல் வனிதையர் மெய்விளக் கெடுப்ப
கலந்த தாமரைத் தடமெலாங் குவிந்தது கண்டு
மலர்ந்த தாமரை போன்றது மாநகர்வட்டம்.

எ-து. மங்கலப் பேரிகைகள் வெள்ளிய சங்கங்களோடுங்கூடிச்சத்திக்க மலர்மாலைகளைத் தரித்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்கள்தடாகங்க ளனைத்தினுங் குவிந்ததைக்கண்டு மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரை மலரையொத்தது பெரிய அஸ்தினபுரத்தினுடையவட்டம் எ-று. (௮௮)

உரக புங்கவன் மணிமுடி யொப்பன தீப
மிருமருங்கினு மாயிர மாயிர மேந்த
வரிசு மந்தபே ராசனத் தழகுட னிருந்த
புரவ லன்றனைப் புண்ணிய விதுரனும் போற்றி.

எ-து. ஆதிசேனனுடைய ஆயிரமணிமுடிகளை யொப்பனவாக தீபங்களை இரண்டு பக்கத்திலு மிரண்டாயிரமு மேந்தச் சிங்கத்தினாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய ஆசனத்திலே அழகுடன் எழுந்தருளியிருந்த கிருஷ்ண பகவானை புண்ணியத் தையுடைய விதுர ராசனும் வணங்கி. எ-று. (௮௯)

பொங்க ராவணை பொலிவறப் போந்துபின் போதுவர்
தங்கள் பாடியில் வளர்ந்துமா மருதிடைத் தவழ்ந்து
கங்கை மாநதி கால்வழி கருணையங் கடலே
யிங்கு நீதனித் தெழுந்தவா றுரைத்தரு ளென்றான்.

எ-து. பொலிவினை யுடையசேஷசயனமானது பொலிவு நீங்கவந்து பின்பு ஆயர்பாடியில் வளர்ந்து மகத்தாகிய மருதமரத்திடத்திற் றவழ்ந்து கங்காநதி திருவடியிலே பெருகப் பெற்ற கிருபைக் கடலே இவ்விடத்திலே நீர் தனித்தெழுந் தருளியவாறு அனுக்கிரகம் பண்ணுமென்றான் விதுரன். எ-று. (௯௰)

தோட்டு வந்துசெந் தேனுகர் சுரும்புசூழ் தொடையாய்க்
காட்டு வந்துமுன் றிரிந்துதங் கடவநாள் கழித்து
நாட்டு வந்தபே ரைவர்க்கு நான்குரு நாடு
கேட்டு வந்தன மென்றனன் விதுரனுங் கேட்டான்.

எ-து. பூவிதழிலே வந்து சிவந்த தேனைப் புசிக்கின்ற வண்டுகள் சூழ்ந்த பூமாலையையுடைய விதுரனே காட்டிலே முன்னே சந்தோஷமாய்த் திரிந்து தங்களுக்குச் செல்லவேண்டிய நாளைக் கழித்து நாட்டிலே வந்திருக்கிற பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு நல்ல குருநாட்டைக் கேட்க வந்தோமென்று அருளிச் செய்தார் அதை விதுரனுங் கேட்டான். எ-று. (௯௧)

முழக்கி னுலுயர் முரசயர்த் தவன்றனக் குரிமை
வழக்கி னாலறிந் தடலர வுயர்த்தகோன் வழங்கான்
சழக்கி னாலிரு திசையினு முரசெழச் சமரி
லுழக்கி னல்ல துணர்வனோ வென்றவ னுரைத்தான்.

எ-து. சத்தத்திலுயர்ந்த முரசக்கொடி யுயர்த்த தருமபுத்திர மகாராசனுக்குத் தாய்பாகத்தை முன்னோர்கள் வழக்கத்தினு லறிந்து வலிமையுள்ள சர்ப்பக்கொடி யுயர்த்த துரியோதனன கொடுக்கமாட்டான். எ-து. (௩௨)

வாளை வாவியி லுகண்டெழ வளரிளங் கமுகின்
பாளை வாயனி முரன்றெழும் பழனநா டுடையான்
நாளை வாழ்வவர்க் களித்தில் னெனிலெதிர் நடந்து
மூளை வாய்புக முடிப்பம்வெம் போரெனமொழிந்தான்.

எ-து. வாளைமீன்கள் தடாகத்தில் குதித்தெழும்ப வளருகின்ற இளங் கமுகின் பாளையி னிடத்திலே வண்டுகள் சத்தித்து எழுகின்ற வயல்கள் சூழ்ந்த நாட்டையுடைய துரியோதனன் நாளை அவர்கள் வாழ்வாகிய பங்கைக் கொடாமற் போனுனே யானல் எதிர்போய் மூளையானது வாயிலே புகும்படி யுத்தஞ் செய்து முடிப்போ மென்றார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான. எ-று. (௩௩)

விரைந்து பாய்பரி மன்னவ ரிதம்பட மெலிவா
றிரந்து வேண்டினுங் கிளைஞருக் கொருபொரு ளீயார்
பரந்த போரினி லெதிர்த்தவர் படபடப் பகழி
துரந்த போதவர்க் குதவுவர் சொன்னவை யெல்லாம்.

எ-து. சீக்கிரத்திலே தாவுகின்ற குதிரைகளையுடைய அரசர்கள் இதமுண்டாகும்படி வாடி இரந்து வேண்டிக்கொண்டாலும் பந்துக்களுக்கு ஒருபொருளையுங் கொடுக்கமாட்டார்கள் பரவியயுத்தத்திலே எதிர்த்தவர்க ளெல்லாம் சாகும்படி பாணங்களைப் பிரயோகம் பண்ணின மாத்திரத்திலே சொன்னவைகளை யெல்லாம் அவர்களுக்குக் கொடுப்பார்கள். எ-று. (௩௪)

என்று பாரினி லியற்கையும் விதுரனுக் கியம்பி
வென்று போர்கெழு நேமியான் விடைகொடுத் தருளி
குன்று போர்புயக் காவலர் கொடுந்துடி கறங்க
மன்ற லுன்மலர்ப் பாயலின் மீதுகண் வளர்ந்தான்

எ-து. இப்படியென்றுஉலகத்திலுடையஇயற்கையும், விதுரராசனுக்குச் சொல்லி யுத்தத்திலே ஜெயித்து விளங்கிய சக்கரத்தை யுடைய கிருஷ்ணபகவான் செலவு கொடுத்து மலைபோலுந் தோளையுடைய காவலர்கள் பறைகளை முழக்க வாசனை பொருந்திய ஆன்றலர்ந்த புஷ்பசயனத்தின் மேல் நித்திரை செய்தார். எ-று. (௩௫)

குளிரு மாமதி முகத்தொளி குமுதலால் முல்லைத்
தளவ வாணகை பரப்பியே சத்தள மலர்க்கை

யள்ளிமேலேகுவித் தளியொடுமெகன்றிலாமையினால்
களிகொடேள்விலைக் கணிகையைப்போன்றதக்கங்குல்.

எ-து. குளிருகின்ற பெரியசந்திரனாகிய முகத்தினிடத்தே விளங்குகின்ற செவ்வல்லியாகிய வாயையும் முல்லையரும்பாகிய ஒளியையுமுடையபற்களையுங் காட்டித் தாமரைமலராகிய கைகளை யவாக்குவித்து அளியுடனே மலர்ந்திராமையினாலே களிப்பைக்கொண்டதோளை விற்கின்ற வேசியைப்போன்றது அந்தராத்திரி-எ-று. ௬௬

அளைந்தவாரிருட் கடல்பொறாதொருபுடை யண்டம்
பிளந்ததாமெனக் கரும்படாம் பீறியதென்ன
வளைந்தவேழ்கடல் வற்றமேல்வடவையின் முகத்தீ
கிளர்ந்ததாமெனக் கிளர்ந்தனனிரவியின் கிரணம்

எ-து. அளையப்பெற்ற நிறைந்தவிருளாகிய சமுத்திரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் ஒருபக்கத்து அண்டம் பிளந்ததாமென்று சொல்லவும் கரியவஸ்திரங் கிழிந்ததென்னவும் வளைந்திருக்கின்ற ஏழுசமுத்திரமும் வற்றிப்போக மேலிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினி பிரகாசித்ததென்று சொல்லவும் விளங்கின சூரியகிரணம்-எ-று. ௬௭

இகலும்வாளர வுயர்த்தவனிருந்ததொல் பதியி
லகிலநாயக னொருதனிநடந்தவா றறிந்து
மகரவாரிதி யகன்றுமா மருங்குறவளைந்த
திகிரிபோலவந் தெழுந்தனனிரவிகீழ்த் திசையில்.

எ-து. பகைகொண்ட ஒளியையுடைய சர்ப்பக்கொடியை யுயர்த்த துரியோதனனிருந்த பழைய அஸ்தினாபுரத்திலே லோகநாயகனாகிய கிருஷ்ணபகவான் ஒப்பற்ற தனியேவந்தது தெரிந்து மகரமீனையுடைய சமுத்திரத்தைவிட்டு நீங்கிப் பக்கத்திலேவளைந்தசக்கரத்தைப்போல வந்து உதயமானான் சூரியன் கீழ்த்திசையில்-எ-று. ௬௮

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சோதிவானநதி மைந்தனும்பழஞ்சுருதியாலுயர் துரோணனும்
ஆதிபாகவுய ரரசரும்படி யடுத்தமன்னவ ரனேகரும்
நீதியாறுலகை யைந்துபத்தொடறு பத்தொராயிரவர் நிருபரும்
தீதிலாததிற லக்குரோணிபதி[illegible]ஞன்றுபெற்றமிகு சேனையும்.

எ-து. ஒளியையுடைய கங்காபுத்திரனாகிய வீஷ்டுமாசாரியரும், பழமையாயுள்ள வேதத்தாலுயர்ந்த துரோணாசாரியர் முதலாகவுயர்ந்தராசாக்களும், பூமியையாளுகின்ற அனேகராசாக்களும், நீதியையுடைய [illegible]றுலட்சத்து அறுபத்தோராயிரம் நிருபர்களும், குற்றமற்ற வலிமையையுடைய பதினோரக்குரோணியாகிய மிகுந்தசேனைகளும் ()

தொக்கவெண்கவரி [illegible]லவட்ட மிளைசொட்டை வாள்சுரிகை தசிலுடன்
கைக்[illegible]ஞ்சி ல கொணம்லாவிவரு கன்னியங்கையா கனைவரும்

மிக்கவேதியர்கள் வல்லபல்கலை விதத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும்
தக்கதம்பியரும் வந்துசூழவுயர் தரணிமேனிருப்பர் தம்பிரான்.

எ-து. கூட்டமாயுள்ள வெள்ளியசாமரங்களும், ஆலவட்டங்களும், வளைதடியும், வாளும், உடைவாளும், வஸ்திரங்களும் கைகளிலே காளாஞ்சிகள் கொண்டு உலாவிவருகின்ற இளமையான மங்கையர்களனேகம்பேரும், மிகுந்த பிராமணர்களும், அனேககலைஞானங்களிலே வல்லமை யுடையவர்கள் யாவர்களும், தகுதியுள்ள தம்பிமார்களும், வந்து சூழ்ந்துகொண்டிருக்க உயர்ந்த பூமியிலே அரசர்க் கரசனாகிய துரியோதனன்-எ-று. ௱

கிளைகதிர்க்கனக நீள்சுவர்ப்பவள வுத்தரத்திடை நிரைத்தவெண்
பருமணிக்கிரண பப்பாகவயி ரத்துலாமிசை பரப்பிவெண்
டரளவர்க்கவயி டூரியப்புதிய கோமளப்பலகை தைத்துமா
மரகதத்தினொடு கோடிதூணிடை யமைத்தமண்டப மருங்கரோ.

எ-று. வரிசையாகிய கிரணங்களையுடைய பொன்னினாற்செய்த நெடியசுவரின்மேல் பவளத்தினால் உத்தரம்போட்டு அதன்மேல வரிசையாகப் பரப்பிய விளக்கமான பருத்த ரத்தினங்களாலும் கிரணங்களையுடைய மாணிக்கங்களாலும், வச்சிரங்களாலும் ஆகிய துலாம்வைத்து அதன்மேலே வெள்ளிய முத்துவர்க்கங்களைப் பரப்பி வைடூரியத்தால் புதியனவாகிய அழகையுடைய பலகைதைத்து மகத்தாகிய மரகதத்தினொடு கோடிதூண்களை இடையிலே அமைத்த மண்டபத்தினருகில் எ-று. ௱க

முட்டமித்தில நிரைத்தபந்தரினைத்தசிரரி முகத்ததாய்
வட்டமெத்தைகொடமைத்தபீடமிசை வாசவன்கொலெனவைகினான்
பட்டவர்த்தனரு மகுடவர்த்தனரும் வந்துசேவடி பணிந்தபின்
இட்டபொற்றவிசின் முறைமை பாலினி திருக்கவென்றவரையேவியே.

எ-து. முட்டும்படியாய் முத்தினால் வரிசையாகச் செய்த பந்தரில் நருக்கலைசெய்த சிறந்த சிங்கமுகத்தை யுடையதாய் வட்டமாகியமெத்தையைக் கொண்டுசெய்த பீடத்தின்மேல் இந்திரனைப்போல விருந்தான், அப்போது பட்டவர்த்தனர்களும் மகுடவர்த்தனர்களும் சிவந்தபாதத்தை வணங்கினார்கள், பின்பு வரிசையாயிட்டிருக்கின்றபொன்னாற்செய்த ஆசனத்தின்மேல் கிரமப்படி இனிதாக விருக்கக் கடவீரென்று அவரை யேவுதல்செய்தான்-எ-று. ௱உ

காவன்மன்னவர் முகங்கடோறுமிழி கணைபரப்பியமர் கருதுவோர்
ஏவலின்கண்வரு தூதனும்மிடைய னின்றுநம்மவையி லெய்தினால்
ஒவ்வின்றியெதிர் சென்றுகண்டுதொழு துறவுகூறிலினி யுங்களோர்
தீவளஞ்செய வடர்ப்பனென்றுநனி சிறினுமுறைமை மாறினும்

எ-று. பூமியைக் காக்கின்ற ராஜாக்களுடைய முகங்களை யெல்லாந் தன்னுடைய இரண்டுகண்களாற் பார்த்து நம்மோடு யுத்தஞ் செய்ய நினைக்கும் பஞ்சபாண்டவர்களுடைய ஏவுகையினாலே வருகின்றதூதனாகிய. இடையன் இன்று நம்முடையசபையிலேவந்தால் ஒழிதலில்லாமல் எதிர்கொண்டுவணங்கி யுறவுகொண்டாடினால் இனி உங்களுரை நெருப்புவலங் கொள்ளும்படியாய்க் கொளுத்திவிடுவேனென்று மிகவுஞ்சீறினான் முறைமைமாறினவனாகிய துரியோதனன்-எ-று. ௱௨

இந்தவண்ணமுரை செய்துமன்னரு மிராசராசனு மிக்ககவே
தந்தவண்ணனுடன் வந்தவண்ணலொளி தங்குகண்டுயி லுணர்ந்தபின்
கந்தவண்ணமலர் கொண்டுகைதொழுது காலையிற்பலகடனமுடித்
திந்தவண்ணமு விருந்தபேரவையி லேயினுனிசைகொள்வேயினான்.

எ-று. இந்தப்பிரகாரஞ்சொல்லி அரசர்களும் அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனுமிருக்க, வெள்ளைமேனியனாகிய பலபத்திரருடனேபிறந்த கிருஷ்ணபகவான் பிரகாசந்தங்கிய நித்திரை தெளிந்தபின்பு வாசனைபொருந்திய அழகிய மலர்களைக்கொண்டு பூசைசெய்து காலையிலே செய்யவேண்டிய கடன்களெல்லாஞ் செய்து முடித்து முன்சொன்ன பிரகாசமிருந்த பெரியசபைக்கு எழுந்தருளினார் இசையைக்கொண்ட மூங்கிற்குழலையுடைய கிருஷ்ணபகவான்-எ-று. ௱௩

துன்னுகங்கைமக னுந்துரோணனொடு சுதனுநீதிபுனை விதுரனும்
மன்னர்மன்னனை யொழிந்தமன்னவரும் வந்துசேவடி வணங்கினார்
கன்னனுந்தலை கவிழ்ந்திருந்தன னழன்றுளஞ்சகுனி கருகினான்
முன்னநின்றவர்க ளிட்டபீடமிசை மொய்துழாய்முகிலு மெய்தினான்.

எ-று. அச்சபையிலிருந்த வீஷ்மாச்சாரியரும், துரோணாச்சாரியரும், அசுவத்தாமாவும், நீதியைத்தரித்த விதுரராசனுந், துரியோதனனையொழிந்தமற்ற அரசர்களும்வந்து சிவந்தபாதத்தைவணங்கினார்கள், அப்போது கர்ணமகாராசனும் தலையைக் கவிழ்ந்துகொண்டிருந்தான், சகுனியுளமகிழ்ந்து வெப்பமாய் நினைந்திருந்தான், எதிரேயிருந்தவர்கள் இட்ட ஆசனத்தின்மேல் நெருங்கிய துளபமாலையையணிந்த மேகவண்ணனாகிய கிருட்ணபகவானெழுந்தருளியிருந்தார்.

மன்னகங்குடை கவித்தகாளமுகின் முன்னிருந்தபின் முகங்கொடா
தென்னகந்தனை யொழித்துநென்னலிடை யிந்தமாநகரி லெய்தியும
பொன்னகங்கொள்புயவிதுரனில்லிடைபுகுந்ததென்கொலிதுபுகலெனா
பன்னகந்தனை யுயர்ந்தகோவுமுரை பகரமாலுமெதிர் பகருவான்.

எ-து முன்னே கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக் கவித்த கரிய மேகவண்ணனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானெழுந்தருளிய பின்பு முகங் கொடாமல் என்வீட்டைவிட்டு நேற்றையப்பொழுது இந்த வூரில் வந் தும் வீரலட்சுமியைக்கொண்ட புயத்தையுடைய விதுரன் வீட்டிலே போனதென்ன இதனைச் சொல்லுமென்று சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்த துரியோதனராஜன்கேட்க ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அதற்கெதிருத்தரஞ் சொல்லுவார்-எ-று. ௱௬

என்னினின்னிலொரு பேதமில்லையிது வென்னினின்னிலதுவெ
ன்னவே, மின்னின்முன்னிலகு விறலெஞ்சிலைகொள் விதுரன்வந்
தெதிர்விளம்பினன், னுன்னிலின்னமுள தொன்றுபஞ்சவ ருரைக்கவந்
ததொரு தூதன்யா, னின்னிலின்னடிசி லுண்டுநின்னுடன் வெறுக்க
வெண்ணுமதுநீதியோ.

எ-து. என்வீடென்றும் உன்வீடென்றும்பேதமில்லை, இதுஎன் வீடு அது உன்வீடென்று சொன்னாலும் மின்னல்போலப் பிரகாசிக்கி ன்ற வெற்றியுள்ள நெடியவில்லையுடைய விதுரராஜன்வந்து எதிரேவி ருந்துசொன்னான், அதல்லாமல் உன்னிடத்திலே இன்னமொரு காரி யமுண்டு பஞ்சபாண்டவர்கள் சொல்லைச் சொல்லவந்த ஒருதூதன் யான் உன்னிடத்தில் இனிமையுள்ள அன்னத்தை யுண்டு உன்னோ டுதானே வெறுக்க நினைப்பது நீதியோ வென்றார் கிருட்ண பக வான்-எ-று. ௱௭

ஆரமல்கிய பதாகையாய்மதி யமைச்சராயழிப்பினுங்
குரவர்நல்லுரை மறுக்கினும்பிறர் புரிந்தநன்றியது கொல்லினும்
ஒருவர்வாழ்மனையி லுண்டபின்னுமவ ருடன்முன்றுபொர வுன்னினு
மிரவியுள்ளளவு மதியமுள்ளளவு மிவர்களேநரகி லெய்துவார்.

எ-து. சர்ப்பக்கொடியையுடைய துரியோதனனே புத்தியையுடை யமந்திரிகளாயிருந்து இராசாங்கத்தை யழித்தாலும் ஆசிரியர் சொல லைத் தடுத்தாலும் ஒருவர்செய்த உபகாரத்தை மறந்தாலும் ஒருவர் வீட்டிற்சாப்பிட்டு பின்பு அவருடன் பகைத்து யுத்தஞ்செய்தாலும் சூரியசந்திரர்களுள்ளவரைக்கும் இவர்கள் நரகத்திலே யடைவார் கள்-எ-று. ௱௮

சீதநாண்மலர் மடந்தைகேள்வனிவை செப்பவுந்தெரிய தொப்பிலா
நதநாயகன் முகத்தில்வைத்தவிரு நயனனுகிமிக நகைசெயாத்
தூதனுகிவந் தன்மைசொல்லுகென மன்னர்மன்னனிது சொன்னபின்
வேதநாறுமல ருந்திவண்டுளப விரைசெய்தாரவனு முரைசெய்தான்.

எ-து. குளிர்ச்சி பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலரிலிருக்கும் இலட்சுமி காந்தராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இந்தவார்த்தைகளைத் தெரியச் சொன்ன மாத்திரத்தில் ஒப்பில்லாத நாயகராகிய நாதனுடைய திருமுகத்தில்வைத்த இரண்டு கைகளையுடையவனுங்கி மிகவும் நகைசெய்து தூதனுய்வந்த காரியத்தைச் சொல்லுமென்று துரியோதனன் சொன்ன பின்பு வேதங்கள் மணக்கின்ற தாமரை மலராகிய நாபியையும் வாசனைவீசுகின்ற துளபமாலையையுமுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் அருளிச் செய்தார் எ-று. (௱௯)

சூதி னுலர சிழந்து நின்றுணைவர் சொன்ன சொல்லும்வழு வாதுபோர், பேதி லார்களென நொந்து தன்னிழ லிழந்த கானினிடையெய்துமே. தீதி லாவகை குறித்தநாள்பல கழித்து வந்தனர் செகந்தனிற், கோதிலாதகுருகுலமகிப ருரிமைகண்பொடு கொடுத்திடியே.

எ-து. உன்துணைவராகிய பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாடுகையினுலே இராச்சியபாரத்தை யிழந்துசொன்னவார்த்தையையும் தப்பாமற்போய் அயலாரொன்றுசொல்லும்படி நொந்து குளிர்ந்த நிழலில்லாத காட்டினிடத்தே போயுங் குற்றமில்லாதபடி குறித்தநாளனைகமுங் கழித்துவந்தார்கள் பூமியிலே குற்றமற்ற குருகுலத்திலே பிறந்த ராசனே அவர்களுடைய உரிய பூமியை சினேகத்தோடு கொடுப்பாயென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் கிருஷ்ணபகவான். ௱௰

சொல்லவாவுரககதுவசநின்னுரிய துணைவர்தங்களையழைத்துநீ
வல்லவாறுசிலநாடளித்தவர்க டம்முடன்கெழுமிவாழ்திடியேல்
நல்லவாய்மைநிலையுடையதென்றரச நாடொறும்புகழ்வண்புகொண்
டல்லவாமெனமறுத்திடியேறலமு மாண்மையும்புகழுமல்லவே.

எ-து. சொல்லைவிரும்புகின்ற சர்ப்பக்கொடியடைத்த துரியோதனமகாராஜாவே உனக்கு உரிமையுள்ள உடன்பிறந்தவர்களை அழைத்துக் கூடியமட்டில் நீ சிலநாடுகொடுத்து அவர்களுடன் கூடி வாழ்வையேயானல் நல்லசத்தியத்தையும் நிலைமையையுமுடையானென்று ராசாக்கள் சினேகித்து நாள்தோறும் புகழ்ச்சிசெய்வார்கள் அப்படியல்லவென்று தாராயேயானுல் அது தருமமும் சௌரியமுமாய் கீர்த்தியுமல்ல. ௱௰௧

என்றுகேசவனியம்பவங்கெதிரராசராசனுமியம்புவா
னன்றுகூதுபொருதுரிமையானவையுமிழந்துபோயினர்களைவருக்
கின்றுநீவிரகின்மீளவுங்கவர வெண்ணிலுலவரிலெளியனே
சென்றுகானைவரின்னமுந்திரிவதாமுதியென்றுகனிசீறியே.

எ-து இப்படியென்று கிருஷ்ணபகவான்சொல்ல அங்கே எதிரில் இராஜாதிராஜனுகிய துரியோதனன் சொல்லுவான் அன்று

தாடித்தங்களுரிமையெல்லாமிழந்துபோனவர்களாகிய பஞ்ச பாண்டவர்களுக்கு இன்றுநீருபாயத்தினாலே மறுபடியும் கிரகிக்க நினைத்தால் அவர்களைப்போல நானும் எளியவனோ அவர்கள் காட்டுக்குப் போய் இன்னமும் திரிவது உறுதியென்றான்மிகவுஞ்சிறி. எ-று. ௱௰௨

நீவெறுக்கிலென்னிருந்தமன்னவர் திகைக்கிலென்பலநினைக்கிலென், போய்நகைக்கிலெனுரைத்தவுண்மைமொழி பொய்த்ததென்றமரர் புகலிலென். வேய்மலர்த்தொடையலைவரொன்னுடன் வெறுத்துவெஞ்சமர்விளைக்கிலென், ஈயிருக்குமிடமெனினுமிப்புவியில் யானவர்க்கரசளிக்கொடேன்.

எ-று. நீவெறுத்தாலென்ன இராஜாக்கள் திகைத்தாலென்ன பலவாறுகநினைத்தாலென்ன போய்ச்சிரித்தாலென்ன சொல்லியசத்தியவசனம்பொய்த்துப்போனதென்று தேவர்கள்சொன்னாலென்ன புட்பமாலையைத்தரிக்கின்ற பஞ்சபாண்டவர்கள் என்னுடனே வெறுத்து வெவ்வியயுத்தஞ்செய்தாலென்ன ஈயிருக்குமிடமானாலும் இந்தபூமியிலே யான அவர்களுக்கு அரசாட்சி கொடுக்கமாட்டேனென்றான துரியோதனன். எ-று. ௱௰௩

கார்வழங்குமெனச்சினத்தினொடு கண்ணிலான்மதலைகழறவும்
பார்வழங்கினைபுல்லைபாகிலவர் பதிகளாயினும்வழங்குவாய்
தார்வழங்குதடமார்பவென்னவவை தாமுமன்னவனமறுக்கவுங்
தூர்வழங்குகெனவுற்றிரந்தனனிவ் வுலகெலாமுதவுமுந்தியான்.

எ-து. மேகம் முழங்குகின்ற இடியைப்போல் கோபத்தோடு திருதராட்டிரனுடையபிள்ளையாகிய துரியோதனன் சொன்னபோது பூமியைக்கொடுக்க உனக்குமனமில்லாமற்போனது அவர்களூர்களையாவது கொடுப்பாய் நந்தியாவர்த்தமாலையணிந்த மார்பனேயென்றுசொல்ல அவைகளையுந் துரியோதனன் மறுக்க ஐந்தூராவது கொடுப்பாயென்று இரந்துகேட்டார் இந்தவுலகத்தையெல்லாந் தரப்பட்ட நாபிக்கமலத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவான். எ-று. ௱௰௪.

மாடளிக்குலநெருங்குபைந்துளப மாலையாய்மகரவேலைசூழ்
நாடளித்திடவுமைந்துபேருடைய நகரளித்திடவும்வேண்டுமோ
காடளிக்கவதனிடைதிரிந்துதொழில்கரந்துபோயினாகள்காணவோ
வீடளிக்கினும்வெறுப்பரோவிதனை விடுகவென்றெதிர்விளம்பினான்.

எ-து. பக்கங்களிலேவண்டின்கூட்டங்கள் நெருங்கப்பெற்ற பசியதுளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணபகவானே மகரமீன்களையுடையசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த நாட்டைக் கொடுக்கவும் ஐந்துபேருடைய நகரைக் கொடுக்கவும்வேண்டுமோ நான் காட்டைக்கொடுக்க அதிலேதிரிந்து அ

பிறந்து போன பஞ்சபாண்டவர்கள் இப்போது காணும்படி ஒருவீடு கொடுத்தாலும் வெறுப்பார்களோ இதனைவிடக்கடவிரென் எதிரே சொன்னான் துரியோதனன். எ-று. ௱௰௫

தந்தைகாதலுறுதன்மைகண்டிளைய தாம்பயந்தவிருதம்பியர்க்
கிந்தவாழ்வுமரசுங்கொடுத்தவனு நின்குலத்தொருவனிப்புளான்
முந்தமாநிலமனைத்தினுக்குமுயர் முறைமையாலுரியவரசருக்
கைந்துமாநகருநீகொடாதொழியி லென்னதாகுமுனதரசியல்.

எ-து. தன்னுடையதகப்பனு ராசைவைத்த தன்மையைப்பார்த்துச் சிறியதாய்ப்பெற்ற இரண்டுதம்பிமார்களுக்கு இந்தவாழ்வும் அரசாட்சியுங் கொடுத்த வீஷ்மாசாரியரும் உன்குலத்திலே ஒருவரிங்கேயிருக்கிறார் பழைமையாயுள்ள மகத்தாகிய பூமிக்கெல்லா முயர்ந்தமுறைமை யாலே உரிமைபெற்ற பாண்டவர்க்கு ஐந்து நகரமானாலும் நீ கொடாதொழிந்தாயானால் உன்னரசாட்சி என்ன பிரயோசனத்தையுடையதாகுமென்றார் கிருஷ்ணபகவான். எ-று. ௱௰௬

ஒருகுலத்தினிலிரண்டுமன்னவ ருடன்பிறந்துரிமையெய்தினு
மிருதிறத்தவருமொக்கவாழ்வுறு மெக்குலத்தினுமியற்கையே
பொருகுலக்களிறுவளர் திசைக்கண்மிகுபுகழ்பரப்பெழுபுவிபெறுங்
குருகுலத்தவரியற்கைநன்றெனமொழிந்தனன்கரியமாலவன்.

எ-து. ஒருகுலத்திலிரண்டுராசர்களுடனேபிறந்து உரிமையை யடைந்தா லிரண்டு திறத்தோரும் ஒக்கவாழ்வையடைவது எந்த குலத்திற்கும் சுபாவமாகும் பொருகின்ற அஷ்டகசங்கள் வளரப்பட்ட இக்குகளிடத்தில் மிகுந்த கீர்த்தியைப்பரப்பி ஏழுலோகத்தையும் பெற்ற குருகுலத்தாருடைய இயல்பு நன்றாயிருக்கின்றதென்று சொன்னார் நீலவண்ணரான கிருஷ்ணபகவான். எ-று. ௱௰௭

பேரரவணைதுறந்தமாயனிவைபேசவன்பினொடுபின்னையும்
சீரராவினையுயர்த்தகோவும்விழிதீயெனும்படிசெயிர்த்துளே
போரராநிருபன்மணிநெடுஞ்சுடிகை யாயிரங்கொடுபொருந்தபார்
வீரரானவரதல்லவோவுரிமைவேண்டுமோவெனவிளம்பினான்

எ-து. பெரியசர்ப்பத்தைவிட்டுத் துறந்த கிருஷ்ணபகவான் இவைகளைச்சொல்ல வன்மையுடனே பின்னையுஞ் சிறந்த சர்ப்பக்கொடியையுயர்த்த துரியோதனனுங் கண்கள்நெருப்பென்று சொல்லும்படி உள்ளேகோபித்து போர்செய்கின்ற சர்ப்பராசனாகிய ஆதிசேடனால் மணிகளையுடைய நெடிய ஆயிரம் உச்சியைக்கொண்டு சுமக்கப்பட்ட பூமி சுத்தவீரருடையதல்லவோ அவருக்கு உரிமையும்வேண்டுமோவென்றான். எ-று. ௧௰௮

பாய்வளர்ந்தமொழிமன்னன்மற்றிவை புகன்றபின்புயவலியி னாலெமர்ங்களரசுங்கொடாமலட லாண்மைகொண்டெதிரடர்த்தி யேல், மெய்விளங்கவரு குருநிலத்தினிடை வந்துவெஞ்சமர்விளைக்க வே, கைவழங்குமெனநின்றதூணிடையறைந்தனாககுமினைவகாவலன்.

எ-து. அபத்தம்பேசுகின்ற துரியோதனன் இவைசொன்னபின் பு புசபலத்தினாலே பஞ்சபாண்டவர்களுடைய இராசாங்கத்தைக்கொ டாமல் மிகுந்தவலிமைகொண்டு யுத்தஞ்செய்வாயாகில் உண்மை விள ங்கவருகின்ற குருக்ஷேத்திரத்திலேவந்து வெவ்விய யுத்தஞ் செய்வத ற்குச் சமமறிந்து கைதட்டிக்கொடுவென்று கிருஷ்ணபகவான்கேட்க எதிரேயிருந்த தூணிலேயறைந்து சொல்வான் துரியோதனன். எ-து.

புன்பிறப்புடையபொதுவர்தங்களொடு புறவினானிரைபுரந்திடு
முன்பிறப்புமுரலோடுகோவிய ருனைப்பிணித்ததுமறந்துநீ
மன்பிறப்பினுயர்குருகுலத்தவர்தம் வாய்மைதானுமொருமாசிலா
என்புறப்புமுணராமலேசபையி லிந்தவாசகமியம்பினாய்.

எ-து. இழிந்தபிறப்பையுடைய இடையர்களோடு காட்டினிடத் திற் பசுக்கூட்டங்களை மேய்க்குமும்முடைய பிறப்பையு மிடைச்சிகள் உம்மையுரலுடனே கட்டியதையும் நீ மறந்துவிட்டு இராசகுலத்திலே யுயர்ந்த குருகுலவரசர்களுடைய சத்தியத்தையும் ஒருகளங்கமு மில் லாத என்னுடைய பிறப்பையுமறியாம லல்லவா சபையிலே இந்தவார் த்தைசொன்னாயென்றான் துரியோதனன். எ-று. ௧௨௰

ஏவிலங்குசிலையைவர்வந்தணுகில் யானமர்ந்தெளிதிருப்பனே
கோவிலங்குபொரவஞ்சுமோகரட குஞ்சரங்கள்பகைகொண்டதால்
மேவிலங்குமுன்மலர்ந்தகையறைவேண்டுமென்பதுநின்மேன்மையே
நாவிலங்குமெனவெண்ணியோமிகவு நன்றுநன்றரசர்நியாயமே.

எ-து. பிரகாசிக்கின்ற அம்பையும் வில்லையுமுடைய பஞ்சபாண் டவர்கள்வந்தால் யான்வருந்திவெளிதாகவிருப்பனே மதம்பொழிகின் ற யானைகள் பகைகொண்டதனால் சிங்கம் பொருதற்குப்பயப் படுமோ யுத்தத்திற்குவருவதானால் முன்னேகைபோட்டுக்கொடுக்கவேண்டுமெ ன்பது உமக்கு மேன்மையோ இப்படிகேட்டது என்னுடையநாவான து தப்புமென்று நினைத்தோ மிகவும் நல்லதுநல்லது அரசருடைய நி யாயமென்றான் துரியோதனன். எ-று. ௧௨௧

அளிவருங்குழல்பிடித்துமன்னவையி லைவருக்குமுரியாளைநா
னெளிவருந்துகிலுரிந்தபோதருகிருந்துகண்டவர்களல்லவே.

துளிவரும்புனல் பரிந்தருந்தியிடு சோறுதின்றுயிர் சுமந்துகொண்
டொளிவரும்படி யிருந்தபாவியரு மின்றுமானநிலை யுணர்வரோ.

எ-து. ஐந்துபேருக்கு முரியவளாகிய துரோபதியையிராசசபையிலே வண்டுகள்மொய்க்கின்ற கூந்தலைப்பிடித்து நான் எளிதாகத்துகிலுரிந்தபோது அருகேயிருந்து பார்த்தவர்களெல்லோரை துளியாகவருகின்ற நீரைவிரும்பியுண்டு சோற்றைத்தின்று உயிரைச் சுமந்துகொண்டு பிரகாசமுண்டாகும்படி யிருந்த பாவிகளாகிய பாண்டவர்களும், இன்று அபிமானநிலையை யறிவார்களோ வென்றான் துரியோதனன்-எ-று. ௧௨௨

அன்னையானவரு மிருவராமுத லளித்ததந்தையர்க ளைவராம்
பின்னையாசைகொடு குருகுலத்துரிமை பெறுவ ராமொருபிறப்பிலா
மின்னையாமுடிவி லைவரும்பரிவி னொடுதனித்தனி விரும்புவா (லோ
ரென்னையாமவரொ டொருகுலத்தரச ரெனபதாண்மையிதுவென்கொ

எ-து. தாய்மாரிருவர்களாம் முன்னேபெற்ற பிதாக்களைந்துபேராம்பின்பு ஆசைகொண்டு குருகுலத்தாரென்னு முறைமையைப் பெறுவார்களாம், ஒருபிறப்பிலு மில்லாதவளாகிய ஒருத்தியை ஆஆ, கிரீமில்லாத ஐந்துபேரும் அன்புடனே தனித்தனி யிச்சிப்பார்கள், யாம் அவரோடு ஒருகுலத்து ராசாக்களென்பது என்ன ஆண்மை இதுஎன்னவென்றான் துரியோதனன்-எ-று. ௧௨௩

ஞாலமுற்றுமுடை யவனுரைத்திட நகைத்துவண்டுவரை நாதனு
மாலமுற்றுமிவ னினைவெனப்பரி தறிந்துபேரவை யகன்றுபோய்
கோலமுற்றசிலைவிதுரன்வாழ்வுபெறு கோயில்சென்றுநனிகுறுகினான்
சீலமற்றவர் சிறந்தபோதுமொரு தீதிலாதவர் செயிர்ப்பரோ.

எ-து. உலகமுழுதையு முடைய துரியோதனன் இதுசொல்லத்துவாரகைக்கு அரசராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் நகைசெய்து அவனினைப்பெல்லாம் விஷமென்று நினைத்துப் பெரியசபையை நீங்கிப்போய் அழகியவில்லையுடைய விதுரன்வாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப் போனார், நற்குணமில்லாதவர்கள் கோபித்தபோதிலும் ஒருகுற்றமில்லாதவர்கள் கோபிப்பாரோ-எ-று. ௧௨௪

கரிந்துமாலைசரு காகவும்புதிய கமலவாண்முகம் வியர்க்கவுந்
திருந்துகண்ணிணை சிவக்கவுங்கொடிய செய்யவாயிதழ் துடிக்கவு
மிருந்தபேரவையி னெடிதுயிர்த்திடு மிராசராசனவ னுக்கிவன்
விருந்துசெய்தவுற வென்கொலென்றரசரெதிர்விதுரனைவிளம்புவான்.

எ-து. அப்போது பூமாலைகள்கருகிச் சருகாகவும் புதியதாமரைமலர்போன்ற முகம்வியர்க்கவும் இருதமாகிய கண்களிரண்டும் சிவ

க்கவும், நெடிய சிவந்தவாயிதழ்கள் துடிக்கவும், தானிருந்தசபையிலே மிகவும் பெருமூச்சுவிடுகின்ற இராசராசனாகிய துரியோதனன் அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு இவன்விருந்துசெய்த உறவென்ன வென்று அரசர்களெதிரே விதுரனைப்பேசுவான-எ-று. ௧௨௫

வன்பினாலவனி யெவ்வவென்றெனது மனையிலுண்டிதனை மறுத்தவன்
றன்பதாதியொடு மினிதருந்துமவகை தன்னிலின்னமு தியற்றினா
னென்பிதாவொடு பிறந்துமின்றளவு மென்கையோதன மருந்தியு
மன்புதானுடைய னல்லனென்பகை தனக்குமுற்றபகை யல்லவோ.

எ-து. வலிமையினாலே பூமியைக் கிரகிக்கவேண்டுமென்று நினைந்து என்வீட்டு போசனத்தைநீக்கின ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான், தன்னுடையசேனைகளோடும இனிதாகப்புசிக்கும்படி விதுரன்றன்வீட்டிலே இனிமையுள்ள அமுதுசெய்வித்தான் என்தகப்பனோடு பிறந்தும் இன்றளவும் என்கையன்னத்தைச் சாப்பிட்டும், என்னிடத்திலே எள்ளளவும் அன்பில்லாதவனாயிருந்தான் எனக்குவந்த பகையாளி அவனுக குற்ற பகையாளியல்லவோவென்றான் துரியோதனன-எ-று. ௧௨௬

முதல்விளைந்தொருவனுடனிசைந்தபொருள்பற்றிபின்புறமுயங்
கினு,மதிகமென்றபொருளொருவனவேறுதரினவனையேயொழியவறிவ
ரோ, பொதுமடந்தையர் தமக்குமன்னனிலிது புதுமையல்லவர்புதல்வ
னும், விதுரனென்றவனொடுறவுகொண்டதோர் வியப்பையென்சொலி
வெறுப்பதே.

எ-து வேசையர்முன்னே ஒருவன்கொடுத்த திரவியத்தைப் பற்றி அவனுடன் இன்பங்கொண்டு கூடினாலும் மற்றொருவன் அதிகதிரவியத்தைக் கொடுப்பானேயாகில் அவனைத்தவிர வேறொருவரை அறிவார்களோ பூமியிலே அவர்களுக்கு இதுபுதுமையல்ல ஆகையால் அப்படிப்பட்டவள் புத்திரனாகிய விதுரனென்றவனோடுறவுகொண்டவதிசயத்தை நான் என்னசொல்லி வெறுப்பதென்றான் துரியோதனன் எ-று. ௧௨௭

இன்னவாறிவ னுரைத்தபோதவ னெழுந்திருந்துவசையென்னைநீ,
சொன்னவாய்குருதி சோரவாள்கொடு துளைத்துநின்முடி துணிப்பன்
யான், மன்னரானவரில் குருகுலத்தொருவன் மைந்தனாருயிரைவௌ
வினா, னெனவானவர் நகைப்பரேயென வுரைத்தநாவுட னிருந்
இயோ.

எ-து. இந்தப்பிரகாரம் துரியோதனன் சொன்னபோது அந்தவிதுரனெழுந்து என்னைக் குற்றஞ்சொன்னவாயிலே ரத்தமொழுகவாளாயுதங்கொண்டு துளைத்து உன்தலையை வெட்டுவேன், ஆனால் அரசர்களில் குருகுலராசன் ஒருவன் பிள்ளையுயிரைக்கொன்றானென்று தே

ளர்கள்நகைப்பார்களே அல்லாவிட்டால் என்னை வசைசொன்னாவு-
னே யிருப்பையோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான்-எ-று. ௧௨௮

ஈண்டவர்க்குதவி யாயதூதென விசைப்பவர்க்குலக மெங்கணும்
நீண்டவர்க்குதவி யாயினேனென நினைத்துநீயெனை யடர்த்தியே
மாண்டவர்க்குதவி யாயபேரறமு மிசையுமாண்மையும் வளர்த்திடும்
பாண்டவர்க்குதவி யாகிலென்னைமுடி மன்னரானவர் பழிப்பரோ.

எ-து. இவ்விடத்திலேபஞ்சபாண்டவர்களுக்குஉதவியாகியதூத
னென்று சொல்லப்பட்டவராயும், உலகமெல்லாம் வளர்ந்தவராயுமிரு
க்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுக்கு விருந்துசெய்து உபசாரமாயினேனெ
ன்றுநினைத்து என்னைநீ உதாசினம்பேசிக் கோபித்தாயே மாட்சிமை
யையுடைய பெரியதபோதனர்க்கும், முனிவருக்கு முதவியாகிய பெ
ரியதருமமும் கீர்த்தியும் சௌரியமும் வளர்த்திடுகின்ற பஞ்சபாண்ட
வர்க்கு உபகாரியானால் என்னைக்கிரீடந்தரித்த அரசரானவர்கள்பழிப்
பாரோவென்று பின்னுஞ்சொல்லுவான் விதுரராஜன்-எ-று. ௧௨௯

சொல்லிரண்டுபகரேனினிச்சமரி னின்றுவெங்கணை தொடேனென
வில்லிரண்டினு முயர்ந்தவில்லதனை வேறிரண்டுபட வெட்டினான்
மல்லிரண்டினையு மிருவராகிமுன் மலைந்தகாளமுகில் வந்துதன்
னில்லிரண்டுதினம் வைகுதற்குலகி லெண்ணிலாத தவமெய்தினான்.

எ-து. இரண்டுசொற்சொல்லேன் இனி யுத்தத்திலேநின்றுவெவ்
வியபாணந் தொடுத்திடேனென்று சிவன் விஷ்ணுவென்னு மிரண்டு
பேர் வில்லினுமுயர்ந்த தன்னுடையவில்லை இரண்டுதுண்டாக வெட்
டினான் முன்னமே கஞ்சனால்விடப்பட்ட இரண்டு மல்லரையும் பகை
த்திருக்கும் கிருஷ்ணபகவானுமாகவந்து வென்ற மகாவிஷ்ணு தன்வீட்
டில் இரண்டுநாள் விருந்துண்டிருப்பதற்கு உலகத்திலெண்ணில்லாத
தவத்தைப்பெற்றிருந்த விதுரராஜன். ௧௩௦

அந்தவில்லினை முறிந்தவில்லிதனதாயலம்புகுத வசுதன்
றந்தவில்லுமரன் வில்லுமொப்பதொரு தாமவில்லினை முறிப்பதே
முந்துமெல்லிபரி லெண்ணும்வில்லுடையவிசயன்வந்தமரின்முடுகினு
லெந்தவில்லியெதிர் நிற்கவல்லனினி யென்றுகாவலரிரங்கினர்.

எ-து. அந்தவில்லை ஒடித்துப்போட்ட விதுரன் தன்னுடைய அ
மனைக்குப்போக அப்போது மகாவிஷ்ணுவினது வில்லும் உருத்திர
னதுவில்லும் ஒப்பாகிய வெற்றிமாலையை யணிந்த வில்லை முறிப்ப
தென்ன வில்வீரரில் முன்னே எண்ணத்தக்கவில்லையுடைய அர்ச்சுன
ன்வந்து யுத்தத்திலே ஆரம்பித்தால் இனி எந்தவில்லை யுடையவன்

அவனெதிரேநிற்கவல்லவனென்று இரங்கினார்கள் அரசர்களெல்லாம் என்றவாறு. ௪௰௧

காரனைத்தும்விடு தாரையென்னபல கணைகளேவியவர் கருதும்வில்
வீரனைப்பழு துரைத்தநீபகையை யெங்ஙனேதணிய வெல்லுவாய்
பாரனைத்துமினி யைவராளும்வகை பண்ணுவித்தனை யழிந்ததுன்
பேரனைத்துமென வுள்ளழிந்துசில பேசினானுயர் பிதாமகன்.

என்றது. மேகமெல்லாம் விடப்பட்ட தாரையைப்போல அனேக பாணங்களையேவி யுத்தஞ்செய்யும் வில்லையுடைய விதுரனைப் பழுது சொன்ன நீ பகையை எப்படி அடங்கச் செயிப்பாய், உலகமெல்லாம் இனிபஞ்சபாண்டவர்களாளும்படி செய்வித்தாய், உன்பேரெல்லாம் இன்றோடழிந்ததென்று மனநொந்து சிலபேச்சுகள்பேசினார் பீஷ்மாசாரியர்-என்றவாறு. ௪௰௨

பிதாமகன்பரி வுடன்மொழிந்துசில பேசநாசமுற பேசினான்
விதாரமார்பனுயா விதுரனல்லதுவில் வல்லவீரர்பிற ரில்லையோ
வுதாரசீலனுய ரங்கர்கோனைவரிவி லொன்றுமேயமைய முற்றெழும்
பதாதியோட்ம ரிலைவரும்பட மலேர்க்கிடப்பரணி பாடவே.

என்றது இப்படி பீஷ்மாசாரி அன்புடனே கோபித்துச் சிலவார்த்தைகள்பேசத் துரியோதனனவன் பார்த்து விசாலமாகிய மார்பையுடைய உயர்ந்த விதுரனல்லாமல் வில்லிலே வல்லவீரர் பிறரொருவருமில்லையோ மிகுந்தெழுகின்ற சேனைகளோடு யுத்தத்திலே ஐவருமிறக்கும்படி யுத்தஞ்செய்யவும் பரணிபாடவும் உதாரகுணத்தையுடைய உயர்ந்த கர்ணன் வில்லொன்றுமே போதுமென்றான்-என்றவாறு. ௧௰௩

நீயிருக்கநெடு விற்கையாசிரிய னவனிருக்கவிக ராற்றலவன், சேயிருக்கவிறல் மன்னரிப்படி யிருக்கவெதிர் செறுநர் நீள், வேயிருக்குமிதழிடையனுக்குநல் விருந்து செய்தனை வெறுக்கிலென் போயிருக்கிலென முறிக்கிலென்சிலை யலைந்து நம்மொடெவர் போர்செய்வார்.

என்றது. பீஷ்மாசாரியராகிய நீயிருக்கத் துரோணாசாரியாரிருக்க நிகரில்லாத அவர்குமாரன் அசுவத்தாமாவிருக்க வெற்றியையுடைய அரசர்கள் இப்படி இருக்க நீண்ட மூங்கிற்குழலை வாயிலேவைத்து இசைபாடுகின்ற இடையனுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அழைத்து நல்லவிருந்திட்ட விதுரன் வெறுத்தாலென்ன போயிருந்தாலென்ன வில்லையொடித்தாலென்ன வெற்றிமாலையைச்சூடி நம்மோடு ஆர் போர்செய்வார்களென்றான் துரியோதனன் என்றவாறு. ௧௰௪

என்றுகூறவிற லங்கர்பூபதியும் யானிருக்கவிகல் விசயனைச்
சென்றுசீறியுயிர் கொள்ளவல்லவர்கள் யாவரென்றுகனி செப்புவீர்
கன்றிநல்விள வெறிந்தகள்வனிவ ணின்றுதேர்கனி கடாவினும்
அன்றுபோரினிமை காணலாகுமென தாடல்வெஞ்சிலையினுண்மையே.

எ-து. இப்படித் துரியோதனன்சொல்லக்கேட்ட கர்னமகாராசன் சொல்லுவான் யமனொருவனிருக்க பகைகொள்ளும் அர்ச்சுனனை அடித்துச்சீறி உயிரைக்கொள்ளவல்லவர் யாரென்று சொல்லுவீர்கள் கன்றினாலே விளாம்பழத்தை யுதிர்த்த திருடனாகிய கோபால கிருஷ்ணனே யிருந்து அவனுக்கு ரதசாரத்தியஞ்செய்தாலும் அன்று ரதத்திலே என்வில்லினுடைய ஆண்மையைக் காணலாமென்று பின்னுஞ் சொல்லுவான். எ-று. கட௫

அம்பரத்தவர்சினந்துசீறினுமொ ரம்பிலேயழிவர்திண்ணம்யான்
வெம்பணிப்பகழியேவிலாவியுடன் மீளுவானமரில்விசயனோ
விம்பரிற்புகலவிருதளத்தினு மெனக்குநேரொருவரில்லையென்
றும்பர்கற்பகமுநாணவண்மையி லுயர்ந்தவீரனிவையுரைசெய்தான்.

எ-து. தேவர்கள் கோபஞ்செய்துசீறினாலும் ஒருஅஸ்திரத்தினாலழிந்துபோவார்கள் இதுசத்தியமாம் யான் வெப்பத்தை யுடைய நாகாஸ்திரத்தை யேவினேனேயானால் அர்ச்சுனன் யுத்தத்திலேயுயிரோடு திரும்புவானோ இரண்டுதிறத்துச் சேனைகளிலும் இவ்வுலகத்திலெனக்கு நிகராகியவர்க ளொருவருமில்லையென்று சொன்னான் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் கற்பகவிருட்சமும் நாணும்படி கொடையினாலுயர்ந்த கர்னமகாராசன். எ-று. கடசு

திசையனைத்தையும்வளைந்ததானவரை யிரவிவந்தொருதிசையின்வாய் நிசியெனப்பொருதுவானவர்க்கர சளித்துவந்தவிறனீர்மையான், விசையனுக்குநிகர்நீகொலோகடவுள் வெண்மதிக்குநிகர் வெள்ளியோ, அசைவில்விற்றொழிலும்வல்லையோவென வோரசைவிலாதவனரற்றினான்.

எ-து. எட்டுத்திசையிலுஞ் சூழ்ந்துகொண்ட அவுணர்களைச் சூரியனுதயமாகிய திக்கிலே கெடுகின்ற இருளைப்போல யுத்தஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அரசுகொடுத்துவந்தவெற்றியையுடைய அர்ச்சுனனுக்கு நீ ஒப்போ தெய்வத்தன்மையுள்ள சந்திரனுக்கு சுக்கிரன் ஒப்பாகுமோ அசைவில்லாதவில்யுத்தத்திலும் வல்லமையுடையவனோ வென்று ஒருதளர்ச்சியுமில்லாத பீஷ்மாசாரியர்சொல்லினார். எ-று. கடஎ

அவன்மொழிந்தமொழி தன்செவிப்படலுமருகிருந்தமுதருந்தி, யிவனுடன்சிலர் பகைக்கின்மற்றவர்த மிசையுமாண்மையுமியம்பினாய், புவனமொன்றுபட வரினுமென்னுடனெடு பொருவராகிலெதிர் போதவிடாய், சிவனுமென்கணையையஞ்சுமென்றுகனி சீறினான்ரவிசிறுவனே.

எ-து. அந்தபீஷ்மாசாரியார் சொன்னசொல் காதிலேபட்டமாத்திரத்தில் சமபந்தியிலே யிருந்து அன்னத்தையுண்டு நீர் துரியோதனனுடன் சிலபேர்பகைத்தால் அவர்களுடைய கீர்த்தியையும் வல்லமையும் எடுத்துப்பேசினீர் திரிலோகத்தாரும் ஒன்றாய்க் கூடிவந்

தாலும் என்னோடியுத்தம்பண்ணுவார்களோ ஆனால்விட்டுப்பாரும் ஈசுரனும் என்னுடைய பாணத்துக்குப் பயப்படுவானென்று மிகவுஞ் சீறினான் சூரியன்புதல்வனான கர்ணமகாராசன். எ-று. ௧௩௮

இரவிமைந்தனெடுங்கைமைந்தனொரு வீரவாய்மையுமுரைத்திலன்
பொரவிழிந்திடுமன்றுவெஞ்சமரிலென்றெழுந்துநனிபோயினான்
அரவவெங்கொடியுயர்த்தகோவுமிகவரசருக்குவிடையருளினான்
விரவுபைந்துளபமாலையான்விதுரன் மனையிலுற்றதுவிளம்புவாம்.

எ-து. அப்படிசொல்லிய சூரியன்புதல்வனான கர்ணனுடனே கங்காபுத்திரனான பீஷ்மாசாரியார் ஒருவீரவார்த்தையுஞ் சொல்லவில்லை ஏனெனில் அன்றுவெவ்வியயுத்தத்தில் சண்டைபண்ணும்போது தெரிந்துகொள்ளுகிறேனென்று போனான் அப்போது சர்ப்பக்கொடியோனும் வலிமையுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாஞ் செலவுகொடுத்துவிட்டான முன்பு பசியதுளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணதேவர் விதுரன் அரண்மனைக் கெழுந்தருளியதைச் சொல்லுவாம். எ-று. ௧௩௯

பொருசிலைமுறித்தவீரன்கோயிலிற்புகுந்தநேமிக்
குருசிலைவணங்கியாங்க ணிருப்பவர்குருகினோக்கி
யிருசிலைபடைத்தென்றிந்த விருநிலத்திபம்புவில்லி
லொருசிலைமுறித்தசீற்ற மெனக்கொலோவுரைநீயென்றான்

எ-து. விதுரமகாராசனானவ னரண்மனையிற்புகுந்து சக்ராயுதத்தையுடைய கிருஷ்ணபகவானை வணங்கி அங்கேயிருக்க அவர்பார்த்து இரண்டுவிற்களுண்டென்று இந்தபெரியபூமியிலே சொல்லப்பட்ட விற்களில் அர்ச்சுனனவில்லிருக்க இனையொருவில்லை யொடித்த கோபத்திற்குக் காரணம் யாது சொல்லென்றார். எ-று. ௧௪௰

ஆவதுகருதானாகி லமைச்சர்சொற்கேளானாகி
வீவதுகுறியானாகில் விளைவதுமுணரானாகில்
நாவதுகாவாநின்ற வவனுக்காகநின்றுபோரிற்
சாவதுபழுதென்றன்றோ சகத்துளார்சாற்றுகின்றார்

எ-து. ஒருவன் தனக்காகவேண்டிய காரியத்தைநினையானாகில் மந்திரிகள்வார்த்தையைக்கேளானாகில் கெடுவதுநினையானாகில் விளைவதையறியானாகில் நாவைக்காப்பாற்றானாகில் அவனுக்காகப்போய் யுத்தத்திற் சாவது பழுதென்றல்லவா பூலோகத்திலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எ-று. ௧௪௧

செல்வம்வந் துற்றகாலைத் தெய்வமுஞ்சிறிது பேணார்
சொல்வனவறிந்து சொல்லார் சுற்றமுந் துணையுநோக்கார்
வெல்வதே நினைவதல்லால் வெம்பகைவலிதென்றெண்ணார்
வல்வினைவிளையுமோரார் மண்ணின்மேல்வாழுமாந்தர்

எ-து செல்வம்வந்து சேர்ந்தகாலத்தில் தெய்வத்தையுங் கொஞ்சமாவது வணங்கார் சொல்லவேண்டியதை யறிந்து சொல்லமாட்டார் பந்துவையுஞ் சிநேகரையும் பாரார்கள் செய்கிறதே நினைக்கிறதல்லாமல் நமக்குப் பகைவர் வலிமையுடையவரென்று நினையார் தீவினைவிளைவதும்பாரார் பூமியிலேவாழ்கின்ற மனிதரென்றான் விதுரராஜன் ()

நினைக்கவுந்தொழவுமாட்டா நீயெழுந்தருளப்பெற்றுந்
தனக்கிது தகுதியென்று தமருடன்வாழவெண்ணான்
மனக்கடுங்கனலினன்றன் மதத்தினாலுரைத்தபுன்சொல்
எனக்கிசையாமல்யானு மிருஞ்சிலையிறுத்தேனென்றான்.

எ-து. நினைக்கவுந்தொழவுமெட்டாத நீரே பிரத்தியட்சத்தில் எழுந்தருளப்பெற்றிருந்தும் தனக்கிது தக்கதென்று ஞாதிகளுடன் வாழ நல்லெண்ணமில்லாமல் மனதிலிருக்குங் கோபாக்கினியையுடைய துரியோதனன் கர்வத்தாற்சொல்லிய அற்பவார்த்தை எனக்குப் பொருந்தாமல் யானும் பெரியவில்லையொடித்தேனென்றான் விதுரராசன்

மாபெருமகிழ்ச்சிநோக்கி மாசுணமுயர்த்தகோமான்
பேயருஞ்சேனையோடும் போர்க்களங்குறுகும்போது
நீயவணருகிலில்லா தொழிகுதி யனையபைந்தார்
தாயமுஞ்செல்வமுற்றுந் தரணியும்பெறுவரென்றான்.

எ-து. அப்போது கிருஷ்ணபகவான் மகிழ்ந்து விதுரனைப்பார்த்து துரியோதனன் சேனையுடனே யுத்தகளத்திற்கு வரும்போது நீ அவனிடத்தி லில்லாமல் நீங்கினால் உன்னுடைய நேயத்தையுடைய புத்திராகிய பாண்டவர்கள் தங்கள்பங்கும் பாக்கியமும் பூமியும்பெறுவார்களென்றார். எ-று. ௧௪௪

ஏற்றிப நறுநெய்விசி யிந்தனமடுக்கினாலும்
காற்றுவந்துறாதபோது கடுங்கனலுறவாதன்றே
நீற்றணிநிமலனன்ன நின்கைவில்லிற்றதாகில்
சீற்றவேலரசன்சேனை தென்புலமடைதறிண்ணம்.

எ-து. அதிகமாகிய நல்ல நெய்யைவிட்டு விறகை யடுக்கினாலுங் காற்றுவந்துசேராதபோது கடிய அக்கினியுளாதல்லவா பரமசிவனுக்கு சமானமாகிய உன்கையில் ஒடிந்ததானால் கோபத்தையுடைய வேலாயுதமேந்திய துரியோதனன்சேனைகள் யமலோகமடைவதுசத்தியம்.

பன்னியபனுவல்கேள்விப் பயனுகர்மனத்தினானை
மன்னவன்மொழிந்ததெல்லாம் பொறுத்தியென்றருளிமாயோன்
அங்கர்தன்னில்வண்மை யழகருளாண்மைபேசுங்
கன்னனைப்பயந்தகாதற் கன்னிதன்கோயில்புக்கான்.

எ-து. பண்ணப்பட்ட நூல்களின் கேள்விப்பயன் அறிந்த மனமுடைய விதுரராசனைத் துரியோதனன் சொல்லிய பேச்செல்லாம் பொறுக்கக் கடவையென்று சொல்லி கிருஷ்ணபகவான் அங்கசத்திலே கொடையையும் அருளையும் ஆண்மையையுமுடைய கர்ணனைப்பெற்ற ஆசையுள்ள குந்திமாதேவியினுடைய வீட்டுக்குப்போனார். எ-று.

மண்டலமதியமன்ன மாசறுமுகத்தினாளுந்
திண்டிறன்மருகன்றன்னை சென்றெதிர்கொண்டுகண்டு
வெண்டிரைமகரவேலை விரிபுனன்முகந்துதோன்றுங்
கொண்டலைமகிழ்ந்துகாணுங் குளிர்பசுந்தோகைபோன்றாள்.

எ-து. பூரணசந்ரனைப்போன்ற குற்றமற்ற முகத்தையுடைய குந்திமாதேவியும் மிகுந்த வலிமையுள்ள மருமகனாகிய கிருஷ்ணனை எதிர்கொண்டு வெள்ளிய அலைகளையும் மகரமீன்களையுமுடைய சமுத்திரத்தினது விரிந்த ஜலத்தையுண்டு வருகின்றமேகத்தை மகிழ்ந்து பார்க்கின்ற குளிர்ந்த பசிய மயிலையொத்தாள். எ-று. கசஎ

யானுறையில்லில்வந்த தென்னமாதவமென்றேத்தி
கானுறைமைந்தர்தம்மைக் கண்டனள்போலவாகி
தேனுறைதுளவினான்றன் செய்யமாமுகத்தைநோக்கி
வானுறைபுரிசைமூதூர் வந்ததென்னருளியென்றாள்.

எ-து. நானிருக்கும்படியானவீட்டிலெழுந்தருளியது என்னமாதவமென்று வணங்கிக் காட்டிலேயிருக்கின்ற பிள்ளைகளைக் கண்டவள் மனமகிழ்ந்து தேன்பெருகின்ற துளபமாலையணிந்த கிருஷ்ணபகவானுடைய முகத்தைப்பார்த்து ஆகாயமளாவிய மதிலையுடைய இவ்வூருக்கு வந்தகாரியமென்ன அருளிச்செய்யுமென்றாள் குந்திமாதேவி.

நின்பெரும்புதல்வர்சொல்ல நெடும்புனனாடுவேண்டி
வன்பணியுயர்த்தகோமான் மனக்கருத்தறியவேந்தன்
றென்புலவேந்தன்வெஃகச் செருத்தொழில்புரிவனென்று
னென்பலசொல்லினானை யெதிர்க்கவேயிசைந்தேனென்றான்.

எ-து. உன்னுடைய பெருமைபொருந்திய குமாரர்கள் சொல்ல நெடிய நீர்வளத்தையுடைய நாட்டை வேண்டித் துரியோதனனுடைய உள்ளக்கருத்தையறியும்படிவந்தேன் தென்திசையிலிருக்கின்றகூற்றுவன் உயிர்களை விரும்பி யுண்ண யுத்தஞ்செய்வதற்கு சம்மதித்தானவனுடன் பலவார்த்தைகள் பேசி எனைப்பிரயோசனம் நாளையுத்தஞ்செய்யும்சம்மதிபத்மது வந்தேனென்றார் கிருஷ்ணபகவான். எ-று.

என்றலுங்குந்திசால விரங்கினளெதிர்த்தபோரில்
வென்றிடுவார்களாரோ விதியினாலமர்க்களத்திற்
பொன்றிடுவார்களாரோ வென்றுளம்புலர்ந்துநொந்தாள்
அன்றவடன்னைத்தேற்றி யாழியானுரைக்கலுற்றான்.

எ-து இப்படியென்று சொன்னமாத்திரத்திலே குந்திமாதேவி மிகவுமிரக்கமுள்ளவளா யெதிர்த்துசெய்கின்ற யுத்தத்திலே செயிப்பவர்கள் யாரோவிதியினால் யுத்தகளத்திலே யிறப்பவர்கள்யாவரோவென்று மனம்வாடி வருந்தினாள் அன்று அவளுக்குத் தேறுதலைச்சொல்லி கிருஷ்ணபகவான் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. ௧௫௧

தன்மைநானுரைக்கக்கேணின் றந்தைதன்மனையினீயுங்
கன்னியாயிருந்துவாழுங் காலையோர்முனிவன்வந்து
சொன்னமந்திரமோரைந்தி னொன்றில்வெஞ்சுடரோன்றன்னை
முன்னினையவனுமன்று வந்துநின்முன்புநின்றான்.

எ-து. உரியதன்மையொன்று நான்சொல்லக கேட்பாயாக உன் தகப்பன்வீட்டிலே நீ கன்னியாயிருந்துவாழுங்காலத்தில் துருவாசமுனிவர்வந்து அனுக்கிரகஞ்செய்த ஐந்துமந்திரங்களில் ஒருமந்திரத்தால் சூரியனைநினைத்தாய் அவனும்வந்து நின்னெதிரேநின்றான். எ-று

கதிரவனருளினாலோர் கணத்திடைகாதல்கூர
மதலையங்கொருவன்றன்னைப் பயந்தபின்வடுவென்றஞ்சி
யிதனையம்பேழைதன்னிற் பொதிந்துநீவிடவப்போதந்
நதியுமக்கங்கைநதியிடைப்படுத்ததன்றே

எ-து இப்படிக்குவந்த சூரியனது கிருபையினாலே ஒருக்ஷணத்திலே உனக்கு ஆசை அதிகரிக்க அங்கே ஒருபிள்ளையைப் பெற்றபின்பு குற்றமென்றுநினைத்து நீரிலேமிதக்கப்பட்ட பெட்டியிலே குழந்தையை வைத்து நீ ஆற்றிலேவிட்டாய் அப்போது அந்தஆறு கங்கையிலே கொண்டுபோய்விட்டது. எ-று. ௧௫௨

காதனின்புதல்வன்றன்னைக் கண்ணிலாவரசன்பொற்றேர்ச்
சூதன்வந்தெடுத்துக்கொண்டு சுதனெனவளர்த்தகாலே
ஆதவனிவனையாருங் கன்னனென்றழைக்கவென்றான்
றாதையும்விசும்பிற்சொன்ன நாமமேதக்கதென்றான்.

எ-து. கங்கையாற்றங்கரையிலிருந்த ஆசையுள்ள உன்பிள்ளையை திருதராட்டிரனுடைய தேர்ப்பாகன் வந்தெடுத்துக்கொண்டுபோய்ப் பிள்ளையாகவளர்த்தகாலத்தில் சூரியன் இவனையெவர்களுங்கன்னனென்று அழையுங்களென்றுசொன்னான் அவன்தகப்பனும் அசரீரியாய்ச்சொல்லிய நாமதேயமே தகுதியானதென்று சொன்னான். எ-று. ௧௫௩

பண்புடைக்குமரன்கற்ற படைத்தொழில்பலவுங்கண்டு
நண்புடையுரிமையெல்லாம் நல்கிமாமுடியுஞ்சூட்டி

எ

வண்பணியுயர்த்தகோமான் வாழ்வவற்களித்தான்மற்றைத்
திண்பரித்தேர்வல்லோரி லவனையார்செயிக்கவல்லார்.

எ-து. குணத்தையுடைய அந்தப்பிள்ளை கற்றிருந்தஆயுதத்தொழில் அநேகமும்பார்த்து சிநேகமுடைய உரிமையை எல்லாம் கொடுத்தான் வலிமையுள்ளபுரவிகள்பூட்டிய இரதங்களையுடைய அரசரில் அந்தக்கர்னனை செயிக்கவல்லவர்யாரென்றார் கிருட்ணபகவான்-எ-று.

அந்தநின்மைந்தன்றானே யருஞ்சிலைவிசயனோடும்
வந்தெதிர்மலையநின்றா லுறவுமற்றறியமாட்டான்
சிந்தையிலையந்திர விதனைநீதெளியச்சொல்லிக்
கொந்தவிழலங்கலானைக் கூட்டுகவிரைவி டினன்றான்.

எ-து. உன்பிள்ளையாகிய அந்தக்கர்னன் வில்லிலே வல்லவனாகிய அர்ச்சுனனோடுவந்து யுத்தஞ்செய்யவிருக்கிறான் தனக்குத்தம்பியென்றறியான் மனத்திலிருக்குஞ் சந்தேகந்தீர இச்செய்தியைநீ தெளியும்படி சொல்லிக் கர்னனைச் சீக்கிரத்தில் ஒன்றாகக் கூட்டிவைப்பாய் என்றார் கிருஷ்ணபகவான். எ-று. கருரு

தம்பியரைந்துபேருந் தனித்தனியேவல்செய்ய
வம்பவிழலங்கலோடு மாமணிமகுடஞ்சூட்டி
யம்புவிமுழுதுநீயே யாளலாம்வருகவென்றா
லும்பர்காவனையகையா னுனதுசொன்மறுத்தானாகில்.

எ-து. தம்பிமாரைந்துபேரும் வெவ்வேறு ஏவற்பணிசெய்ய வாசனைவீசுகின்ற மாலையுடனே ரத்தினம்பதித்த முடிசூட்டிக்கொண்டு பூமிமுழுதும் நீயேயாளலாம் வாவென்றுசொன்னால் தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவுக்குச்சமானமாகிய தியாகத்தைத்தருங்கையையுடைய கர்னன் உனது சொல்லை சம்மதியாமல் மறுத்தானாகில். எ-று

எரியமுதருந்தக்கான மெரித்தநாளகன்றுபோன
வரவினையங்கர்கோமா னாயுதமாகக்கொண்டான்
வரிசிலைவிசயன்றன்மேல் மறுகணைதொடுக்காவண்ண
மொருவரம்வேண்டுகென்றா னுற்றவர்க்குறுதிசெய்வான்.

எ-து. அக்கினி பொசிக்கும்படி காண்டவனந் தகித்தநாளில் நீங்கிய சர்ப்பத்தைக் கர்னன் அம்பாக்கிக்கொண்டான் வரிந்த வில்லையுடைய அர்ச்சுனன்மேல் ஒருகணையேயன்றி மறுகணை தொடுக்காதவிதம் ஒருவரம் மாத்திரம் வேண்டி வாங்கிக்கொள்வா யென்றார் அடுத்தவர்களுக்கு உறுதிசெய்யும் கிருஷணபகவான். எ-று. கருசு

மன்றலந்தெரியல்வெய்யோன் மதலையென்மைந்தனென்ப
தன்றெனக்குரைத்தாயாகி லவனுடலனுகவொட்டேன்
சென்றுயிரொழிக்குமாறு செருவினைவிளைத்துப்பின்னை
யின்றெனக்குரைத்தாயையா வென்னினைந்தென்செய்தாயே.

எ-து. வாசமுள்ள மாலையணிந்த சூரியன் புதல்வனுன கர்னன் என்பிள்ளையென்பது அன்றேயெனக்குச்சொன்னீரானல் அந்தத் துரியோதனனுடனே சேரவொட்டேன் யுத்தகளத்துக்குப்போய் உயிரை ஒழிக்கும்படி யுத்தத்தை மூட்டிவிட்டுப் பின்பு இன்று எனக்குச்சொன்னையையனே என்ன நினைத்து என்னசெய்தாயென்றுள் குந்திதேவி.

காண்பட்டகனலிற்பாயுங் கடுங்கணைவிலக்கவெண்ணி
வான்பட்டரிரவித்தேரோன் மகன்படுமேகவான்மைந்தன்
றான்பட்டுமுடியுஞ்சென்று தடாதினியிருந்தேனுகில்
யான்பட்டகொடுமைநன்றென் றென்பட்டாளிரங்கிவீழ்ந்தாள்

எ-து. காண்டாவனத்து அக்கினியிலிருந்துவந்த வேகத்தையுடைய சர்ப்பக்கணையை விலக்க நினைத்தேனுனல் சூரியன் புதல்வனுகிய கர்னன் இறந்துவிடுவான் நான்போயதைவிலக்காமல்விடுவேனேயானல் இந்திரன்புதல்வனுகிய அர்ச்சுனன் இறந்துவிடுவான் யான்படுகின்றகொடுமை நன்றுயிருக்கின்றதென்று என்னபாடுபட்டாள் இரக்கமுற்றுவீழ்ந்தாள் குந்திமாதேவி. எ-று. கருசு

தேக்குந்தியகிலுஞ்சாந்துஞ் சிந்துநீர்நதிசூழ்செல்வக்
கோக்குந்தியரசனபாவை குலைந்தழுங்கொடுமைகண்டு
மீக்குந்தியுறிகடோறும் வெண்ணெயுந்தயிருமுண்ட
வாக்குந்திமலரோன்பின்னு மனத்தளர்வகற்றினனே.

எ-து. தேக்கு அகில் சந்தனமுதலிய மரங்களைத்தள்ளிக்கொண்டு செல்லுகின்றநீரையுடைய சிந்துநதிசூழ்ந்த குந்திதேசத்துஅரசன் புத்திரியான குந்தி குலைகுலைந்து அழுகின்ற கொடுமையைப் பார்த்து மேலே எட்டி உரிகளிலெல்லாம் வெண்ணெயுந் தயிருமுண்ட வாயையும் நாபிக்கமலத்தையுமுடைய கிருஷ்ணபகவான்மறுபடியும் மனத்தளர்ச்சியை நீக்கினர். எ-று. கசுWஎ

பைவருந்தலைகளைந்து படைத்தபன்னகமேபோல
வைவருமடிதனன்றே வங்கர்கோன்மடிதனன்றே
வுய்வருஞ்சமரிலாவி யொருவர்போயொருவருய்யார்
நைவருந்துயரமாற்றி நடப்பதேகருமமென்றுன்

எ-து. படத்தையுடைய ஐந்துதலைகளை படைத்துள்ள ஒருசர்ப்பம்போலப் பாண்டவர்களைவரும் இறத்தல் நல்லதோ அங்கதேசத்

திற் கதிபதியாகிய கர்ணனொருவன் இறப்பது நல்லதோ பிழைத்தங்கரிய யுத்தத்தி லைந்துபேர்களுக்குள்ளே ஒருவரிறந்து மற்றவர்களிருக்கமாட்டார்கள் ஆகையால் நீதமக்கு வருகின்ற துக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டுபோவதே காரியமென்றார் கிருஷ்ணபகவான். எ-று. க௬க

காளமாமுகிலின்மேனிக் கரியநாயகனுந்தேற்றி
மீளமாதவத்தின்மிக்க விதுரன்வாய்மனையினெய்த
வாளவால்வரையில்வெய்யோன் குறுகினனவருணன்றிக்கி
னீளமால்யானைநெற்றி நிரைத்தசெந்திலதம்போன்றே.

எ-து. கரியமேகவண்ணரான கிருஷ்ணபகவானுந் தேறுதல்சொல்லி மறுபடியும் மகத்தாகிய தவத்திலேயிருந்த விதுரன் வாழ்கின்ற அரண்மனைக்குப்போக வப்போது சக்ரவாளகிரியிலே சூரியனஸ்தமயமானான் மேற்குத்திசையி லிருக்கின்ற பெரிய யானையினுடைய நெற்றியிலிட்ட சிந்தூரப்பொட்டுபோல. எ-று. க௬௨

நாற்றிசையுலகுதன்னி னான்மறையுணர்ந்தோர்யாரும்
போற்றிசைமாலையென்னும் பொற்புடையணங்குவைக
மாற்றிசைவிலாதசெம்பொன் மண்டபந்தன்னிலாதி
மேற்றிசைகடவுளிட்ட வெயின்மணிப்பீடம்போன்றான்.

எ-து. நான்குதிசையுள்ள உலகத்தில் வேதப்பிராமணர்கள்யாவரும் போற்றுகின்ற கீர்த்தியையுடைய மாலைப்பொழுதென்னு மழகுள்ள மங்கையாளவளிருக்க நிகரற்ற மாற்றுள்ள செம்பொன்னாற்செய்த மண்டபத்தில் சூரியனை வருணனுமிட்டப்பட்ட ஒளியையுடைய இரத்தினபீடத்தையொத்தான். எ-று. க௬௩

கொண்டமென்சிறைவண்டென்னுங்கொழுநருக்கிடங்கொடாமல்
முண்டகக்குலத்துமாதர் முகங்குவித்தூடிநிற்பக்
கண்டெதிர்கொண்டுகோதற்கயிரவக்கணிகைமாதர்
தண்டுறைநின்றுதங்கள் வாய்மலர்ந்தழைக்கலுற்றார்.

எ-து. மெல்லியசிறகைக்கொண்ட வண்டுகளென்னும் நாயகருக்கு இடங்கொடாமல் தாமரைக்கூட்டமாகியமங்கையர்கள் மலராகிய முகத்தைக் குவித்துக்கொண்டு கோபித்திருக்கப்பார்த்து ஆம்பல்களாகிய தாசிகளெதிர்கொண்டு வளத்தையுடைய நீர்த்துறையிலிருந்து தங்கள் வாயைத்திறந்து அழைக்கின்றார்கள். எ-று. க௬௪

காடெலாமலர்ந்தமுல்லை ககனமீதெழுந்ததென்ன
வாமனைசாம்பயங்குதாரை நிரைநிரைமலர்ந்துதோன்ற
வேனிலான்விழாவின்வைத்த வெள்ளிவெண்கும்பமென்னத்
தூநிலாமதியம்வந்து குணதிசைதோன்றிற்றம்மா.

எ-து. காடெலாமலர்ந்த முல்லைகள் ஆகாயத்தின்மேலும் எழுந்ததென்று சொல்லும்படி அவ்வாகாயத்தில் பிரகாசம்பொருந்திய

தாரைகள் கும்புகும்பாய்ப் பரவித்தோன்ற மன்மதனுடைய உச்ச த்திலவைத்த வெள்ளியாற்செய்த சுவேத கம்பமென்று சொல்லத்தக் கபரிசுத்தமாகிய கிரணத்தையுடைய சந்திரனானவன் கிழக்குத்திசை யிலே உதயமாயிற்று-எ-று. க௬௫

தூவியனிலவுத்தோன்றத் துணைவரைப்பிரிந்தோர்தங்கள்
காவியுமாம்பலும்பைங் கருவிளமலரும்போன்ற
மேவியமகளிர்கணகள் மீனெறிபரவையேழுந்
தாவியவுழையுங்காதற் சகோரமும்போன்றமாதோ.

எ-து. பரிசுத்தமாகிய இயல்யுடைய சந்திரனுதயமாகப் புருஷனை நீங்கின மங்கையருடைய கண்கள் நீலோற்பலமலரையும் அல்லிமல ரையும் காக்கணமலரையும் ஒத்தன, புருஷரைக் கூடிய மங்கையரு டையகண்கள் மீனவிசுகின்ற ஏழுசமுத்திரத்தையும்தாவுகினறமானை யும், ஆசையையுடைய சகோரப்பட்சியையும் ஒத்திருந்தன-எ-று. ()

அரவியலல்குலாரு மகிழ்நருமன்புகூர
விரவியமனியெய்தி வீதிமாநகரமெங்கும்
பரவையினிமிர்ந்தவோதை யமர்ந்தபின்பரித்தேர்வேந்த
ணிரவிடைசூழ்ந்தவண்ண மின்னதென்றியம்புகின்றாம்.

எ-து. பாம்பின் படம்போலும் நிதம்பத்தையுடையமங்கையர்களு ம், புருஷர்களும் அன்புசிறக்கச் சம்பிரகூடமநுசத்தையடைந்து வீதி களையுடைய பட்டணமெல்லாஞ் சமுத்திரம்போல முழங்குமுழக்கம் அடங்கியபின்பு அர்த்தராத்திரியிலே துரியோதனன் ஆலோசனை செ ய்தது இன்னதென்றுசொல்லுவோம்-எ-று. க௬௭

தந்தையுந்தம்பிமாருங் கன்னனுஞ்சகுனிதானுஞ்
சிந்தையிற்றெளிந்தகல்விச் செழுந்தியமைச்சர்தாமு
முந்தரவுயர்த்தகோமா னேவலாலுழுதுமெண்ணி
மந்திரமிருப்பான்வந்தோர் மண்டபங்குறுகினாரே.

எ-து தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் தம்பிமார்களும் கர்னனும் சகுனியும் மனதிலேயாராய்ந்து தெளிவாகவறிந்த கல்விநிறைந்த செ ழுமையுள்ள புத்தியையுடைய மந்திரிகளும் சர்ப்பக்கொடி யுயர்ந்த துரியோதனராஜன் ஏவலாலே முழுதும் ஆலோசனைசெய்யும் பொரு ட்டு ஒருமண்டபத்திலே வந்திருந்தார்கள்-எ-று. க௬௮

திகழுமதிவல்லோர்ச் செழுமதிக்குடையானேக்கிப்
பாதகவனத்திற்போன பாண்டவர்தம்மைமீண்டு
மேதகவழைத்தநாடு வேண்டுமென்றுரைட்டும்
யாதவன்மனித்துவந்தா னென்செய்வதியம்புமென்றான்.

எ-து. சுற்றமற்ற மந்திரிகளைச் செழுமையுள்ள சந்திரவட்டக்கு டையையுடைய துரியோதனன் பார்த்துக் கொடுமையாகிய காட்டுக்கு

ப்போன பஞ்சபாண்டவரை இங்கேமேன்மையாக அழைத்துஉங்கள் நாட்டைககேளுங்களென்று மூட்டிவிட்டகோபாலகிருஷ்ணன் தனித்துவந்தான் அதற்கு நாமென்னசெய்வது சொல்லுமென்றான்-எ-று. ()

பொரும்படைமைந்தன்கூறத் தந்தையும்பொருந்தச்சொல்வா
னருமபுலிவலையிற்பட்டால் விடுவரோவெயினராஞேர்
வரம்பில்வெஞ்சேனையோடும் வளைந்துநீமாயன்றன்னைக்
கரும்பொழுதகலுமுன்னே கொல்வதேகருமமென்றான்.

எ-து. யுத்தஞ்செய்கின்ற சேனைகளையுடைய துரியோதனன் கேட்கத் தகப்பனாகிய திருதராட்டிரனும் பொருந்தும்படி சொல்லுவான் அருமையாகியபுலியானது வலையிலே யகப்பட்டால் வேடரானவர்கள் விட்டுவிடுவார்களோ அளவில்லாத வெவ்விய சேனையோடு வளைந்துகொண்டு கோபாலகிருஷ்ணனை இராத்திரியானதுநீங்குமுன்னேகொன்றுபோடுவதே நல்லகாரியமென்றான். ௧௭௰

கண்ணிலானுரைத்தமாற்றங் கேட்டலுங்காவலோரின்
மண்ணிலாரிதற்குமுன்பு தூதரைவளைந்துகொன்றா
ரெண்ணிலாவிந்தவண்ண மெவ்வழிக்கேற்றதென்று
வெண்ணிலாமுறுவல்செய்து விகர்ணனும்விளம்பலுற்றான்.

எ-து. கண்ணில்லாத திருதராட்டிரன் சொன்னபேச்சைக் கேட்டளவில் இராசாக்களில் பூமியிலே எவர்கள் இதற்குமுன்னே தூதர்களைவளைந்துகொன்றவர்கள் எண்ணிக்கையில்லா இந்தவிதமெந்தவழிக்கு ஏற்றதென்று வெள்ளியநிலாவைப்போற் சிரித்துச்சொல்லத்தொடங்கினான் விகர்ணன்-எ-று. ௧௭௧

மூத்தவரிளையோர்வேத முனிவரர்பிணியினமிக்கோர்
தோத்திரமொழிவோர்மாதர் தூதரென்றிவரைக்கொல்லப்
பார்த்திபர்தமக்குவேறு பாவமற்றிதனினில்லை
பூத்தெரிதொடையாய்பின்னு நரகினும்புகுவரென்றான்.

எ-து. மூத்தவர்கள் இளையவர்கள் வேதப் பிராமணர்கள் மிகுந்த நோயாளிகள் துதிசெய்பவர்கள் மங்கையர்கள் தூதர்களென்று சொல்லப்பட்ட இவர்களைக் கொல்லென்றால் அரசர்களுக்கு இதைவிடவேறேபாவமில்லை பூவிற்றொடுத்த மாலையணிந்த அரசனே அவர்கள்பின்னும் நரகத்திற்புகுவர்-எ-று. ௧௭௨

பழியுடைப்பகைஞரேனுந் தன்பெரும்பதியில்வந்தா
லழிவுறக்கோறல்பாவ மாண்மையுமல்லவென்பார்
கழிகடற்சேனைசூழக் கங்குலின்வளைந்திட்டாலு
மெழிலுடைகொண்டல்வண்ண னகப்படானெவர்க்குமென்றான்.

எ-து. பழியையுடைய சத்துருக்களானாலும் தன்னுடைய பெரிய ஊரில்வந்தால் அழிவையடைய அவர்களைக் கொல்லுதல் பாவம் வலி

மையுமல்லவென்று சொல்லுவார்கள். மிகுந்த கடல்போன்ற சேனைகள்சூழ இராத்திரியிலே வளைந்துகொண்டாலும் அழகு பொருந்திய மேகவண்ணரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஒருவருக்கும் அகப்படாரென்றான் விகர்னன்-எ-று. ௧௭௩

வெம்புயலலியான்மாதை விரிதுகிலுரிந்தவீரன்
தம்பியைமுனிந்துசீறித் தமையனைநோக்கிச்சொல்வான்
வம்பவிழலங்கன்மார்பா மந்தணமுரைக்கலுற்றா
லிம்பர்மற்றியாதுசொல்ல விளைஞரையழைத்ததென்றான்.

எ-து. வெவ்விய புஜபலத்தினாலே துரோபதியைத் துகிலுரிந்ததுர்ச்சாதனனானவன் தம்பியைப்பார்த்துக் கோபித்துத் தமையனைப்பார்த்துச் சொல்லுவான், வாசனைபொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பனே ரகசியம்பேசத் தொடங்கினால் இவ்விடத்திலே சிறியோர்களை யழைத்தது என்னகாரியஞ்சொல்-எ-று. ௧௭௪

அதிரதர்முதலாயுள்ள வவனிபர்வளைந்துநிற்ப
வெதிர்முகிறவழுங்கோயி லெரியினையெங்குமூட்டி
விதுரனுமவனுஞ்சேர வெந்திடமலைவதல்லால்
மதிபிறிதில்லையின்னே வல்விரைந்தெழுமினென்றான்.

எ-து. அதிரதர்முதலாகிய அரசர்களெல்லாரும் சூழ்ந்துநிற்கமேகந்தவழ்கின்ற அரண்மனையிலே நெருப்பை மூட்டிவிட்டு விதுரனுங் கோபாலகிருஷ்ணனுஞ்சேர வெந்துபோகும்படி செய்வதல்லாமல் வேறேயோசனையில்லை சீக்கிரத்திற் புறப்படுமென்றான் துர்ச்சாதனன்-எ-று. ௧௭௫

செங்கதிரெழுந்துசீறிற் செறியிருணிற்பதுண்டோ
விங்கவனிருந்தவில்லி லெரியிடவேண்டுமோதான்
வெங்கணையொன்றினாலே விளிந்திடவென்றுமீள்வேன்
கங்குலினெழுமினென்று கன்னனுங்கனன்றுசொன்னான்.

எ-து. சூரியன் கிரணங்களைவீசிப் புறப்பட்டானேயானால் உலகங்களைமூடிய இருளானதுநிற்குமோ இவனிருந்த வீட்டிலே நெருப்புப் போடவேண்டுமோ வெவ்வியபாணமொன்றினாலே சாகும்படிசெய்து மீள்வேன் இப்பொழுதுதானே புறப்படுங்களென்று கோபித்துச்சொன்னான் கர்னமகாராசன்-எ-று. ௧௭௬

பதிப்பெயர்ந்தேகினானைப் பகைவரைக்கூடுமோகில்
விதிப்பயனென்னநம்மை வெஞ்சமர்வெல்லவொட்டான்
மதிப்பதென்வேறுகள்ள மாயனைமனையிற்கோலிச்
சதிப்பதேகருமமென்று சகுனியும்பின்னுஞ்சொல்வான்.

எ-து. இந்தவூரைவிட்டுப்போய் நாளை நம்முடைய பகையாளிகளுடனே கூடுவானேயானால் தடுக்கக்கூடாத விதிப்பயனைப்போல நம்மை வெவ்வியயுத்தத்திலே செயிக்கவொட்டான் வேறேயோசிக்க வே

ண்டியதென்ன கோபாலகிருஷ்ணனை வீட்டிலேவைத்து வஞ்சிப்பதே காரியமென்று சகுனியானவன் பின்னுஞ்சொல்லுவான். ௧௭௭

கொல்லுவதியற்கையன்று குழிபறித்தரக்கரோடு
மல்லரையிருத்திமேலோ ராசனம்வகுத்துநாளை
யெல்லிடையழைத்துவீழ்வித் தியலரும்விலங்குபூட்டித்
தொல்லருஞ்சிறையில்வைத்த றூதருக்குரிமையென்றான்.

எ-து. கொல்வது இயற்கையல்ல குழிவெட்டி இராட்சதர்களுடனே மல்லர்களையும் உள்ளேவைத்து மேலே ஒரு ஆசனஞ்செய்து நாளை ராத்திரியிலேயழைத்து அதிலே விழும்படிச்செய்து அரியவிலங்கு பூட்டி சிறையிலேவைப்பது தூதருக்கு இயற்கையென்று சொன்னான சகுனியானவன்-எ-று. ௧௭௮

மாதுலனுரைத்தமாற்ற மருகனுமிசைந்துகங்குற்
போதிடையனேகமல்லர் வருகெனப்புகன்றுதானும்
நீதியினிருந்துதாழ நிலவறைசமைத்தபின்ன
ராதிநூறாயிரம்பே ரரக்கரையதனுள்வைத்தான்.

எ-து. மாமனாகிய சகுனிசொன்ன சொல்லுக்கு துரியோதனனும் இசைந்துகேட்டு ராத்திரியிலே அனேகமல்லரைவரச்சொல்லித்தானுமிருந்துகொண்டு நிலவறையுண்டாக்கி அதிலே முன்னே நூறாயிரம் அரக்கரைவைத்தான்-எ-று. ௧௭௯

மல்லர்பப்பரவர்தம்மை மற்றதினிரட்டிவைத்தான்
வில்லுடைவீரர்தம்மை வேறதினிரட்டிவைத்தான
பல்படைவல்லோர்தம்மைப் பதின்மடங்கதனில்வைத்தா
னல்லிலோர்கடிகைதன்னி லறிவனையழைக்கவென்றே.

எ-து. மல்லரையும் பப்பரரையும் அதற்கிரட்டிப்பு வைத்தான், வில்வீரரை அதற்கிரட்டிப்பு வைத்தான், ஆயுதத்திலே வல்லவர்கள் புலபேரை அதற்கிரட்டிப்புவைத்தான், ஆயுதத்திலே வல்லவர்கள் பலபேரை அவற்றிப்பத்துமடங்கு அதிலே வைத்தான், ராத்திரியிலே ஒருநாழிகையில் அறிவையுடைய ஸ்ரீகிருட்ணதேவரை அழைக்கவேண்டுமென்றான்-எ-று. ௧௮௰

பெரும்பிலவறையைவேயின் பிளப்பினானிறைத்துமூடி
யருமபெறன்மணிகளாலோ ராசனமதன்மேலாக்கிச்
சுரும்பமர்மாலைதூக்கித் தொழிலுடைவிமானமேற்றி
வரம்பிலாவெற்றிவேதான மாதிலாவண்ணஞ்செய்தான்.

எ-து. பெரிய பிலத்துவாரத்தினுடைய அறையை மூங்கில் பிளப்பினால் நிறைத்து மூடிவிட்டுப் பெறுதற்கரிய ரத்தினங்களாலே ஒரு ஆசனம் அதன்மேலுண்டாக்கி வண்டுகள் மொய்க்கின்ற பூமாலையைத் தொங்கக் கட்டிச் சித்திர விமானமொன்று மேலே வைத்து

அனோர்வெற்றிளைக் தரிக்கவேலையுடைய துரியோதனன் மாறுபாடு தெரியாதவிதஞ்செய்தான். (௧௮௨)

அடியவர்மனத்திலுள்ள வாரிருட்கங்குநீக்கு
நெடியவனிருக்கவென்று நிலவினைவிக்கிச்செய்த
கடியவனுயபகைக்கஞ்சிக் கங்குலுங்கடிதிற்போகப்
படியவர்துயிலும்போகப் பரிதியுமுதயஞ்செய்தான்

எ-து அடியவர்களுடைய மனசிலேயுள்ளவிறைத்த அஞ்ஞானவிருளை நீக்குகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வேண்டுமென்று உபாயமாய் நிலவைச்செய்தகடியவனாகிய துரியோதனனுடைய குணத்துக்கு யந்து இராப்பொழுதுஞ் சீக்கிரத்திலே நீங்கிப் பூமியிலுள்ளவர்கள் நித்திரையும் நீக்கிச் சூரியனுதயஞ்செய்தான் எ-று (௱௮௩)

சிரந்தருசுடிகைகாகத் திரண்மணிபலவுஞ்சிந்தி
நிரந்தரமருவிவீழ நிறந்திகழுதயக்குன்றில்
பரந்தெழுமதுகைகள்சூழ்ந்த படரிருட்கங்குல்கண்டு
புரந்தரன்கோயில்விட்ட பொய்யொளிதீபம்போன்றான்

எ-து சற்பத்தினுடைய உச்சியிலிருக்கின்ற திரட்சியையுடைய அனேக மணிகளுஞ்சிதறி எப்போதும் அருவிகளொழுகுகின்ற நிறத்தையுடைய உதயகிரியிலே பரவியெழுகின்ற சூரியன் எப்படி இருக்கின்றானென்றால் இருள்சூழ்ந்த இராத்திரியைக்கண்டு இந்திரனென்பவன் தன் அரண்மனைக்கிட்டமிருந்த ஒளியையுடைய தீபத்தையொத்தான்

தொடர்கொளிருதயராகத் தோடுறநெருங்கிமேன்மை
அடர்ந்தறுபதங்ககாமனாகமமேவேதம்பாட
தடங்கயன்மலைத்துலாவுந் தாமரைமுகமுங்காதல்
மடந்தையர்முகமுஞ்சேர மணம்பெறமலர்ந்தமாதோ.

எ-து தொடர்ச்சிகொண்டு பிரகாசிக்கின்ற உதயராகத்துடனே நெருங்கி மேலும் வண்டுகள் பரவி மன்மதனுடைய ஆகமமே வேதங்களைப் பாடத்தடாகத்திலே சேற்கண்டைகள் சண்டையிட்டு உலாவுகின்ற தாமரைமலரினுடைய முகமும் ஆசையையுடைய மாதர்களுடைய முகமும் ஒருங்குசேர மணம்பெறும்படி மலர்ந்தன-எ-று (௱௮௫)

இருந்துயிலுணர்ந்தவேந்தர் யாவருமிரவிற்சற்றும்
வருந்துயிலாதகண்ணன் வாழ்பெருங்கோயில்புக்கார்
பெருந்துயிலனந்தபோகப் பேரணைதுறந்தமாலும
அருந்துயிலெழுந்துகாலை யருங்கடன்முறையுஞ்செய்தான்

எ-து பெரிய நித்திரை நீங்கிய அரசர்களெல்லாஞ் சற்றாகிலும் நித்திரையில்லாமல் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வாழ்கின்ற பெரியகோயிலுக்குப்போனார்களப்போது சேஷசயனத்திலே அரிதுயில் நீங்கிய மகாவிஷ்ணுவும அரிய நித்திரை நீங்கிக் காலையிற்செய்யும் கடன்களெல்லாஞ்செய்தார்-எ-று. (௱௮௬)

மாதவனிருந்தகோயில் வந்தடி வணங்கிமன்னன்
தூதுவராழிபங்கைத் தோன்றலேதுளபமாலே
யாதவகுலத்தோரேறே யெழுந்தருள்கென்றனின்றெம்
மேதகவாசனென்றார் முகுந்தனுமவ்விரைவிற்சென்றான்

எ-து இப்படி கிருஷ்ணபகவானிருந்த அரண்மனையில் துரியோதனன்விடுத்ததூதர்கள்வந்து அவர்பாதத்தில் வணங்கி சக்ராயுதத்தையுடைய அரசனேதுளபமாலையணிந்தமார்பனேயாதவகுலத்தோர்க்கு ஒரு ஆண்சிங்கமேஎங்களரசன் உம்மையழைத்துக்கொண்டுவரச்சொன்னானென்றார்கள் அதுகேட்டு கிருஷ்ணபகவானும சீக்கிரத்திற் போனார்-எ-று. (௱௮௭)

கந்தடுகளிற்றுவேந்தன் கண்ணிலாவரசுங்கங்கை
மைந்தனுமுதலாயுள்ள மன்னருமதிவல்லோருந்
தந்திரவரையுமேனையிளைஞருந்தன்னைச்சூழ
விந்திரனிருக்கையென்னக் கோயிலூடினிதிருந்தான்

எ-து கட்டுத்தறியையடுகின்ற யானையையுடைய துரியோதனராசனுமவன்திருதராட்டிரனும் பீஷ்மாசாரியர் முதலாகிய அரசர்களும் மந்திரிகளும தந்திரிகளும் மற்றதம்பிமார்களுந் தன்னைசூழ இந்திரனுடைய அரசிருக்கைபோன்றகோயிலிலேஇனிதாகவிருந்தான்-எ-று.

நாமவேலரசரோடு நால்வகைச்சேனையோடும்
மாமுகில்வண்ணன்வந்தானென்றனர்வரவுகேட்டு
விமலர்த்தொடையினானும் வேந்திரத்தவரைநோக்கித்
தாமரைத்தடங்கணமாயன் றன்னையேவிடுமினென்றான்

எ-து அச்சத்தைத் தருகின்ற வேலாயுதத்தையுடைய அரசர்களோடும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனையோடும் மேகவண்ணராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் வந்தாரென்று சொன்னார்கள் அதுகேட்டு புஷ்பமாலையணிந்த துரியோதனனும் பிரம்பையுடைய சேவகரைப்பார்த்துத் தாமரைமலர்போன்ற விசாலமாகிய கண்களையுடைய அந்தகிருஷ்ணனை மாத்திரம் விடுங்களென்று சொன்னான்.

தன்பெருஞ்சேனைநிற்கத் தண்டுழாயலங்கலானு
மின்புறநகைத்துவேந்த ரிருந்தபேரவையினெய்த
மின்புணர்துவசநாக விடநிகர்மனத்தினும
அன்பொடுதிகிரியானை யதன்மிசையிருக்கவென்றான்

எ-து தன்னுடைய பெரியசேனைகளெல்லாமிருக்கத் துளபமாலையையணிந்த கிருஷ்ணதேவரும் இன்பம் பொருந்தப் புன்சிரிப்புக்கொண்டு அரசர்களிருந்த பெரிய சபைக்குப்போக பிரகாசமுள்ள சர்ப்பக்கொடியையும் விஷத்துக்குச் சமானமாகிய மனத்தையுடைய துரியோதனனும் அன்புடனே ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானை அதன்மேலே யிருப்பீரென்றான்-எ-று. (௱௯௰)

வேறு. இறைவனெழிற்கதிர்மணிகளழுத்தியதவிசினிருத்தலுமே
நெறுநெறெனக்கொடுநிலவறையிற்புகநெடியவனப்பொழுதே

மருவியெனக்குநீருபவியற்றியவிரகைமனத்துணரா
முறருசினத்தொடுமடியதலத்துறமுடிகளனந்துறவே.

எ-து. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கிரணங்களையுடைய ரத்னங்களைப் பதித்த ஆசனத்திலிருந்தவளவிலே நெறுநெறவென்று கொடியநிலவறையிலே அதுபுக அவர் அப்போது கூற்றுவனென்று சொல்லத்தக்க துரியோதனன்செய்தசூதை மனதிலேயறிந்துமிகுந்தகோபத்துடனே பாதங்கள்பாதலத்திலே பொருந்த சிரசு ஆகாயத்திலே பொருந்தின

அஞ்சினமஞ்சினமென்றுவிரைந்துயரண்டர்பணிந்திடவுந்
துஞ்சினமின்றெனவன்பணியின்கிளை துயரமுழங்கிடவும்
வஞ்சமனங்கொடுவஞ்சகனின்றிடுவஞ்சனைநன்றிதென
நெஞ்சில்வெகுண்டுலகொன்றுபடும்படிநின்றுநிமிர்ந்தனனே.

எ-து. பயந்தோம்பயந்தோமென்று சிக்கிரத்தில்உபரிந்த தேவர்கள் வணங்கவும் இன்றுஇறந்தோமென்று சர்ப்பக்கூட்டங்கள் துன்பப்படவும் வஞ்சகமனத்தைக்கொண்டு துரியோதனன் இன்று செய்த இந்தவஞ்சகம் நன்றாயிருக்கின்றதென்று மனதிலேகோபித்து உலகமெல்லாம் ஒன்றுபடும்படிநின்று உயர்ந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்.

மல்லரரக்கர்குலத்தொடுபப்பரர்வாளினர்வேலினர்போர்
வில்லினரிப்படிதும்றநிலத்திறைமேவியவீரரெலாந்
தொல்லையிடிக்கயர்வுற்றுயிரற்றசுடிகையதாமெனவே
கல்லெனவுட்கினாதத்தமுடற்பலகால்கொடுதைத்திடவே.

எ-து. மல்லர்கள் ராட்சதர்கள் பப்பரர்கள் வாளையுடையவர் வேலையுடையவர் பெருகின்றவில்லையுடையவர் இப்படி பூமியிலே வெட்டிய நிலவறையிலேஇருந்த சுத்தவீரர்களெல்லாம் இடிக்குப் பயந்து வருத்தமடைந்து உயிரற்றிருந்த சிரசையுடைய சற்பங்களைப் போல கலகலென்னு மோசையுடனே பஞ்சினார்கள் தங்கள்தங்கள் தேகத்திலே பலகால்களைக்கொண்டு யுதைத்திட-எ-று. (௱௪௰௩)

அற்புதபங்கயநற்பதமுந்தலினக்குழியின்புடையே
சற்பதலந்தொறுமற்றுவிழுந்தனதத்தநெடுந்தலைபோய்
முற்பவனன்பொருமுக்குவடுந்துணிபட்டுமுடங்கியபொன்
வெற்பனநின்றனர்வெற்றுடலங்கொடுவிற்படைகொண்டவரே.

எ-து. அழகியதாமரைமலர்போன்ற நல்ல பாதத்தினாலுதைத்தலினால் அந்தக்குழியினிடத்திலே நாகலோகந் தோறும் அற்று விழுந்த தம்முடைய நெடிய தலைகளெல்லாம்போய் முன்வாயுபகவான் போர்செய்ய மூன்றுசிகரமுந்துணிப்பட்டு வளைந்தபொன்மலைபோல் நின்றார்கள் வெற்றுத்தேகங்கொண்டு விற்படைகொண்டசுத்தவீரர்கள்.

மேல்வலியுற்றெதிர்வீசியெழிற்கருமேகநிறத்திருமால்
கால்விசையிற்படமோதுதலிற்பொருகாமர்புயத்துணைபோய்
நீலநிறக்கவின்வாசவன்வச்சிரநீள்படையிற்சிறகீர்
மால்வரையொத்தனர்வாகைபெறச்கதிர்வாள்களெடுத்தவரே.

எ-து. அழகிய கரியமேகவண்ணராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்மே லேவலிமைகொண்டு எதிரேவீசி கால்விசையினுலேபடும்படி மோது தலினுலேபொருகின்ற அழகிய புயங்களிரண்டுமேபோய் நீலநிறத்தை யுடைய அழகிய இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தினுலே சிறகறுப்புண் டபெரியமலைகளையொத்தார்கள்-எ-று. (௱௬௫)

செயில்விடுணைந்தலையமளிமிசைத்துயில்விபுதர்களுந்தரியோன்
பயில்வகைத்தவினவர்களுரத்திடைபதமலர்பட்டுருவர்
மயில்சடவிக்கடவுளர்பகைகளைக்கதிர்மகுடமுருக்கியவேல்
அயில்கொடுகுத்தியகெடுவரையொத்தரையில்களெடுத்தவரே.

எ-து. ஒளியுள்ள சிரோரத்நமணியையுடைய ஆதிசேடன்மேல் நித் திரைசெய்கின்ற தேவர்களுக்கரிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான உதைத்தப டியால் அவர்கள்மார்பிலே பாதங்கள்பட்டு ஊடுருவ மயில்வாகனத் தைச்செலுத்தி தேவர்கள் பகையாகிய சூரபதுமன்முதலிய அசுரர்க ளைச்சங்கரித்த சுப்பிரமணியசுவாமிவேலாயுதங்கொண்டு குத்திய நெ டியகிரௌஞ்சகிரியை ஒத்தார்கள் வேலாயுதங்களெடுத்தவீரர்கள்.

மின்சுடிகைப்புயகங்கள்வெருக்கொளும் வெங்கடருக்கொடியோன்
வன்பதபதுமநகங்கொடெடுத்துயர்வன்ககனத்திடலாக்
முன்புவனத்திடைவந்துகவிக்கிறைமொய்ப்புணரப்புதல்போ
தென்புடிலைக்குறுபண்டையடித்தனரெஞ்சியபப்பரரே.

எ-து. மின்னுகின்றரத்னம் விளங்கிய உச்சியையுடைய சர்ப்பங்கள் அஞ்சுகின்ற வெவ்விய கருடக்கொடியோனாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தம்முடைய பாததாமரையிலிருக்கும் நகத்தைக்கொண்டு எடுத்து உ யர்ந்த ஆகாயத்திலே யெறிதலால் முன்காட்டிலேவந்த சுக்கிரீவன் வ லிமையை யறியச்சொன்னபோது ஸ்ரீராமரால் துந்துபி எலும்புமலை என்னபாடுபட்டதோ அதையடைந்தார்கள் வலிமைகுறைந்தபப்பரர்.

மைந்துபடைத்துயர்பஞ்சவர்சொற்படிவந்தமலர்க்கழலா
லுந்தியுதைத்துடலம்புதைபப்பிலமொன்றியொளித்திடவா
லந்தணன்முற்பகல்வந்துபுடைத்திடவஞ்சிநிலத்திடைவிழ்
விந்தமொடொத்தனர்வன்குழியிற்றிகழ்வெங்கண்அரக்கருமே.

எ-து. வலிமைபடைத்த உயர்ந்த பஞ்சபாண்டவர் சொற்படி தா மரைமலர்போன்றபாதங்களினால் தள்ளியுதைத்து தேகம்புதைப்ப பில த்துவாரத்திலே ஒன்றி ஒளிக்கும்படி செய்ததனாலே அகஸ்தியமுனி வர் முன்னாளிலேவந்து தள்ளப்பயந்து பூமியிலே வீழ்ந்த விந்தகிரி யையொத்தனர் நிலவறையிலே அகப்பட்ட வெவ்விய கண்களையுடை ய இராட்சதர்கள்-எ-று. (௱௬௮)

அந்தவிடத்தெதிர்பம்பரமொத்துடலஞ்சுழலச்சுழலக்
குந்தியுதித்தவிருண்டகலப்பொற்கழல்கொண்டெசுழற்றுதலால்

முந்தமரர்க்கமுதந்தரமைக்கடன் முன்சுழலுச்சுழலும்
மந்தரமொத்தனர்குந்தமெடுத்தெதிர்வந்துமலைந்தவரே.

எ-து அந்தநிலைவரையிலே எறிகின்ற பம்பரத்தை யொத்துத் தே சஞ்சுழல்சுழலக்குந்திவிருந்துஉரியிலிருந்தத்தயிரையுண்ட ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான்பொன்போன்ற பாதத்தைக் கொண்டு சுழற்றுகையினாலே முன்னே தேவர்களுக்கு அமுதுகொடுக்கச் சமுத்திரமானது சுழலச் சுழலுகின்ற மந்திரகிரியை யொத்தார்கள் எறியீட்டி எடுத்து எதிரே வந்து யுத்தஞ்செய்த சூரவீரர்கள் எ-று, (௧௯௯)

முட்டியதோல்குருதிக்கடன்மல்கலின்முட்டிகொள்பல்விரலா
னெட்டுடலம்வசிப்பட்டதினுள்விழநித்தர்செய்தொழில்வினையால்
மட்டரவல்விரலுந்தெதிர்சொல்கவிமைக்கடல்வெல்லையிலே
விட்டெனகல்வரையொத்தனர்வெல்கழலெக்குலமல்லருமே.

எ-து. அந்தநிலவறையை முட்டப்பெற்ற ரத்தசமுத்திரம் நிறை ந்தபடியால் முட்டிக்கொள்ளுகின்ற பலவிரல்களினாலே நெடிய தேக ம்பிளவுபட்டு அதினுள்ளேவிழ ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்செய்த செய் கையினுமல்ல அளவற்றவலுமைகொண்டு எதிரிட்டுச்சென்ற வானர ங்கள் கரிபாடலிலேயிட்ட பர்வதங்களையொத்தனர் வெல்லுகின்ற வீர க்கழலையணிந்த கூட்டமாகிய எவ்விதமலர்களும்-எ-று. (௨௱)

உப்புவிநிற்பனவெக்கிரிநிற்பனவெககடனிற்பனவென்
றிப்புவனத்துயிர்முற்றுமயக்குறவுட்கினவெந்நிமையோர்
மைப்புயலொத்தொளிர்பச்சைநிறத்தினனச்சகமலர்க்கழலா
லொப்புறமட்குழியுற்றவரைப்படவொத்திமிதித்தலுமே.

எ-து, இனி எந்தப்பூமிகள்நிற்கும் எந்தமலைகள் நிற்கும் எந்தக்க டல்கள்நிற்குமென்று இந்தப்பூமியிலுள்ள உயிர்முழுவதும் மயக்க த்தையுடையதேவர்கள் அஞ்சி யிளைத்தார்கள் கரியமேகத்தை யொ த்துவிளங்கியகிருஷ்ணபகவான் அநேக மலர்போன்ற திருவடிகளா லொப்பில்லாமல்நிலவறையிலிருந்தவரை படும்படி ஒத்திமிதித்தலால்

கொண்டன்முழக்கெனவம்புவியைக்கடல்கொண்டெழுதம்கெதிருஞ்
சண்டமுழக்கனவெண்பவனைக்கிளைதந்தமுழக்கெனவே
வண்டினமொய்த்தொழு வண்டுளபத்தொடைவண்டுவரைத்திருமா
லண்டமுகட்டுறநின்றுசிரித்தனனங்கணெருப்பெழவே.

எ-து மேகமுழக்கமென்று சொல்லவும் பூமியைக் கடல்கொண்டு எழுதற்கு எதிரும் வேகத்தையுடைய முழக்கமென்றுசொல்லவும் க டல்கொண்டுபொருந்தியவாயுவின் கூட்டஞ்செய்த முழக்கமென்று சொல்லவும வண்டுகள் மொய்த்தொழுகின்ற வளத்தையுடைய துள மமாலையையணிந்து துவாரகைக்கு அரசராகியகிருஷ்ணபகவான் அ ண்டமுகடளாவநின்று அழகியகண்களில் நெருப்பெழச் சிரித்தார்

ஒன்றுபடக்கடலம்புமுகப்பனவும்பர்குலத்தருவஞ்
சென்றுமுறிப்பனவெண்டிசையிற்குலசிந்துரமெற்றுவவெண்
குன்றமுடைப்பனபைம்பொனிறக்கிரிகொண்டுதிரிப்பனவா
லன்றுதனித்தனினின்றுமலைத்தருளங்கைகள்பற்பலவே

எ-து அப்போது வெவ்வேறாயுத்தஞ் செய்த பலன்களிலே சிலகைகள் சமுத்திர நீரெல்லாம் ஒன்றுபடும்படி மொள்ளுஞ்சிலகைகள்தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருக்களையும்போய் முறிக்குஞ் சிலகைகள் எட்டுத்திக்கிலும்போய் அட்டகஜங்களையுந் தள்ளுஞ் சிலகைகள் அட்டகுலபர்வதங்களையும்உடைக்குஞ்சிலகைகள்மகமேருவைசுற்றும் ()

துகிரிகழ்வைத்துநல்வளைகண்முழங்கினதொடர்சிலகைத்தலமே
யகிலம்வெருக்கொளவரிமழுவெற்றினவவைசிலகைத்தலமே
புகலும்வடிக்கணையுவணமெடுத்தனபொருசிலகைத்தலமே
திகழ்விசயத்தொடுசிலைகள்குனிப்பனசிலசிலகைத்தலமே

எ-து சிலகைகள் பவளம்போன்றவாயிலே சங்குகளைவைத்து முழக்கஞ்செய்தன சிலகைகள் பூலோகமஞ்சும்படி எரிகின்ற மழுவாயுதங்களை எறிந்தன சிலகைகள் கொல்லுகின்ற கருடாஸ்திரங்களை எடுத்தனசிலகைகள் ஐயத்துடனே வில்லுகளைக் குனிப்பன சிலகைகள்

வெங்கணையத்திரள்குற்திரப்படைவெம்புழலக்கைகள்போர்
பொங்கிறவச்சிரமுந்துகலப்பைகள்புன்கழுவர்க்கமுமே
யெங்குமலைத்தெழுசெஞ்சரிகைத்திரடண்டமெனப்பலபேர்
தங்கியசக்கரபந்திதரித்தனதண்பலகரத்தலமே

எ-து வெவ்விய வளைதடிகள் கைவேல்கள் வெப்பச்செய்யும் உலக்கைகள் போரைமிகச்செய்கின்ற வச்சிராயுதங்கள் எறிகின்ற கலப்பைகள் சூலவர்க்கங்கள் எவ்விடத்தும போர்செய்தெழுகின்ற உடைவாள்கள் பிண்டாயுதங்கள் பலபேர் தங்கிய சக்கிரபந்திகளாகிய இவைகளைத்தரித்திருந்தன அனேகங்கைகள்-எ-று (௨௱௫)

மேலெழுங்கதிர்வாளுறைபோம்படிவீசுவவான்படையே
தோலினமேந்தினநீள்கவணேந்தினசோரிகள்சோர்ந்திடவே
ஞாலமெலாம்பொருதோமரம்வாங்கினகாவொருமூன்றெனலாஞ்
சூலமோடோங்கினபாசமோடோங்கினசூழ்சிலபூங்கரமே

எ-து சிலகைகள் மேலே எழுகின்ற அழகிய கிரணங்களையுடைய வாளாயுதங்களை உறைபோகும்படி வீசுதல் செய்தன சிலகைகள் கேடயங்களேந்தின சிலகைகள் நெடிய கவண்களேந்தின சிலகைகள் உதிரமொழுகிப் பூமிமுழுவதையும் பொருகின்ற பெருங்குணங்கள் கொண்டன சிலகைகள் நாக்குகள் மூன்றென்னப்பட்ட சூலங்களோடியைந்தன சிலகைகள் பாசங்களோடியைந்தன-எ-று. (௨0௬)

சிலசிலகைத்தலமடுசுழலிற்பகைசெறிகழல்கட்கனவே
சிலசிலகைத்தலமறுகுபுயந்திடைசெறிதொடையிட்டனவே

சிலசிலகைத்தலமணிகொளுரத்திடை பணிகடிருத்தினவே
சிலசிலகைத்தலம்விரல்கொடுசுட்டின செறுநர்திகைத்திடவே

எ-து. சிலசில கைகள்கொல்லுகின்ற பாதங்களிலே வீரக்கழல்களைகட்டின சிலசிலகைகள் புயங்களிலே மலர்மாலைகளிட்டன சிலசிலகைகள் அழகினைக்கொண்ட மார்பிலே ஆபரணங்களைத் திருத்தினசிலசிலகைகள் சத்துருக்கள் திகைக்கும்படி விரல்களைக்கொண்டுசுட்டிக்காண்பித்தன-எ-று. (௨௱௬)

மாயிருஞாலமெலாம்வெளியாயொளிர்மரகதசோபையுறப்
போயிருபாலுமவளைந்துவளைந்தெதிர்பொருமுனைவெம்படையே
டாயிரமாயிரமங்கைபுறப்படவண்டருமாதவரும
பாயிரநான்மறைபாடிவியந்துபணிந்துபுகழ்ந்தனரே.

எ-து. மகத்தாகியபெரியபூமியெல்லாம் வெளியாய்விளங்குகின்ற மரகதத்தின்பிரகாசம் பொருந்த இரண்டு பக்கத்திலும்போய் வளைந்து வளைந்து எதிரேபொருகின்ற முனையையுடைய வெவ்விய ஆயுதத்துடன் இரண்டாயிரங்கைகள்புறப்பட்ட தேவர்களும் முனிவர்களும் ஆயிரமுள்ள நாலுவேதங்களைப்பாடி அதிசயித்துப் பணிந்து புகழ்ந்தார்கள்-எ-று. (௨௱௭)

ஆரணனேயரனேபுவனங்களனைத்தையுமன்றுதவுங்
காரணனேகருணாகரனேகமலாசனிகாதலனே
வாரணமேபொதுவாயொருபேரிடவந்தருளும்புயலே
நாரணனேமுனியேன்முனியேலெனநாதர்பணிந்தனரே.

எ-து. பிரமதேவனே உருத்திரமூர்த்தியே புவனங்களை எல்லாம் அன்றுஉதவிய மகாவிஷ்ணுவே கிருபைக்கிடமானவனே இலட்சுமிக்குக்கணவனே கஜேந்திரன் ஆதிமூலமேயென்று பொதுவாயொரு பேரிட்டழைக்க நானே அப்பேருக்குஉடையவனென்று வந்தமேகவண்ணனே நாராயணனே கோபியாதே கோபியாதேயென்று தேவர்கள் வணங்கினார்கள்-எ-து. (௨௱௮)

மாதவனேமுனியேலெமையாளுடை வானவனேமுனியேன்
மாதவனேமுனியேலிதயத்திலிருப்பவனேமுனியே
லாதவனேமுனியேன்மதிவெங்கனலானவனேமுனியே
னீதவனேமுனியேன்முனியேலெனநின்றுபணிந்தனரே.

எ-து. மாதவனே கோபியாதே எங்களை அடிமையாகவுடைய தேவனே கோபியாதை யாதவமரபில்வந்தவனே கோபியாதை அடியார்கள் மனதிலிருப்பவனே கோபியாதை சோம சூரியாக்கினியானவனே கோபியாதை நீதியை யுடையவனே கோபியாதை கோபியாதையென்றுநின்றுபணிந்தார்கள்-எ-று. (௨௱௯)

கங்கைமகன்கதிரோன்மக னம்பிகைகாதன்மகன்றனையா
ளங்கவைபின்கணிருந்தசராதிபரடையவெழுந்தனடவே

செங்கைதரித்தசிரத்தினராயுணர்வொன்றியசிந்தையரார்
யெங்கள்பிழைக்கலேயின்றுபொறுத்தருளென்றுபணிந்தனரே

எ-து. பீஷ்மாசாரி கர்ணன் திருதராட்டிரன் அவன்பிள்ளைகள் அங்கேசபையிலேயிருந்த ராசாக்களெல்லாம் எழுந்திருந்து சிரத்தின்மேற் கைகளைக்கூப்பிக் கொண்டவர்களாய் அறிவு மிகுந்த மனமுடையவராய் நாங்கள் செய்த தப்பிதத்தை இன்றுபொறுத்தருள்வாயென்று வணங்கினார்கள்-எ-று. (௨௰)

கண்ணபொறுத்தருள்வெண்ணெயருந்திய கள்வபொறுத்தருள்கார்
வண்ணபொறுத்தருள் வாமபொறுத்தருள் வரதபொறுத்தருணீ
யெண்ணமனத்துணர் வொன்றுமிலாதவர் செய்தபெரும்பிழையென்
றண்ணான்மலர்க்கழல் சென்னியில்வைத்தெதி ரன்றுதுதித்தனரே.

எ-து. கண்ணனேபொறுத்தருள் ஆயர்பாடியில் வெண்ணெய் உண்ட கள்வனேபொறுத்தருள் மேகவண்ணனே பொறுத்தருள் வரதனே பொறுத்தருள் சத்தியமாக மனத்திலே அறிவான தெவ்வளவுமில்லாத சிறியவர்கள்செய்த பெரும்பிழையென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களைச் சிரத்திலேவைத்துக்கொண்டு எதிரேநின்று அன்றுதுதிசெய்தார்கள்-எ-று (௨௰௧)

தேவருமவாசவனும்பிறலும்பர்களோடயனுநான்முகனும்
யாவருமன்பினொடாயிரநாமமுமெண்ணியிறைஞ்சுதலான்
மூவருமொன்றெனநின்றருளுந்தனுமுனிவகவிர்த்தருளான்
மூவருமுண்டமுறுந்திருமேனியடக்கினன்மீளவுமே

எ-து. முப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும் இந்திரனும் திசைமுகனுடைய தேவர்தலைவனாகிய பிரமதேவனும் எல்லாரும பக்தியுடனே ஆயிரந் திருநாமமும் தியானித்து வணங்கியபடியால் திரிமூர்த்திகளுமொன்றென்று சொல்லும்படிநின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் கோபம் நீங்கிக் கிருபை செய்து உலகமெல்லாமாகிய திருமேனி மறுபடியுமடக்கினார்-எ-று. (௨௰௨)

தன்னிலுயர்ந்தவர் யாருமிலாமுகில் சதுர்மறையின்படியே
யெங்கிலுமந்திருவடியின்மறைந்திடவிப்படிநின்றிடவும்
பின்னையுமஞ்சியயர்ந்திலனைஞ்சுபெயர்ந்திடனாகமுமே
சென்னியிலுங்கரம்வைத்திலன்வண்புகழ்சிறிதுமொழிந்திலனே.

எ-து. தனக்குஉயர்ந்தவர்கள் ஒருவருமில்லாத ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்நான்குவேதத்தின்படி எந்த பூமியுந்திருவடியிலே மறைந்திட இப்படிநிற்கவும் பின்னும் அஞ்சி மனதில்வருந்துகிலன் தேகமசைகிலன் சிரத்திலே கரங்களுங்கூப்புகிலன் வளத்தையுடைய அவர் கீர்த்தியைச் சிறிதுஞ்சொல்லுகிலன் துரியோதனன்-எ-று. (௨௰௩)

தொல்லவையின்கணிருந்தநராதிபதூன்மதியாலெனை நீ
கொல்லநினைந்ததுநன்றெனவென்றிலவகூறினனெம்பெருமான்.

ஞெல்லையினின்குலமுற்றுமடிந்திடவுற்றுமலைந்தொர்கணத்
தொல்லையில்வெஞ்சமர்நூறுவன்யாவருமேறுவர்கானுலகே

எ-து பழமையாயுள்ள இராசசபையிலே யிருந்த துரியோதன ராசனே துற்புத்தியினால் நீ என்னைக்கொல்ல நினைத்தது நல்லதென் றுசொல்லி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் சீக்கிரத்தில் உன் குலமுழுவதும்மடி யயுத்தஞ்செய்து ஒருக்ஷணநேரத்திற் கொல்லுவேன் அப்போது எல் லாரும் மேலுலகத்திலே ஏறுவாரென்று பின்னுஞ்சொல்லுவார்-எ-று

அன்சினமின்னையழித்திடநின்றுடனன்றுபெருஞ்சமர்வாய்
வெஞ்சுடராயுதமொன்றுமெடுக்கில்வென்றுவிளம்பியது
மெஞ்சமலைந்தெதிர்வந்துயிர்கொள்ளுதுமென்றுதனித்தனியே
பஞ்சவர்கூறியவெஞ்சினவாசக மும்பழுதாமெனவே

எ-து உன்னைக்கொல்லுவதற்கு அஞ்சினேம் உன்னுடனே அன் றுபெரியயுத்தத்திலே வெவ்விய கிரணத்தையுடைய ஆயுதமொன்றும் எடுக்கமாட்டோமென்று சொல்லியதும் பாண்டவர்கள் தாமலைந்துச ண்டையிட்டு உயிரைக் கொல்லுகிறோமென்று தனித்தனியே சொ ல்லிய சபதமுள்ளபேச்சும் பழுதாமென்றல்லவோ எ-று. (உயரு)

என்றுரையாடிநெடுங்கடல்வண்ண னெழுந்தளப்பிறகே
சென்றனரெம்முடிமன்னவரும்பணி சேர்கொடியோனையலா
னின்றுபசாரமுரைத்தவர்தம்மை நிறுத்தியகந்தாமே
வன்றிலங்கர்பிரானொடுகூறினன் மற்றொருவாசகமே

எ-து. இப்படிச்சொல்லி நெடியகடல்வண்ணரான ஸ்ரீகிருஷ்ணப கவான் எழுந்தருளபின்பு எந்த அரசர்களும் அவர்பின்னே போனார் கள் சர்ப்பக்கொடிபடைத்த அந்தத் துரியோதனனை யல்லாமல் நின் று உபசாரஞ்சொன்னபேர்களை நிறுத்தி பின்பு வலிமையுள்ள திறலை யுடைய அங்கதேசத்துக்கு அதிபதியாகிய கர்னனுடன் ஒருவார்த்தை சொன்னார்-எ-று. (உயசு)

வண்மையினாலுயரங்கர்குலாதிப மதிக்குலம்வாழ்வுறவந்
துண்மையினாலுயர்மன்னவரைவரு முன்னிலுனக்கிளையோர்
பெண்மையினாலுயர்குந்திவயிற்றிடைப்பெருமையினாலிதயத்
திண்மையினாலுயர்கின்னையுமன்பொடு தினகரனல்கினனே

எ-து. கொடையினாலுயர்ந்த கர்னமகாராசனே சந்திரவம்சம்வா ழவந்துஉண்மையினாலுயர்ந்த பாண்டவரைந்துபேரும் நினக்குமிட

த்தில் உனக்கிளையவர்கள் பெண்மையினாலுயர்ந்த குந்திமாதேவி வயி
ற்றிலே பெருமையினாலும் மனவலியாலும் உயர்ந்த உன்னையும் அன்
புடனே சூரியன் பெற்றான்-எ-று. (உ௰௭)

எயுநெடுங்கொடிமுரசுடையோனை யெழிற்றருமன்றரவே
வாயுவழங்கினன்வீமனை நல்கினன் விசயவனைவர்சவனும்
வாயுநிகழ்ந்திடுதேவமருந்து வரன்போடளித்தனர்செந்
தேயுவெனுந்திறன்குலனையுஞ்சகா தேவனையும்பெரிதே

எ-து. நெடியமுரசக்கொடியுடைய தருமராசாவை அழகியயமன்
பெற்றான் வீமனைவாயுபகவான் பெற்றான் அர்ச்சுனை தேவேந்திரன்
அக்கினியென்னுந்திறலையுடைய நகுலனையும் சகாதேவனையும் ஆயுள்
வேதமறிந்த மருத்துவதேவர்கள் அன்புடனேபெற்றார்கள்-எ-று.

அந்தணன்மூன்றருமந்திரமைந்தினி லறுவரையுங்கட்
குந்திபயந்தனள்யானினியென்பல கூறுவதுங்களினி
ரிந்தநிலம்பெறுவீர் தவிர்வீர்பெற வேறினியார்ருரியார்
வந்தினியும்பியர்தம்மொடுசேர்கென மாலுமொழிந்தனனே

எ-து. துர்வாசமுனிவரருளிய ஐந்துமந்திரத்திலே ஆறுபேரையு
ம்தெய்வத்தன்மையுள்ள குந்திமாதேவி பெற்றனள் யான் பலபேச்சு
ச்சொல்லவேண்டிய தென்னவிருக்கிறது உங்களுக்குள்ளே நீங்கள்
இந்தப் பூமியைப்பெற்றாலும் விட்டுவிட்டாலும் உங்களைவிட பெறு
தற்கு வேறே எவர் உரிமையுள்ளவர்களாவார் இனிவந்தஉன்னுடைய
தம்பிமாரோடுசேரென்று சொன்னார் கிருஷ்ணபகவான்-எ-று.

வேறு.

கன்றால்விளவின் கனியுகுத்துங்கழையானிரையின்கணமழைத்துங்
குன்றான்மழையின்குலந்தடுத்துங்குலவுஞ்செல்வக்கோபாலா
வுன்றாலெனதுபிறப்புணர்ந்தேனென்றன்புருகியெம்பியர்பாற்
சென்றாலென்னை நீயறியச்செகத்தாரென்றுஞ்சிறியாரோ

எ-து. பசுவின்கன்றினால் விளவின்பழத்தையுதிர்த்தும் மூங்கிற்கு
ழலால்பசுகூட்டங்களையழைத்து கோவர்த்தனகிரியால் மேகஞ்சொரி
ந்தமழையைத்தடுத்தும் பிரகாசிக்கின்ற செல்வத்தையுடைய கோபா
லகிருஷ்ணரே நீர் சொல்லுகையினாலே இன்று என்னுடைய பிறப்
பையறிந்தேனென்று அன்புருகு என்தம்பியாரிடத்திற்போனால் என்
னைநீயறிய உலகத்தார் எப்போதுஞ் சிறிக்கமாட்டார்களோ-எ-று.

ஆறென்றறியத்தகாதவெனையரசுமாக்கிமுடிசூட்டி
சிருந்திமூர்த்தனதுபெருந்திருமெனக்கேதெரிந்தளித்தான்

பாறின்றறியதூற்றவர்க்கும்பழிதீர்வென்றிப்பாண்டவர்க்கும்
போரன்றறிந்துஞ்செய்ததன்றியொன்றுதவிரிற்போவேனே

எ-து. இவனுன் றறியத் தகாதவென்னை அரசனுக்கிக் கிரீடமுந் தரித்துச் சிறப்பையுந்திறத்தை தனது பெரியசெல்வத்தையும் எனக்கேதெரிந்துகொடுத்தான் அதுவுமல்லாமல் இன்று பூமியெல்லாமறிய அந்தத்துரியோதனன்முதலிய நூற்றுவர்க்கும் குற்றமற்றஜெயத்தையுடைய பஞ்சபாண்டவர்க்கும் யுத்தம்வந்துநேரிட்டிருக்கிறதென்று அறிந்தும் ஒருவன்செய்த நன்றியைக் காப்பாற்றுதபேர்களைப்போல நான்போவேனோவென்றான் கர்ணமகாராஜன்-எ-று.

இரவிக்குரியதிருமதலையிவ்வாறுரைக்கவிசவண்டு
விரவிப்பயிலுந்துழாய்முடியோன்வேறோர்மொழியும்விளம்பரம்
லுரவிற்றடந்தேருர்வோனையேகென்றருளியொருசார்வாப்
புரவித்தாசினின்றானைவருகென்றழைத்துகபுகல்கின்றான்.

எ-து. சூரியன்புதல்வனாகிய கர்ணன் இப்படிச்சொல்ல வண்டுகளிசைபாடுகின்ற துளபமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் மற்றொருசொல்லுஞ்சொல்லாமல் அவனைப் போவென்றனுப்பி ஒருபக்கத்திலே நின்ற அசுவத்தாமனை வாவென்றழைத்துச்சொல்வார்-எ-று. (௨௨௧.)

போயோகானம்பலதிரிந்தும் புகன்றவிரதம்பொய்யாமலா
லாயவந்தபாண்டவர்களைந்தூரவேண்டமறுத்தற்குச்
சேயேயனையசிலைமுனிவன் சேயேநாளைச்செருக்களத்தி
னீயேகரியென்றடுத்துரைத்தா னெடியோன்றுளபமுடியோனே

எ-து காடுகளெல்லாம்போய்த்திரிந்தும் சொன்னவிரதம் பொய்யாமல் செலுத்திவந்த பஞ்சபாண்டவர்கள் ஐந்தூராவதுகேட்க இல்லையென்று துரியோதனன்மறுத்ததற்கு முருகக்கடவுளையொத்தது ரோணாச்சாரிகுமாரனான அசுவத்தாமாவே நாளையுத்தகளத்தில் நீயே சாட்சியென்று எடுத்துச்சொன்னார் நெடியவனும் துளபமணிந்த முடியையுடையவனுமாகிய கிருஷ்ணபகவான்-எ-று. (௨௨௨)

ஆனால்வுனதாண்மைக்குநிகரானவரிவ்வுலகத்தில்வேறுண்டோ
ஞானாதிபனேபோர்க்களத்தி னைகக்கொடியோன்பணித்துன்னைச்
சேனாபதியாகென்றாலுஞ் செலுத்தேனெனநீமறுத்தி
யானாலுய்வாரவருமற் றவர்பானிளைக்குபண்புண்டோ

எ-து. நீங்காத என்னுடையவலுமைக்குச் சமானமாப் பூமியி[illegible] யொருவருண்டோ ஞானத்துக்கதிபனேயுத்தகளத்தில் சர்ப்பக்[illegible]டி

படைத்த துரியோதனன் உன்னைவணங்கிச் சேனாதிபதியாயிருவென்று சொன்னாலும் நான்செலுத்தமாட்டேனென்று மறுத்தகாயானால்பஞ்ச பாண்டவர்கள் பிழைப்பார்கள் அவர்களிடத்தில் உனக்கும் விசுவாச முண்டோவென்றார் கிருஷ்ணபகவான்-எ-று. (௨௨௫)

ஆயோதனிடத்திலடலரியே யனையான்றன்னையிவ்வாறு
மாயோனுரைத்துத்தன்விரலின் மணியாழியைமண்ணிடைவீழ்த்தச்
சேயோதனையெடுத்தவன்றன் செங்கைகொடுக்கவாங்காமல்
தூயோயூர்கோள்பரிதிதனைச் சூழ்ந்தகல்வான்மீதென்றே

எ-து. யுத்தத்திலே பெருமைபொருந்திய ஆண்சிங்கத்தையொத்த அசுவத்தாமாவை இப்படி கிருஷ்ணபகவான் சொல்லி தமது விரலிலிருந்த ரத்தினம்பதித்தமோதிரத்தை பூமியிலே நழுகவிட்டார் அசுவத்தாமா அதனைஎடுத்து அவர்கையிலே கொடுக்க வாங்காமல் பரிசுத்தமானவனே ஆகாயத்திலே சூரியனைப்பரிவேடம் சூழ்ந்ததென்றான்-எ

வரித்தாமரைக்கட் டிருநெடுமால் வான்வாய்நோக்கவரிவிதற்கைப்
பரித்தாமாவுமாழியுடன் பரிதிவடிவந்தனைப்பார்த்தான்
கிரித்தாழுகவிகைக்கருங்கள்வன் கிளர் தூன்உனிவன்மைந்தனையும்
பிரித்தானவனுஞ்சூளுற்றானென்றானிந்தபேரவையோர்

எ-து. செந்தாமரை மலர்போன்ற கண்களை யுடைய கிருஷ்ணபகவான் ஆகாயத்திலேபார்க்க நெடியவில்லைக்கையிலேயுடைய அசுவத்தாமாவும் மோதிரத்துடனே சூரியன்வடிவைப்பார்த்தான் கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகப் பிடித்த கள்வனாகிய கிருஷணபகவான் துரோணசாரிகுமாரனாகிய அசுவத்தாமாவையும்பரித்தான் அவனுஞ்சபதஞ்செய்து கொடுத்தானென்றார்கள் பெரிய சபையிலிருந்தவர்கள்.

தனிவந்தகலுந்தூதனைப்போய்த் தானையணுகித்தடஞ்சாப
முனிவன்புகல்வன்மோதிரந்தொட்டருஞ்சூண்முன்னர்மொழிகின்றா
னினிவந்துறவாய்நின்றாலு மெங்ஙனெதெளிவதிவனையெனத்
துனிவந்தரசர்முகநோக்கிச் சொன்னானிடிநேரன்னானே

எ-து. தனியேவந்துபோருந்தூதனிடத்தே தானே பலவந்தமாய்ப்போய துரோணசாரிகுமாரனாகிய அசுவத்தாமா மோதிரத்தைத் தொட்டு அரியசபதம் எதிரே சொல்லுகின்றான் ஆகையால் இனிவந்தாலும்முடனே சிநேகமாய்நின்றாலும் எப்படி இவனையோக்கியனென்றறிவதென்று கோபித்து ராசாக்களுடைய முகத்தைப் பார்த்துச் சொன்னான் இடியேற்றையொத்த துரியோதனன்-எ-று. (௨௨௮)

துளியார்மதுவின்வலம்புரிந்தார்த் துரியோதனன்முன்சொல்லியது
மொளியாரவையில்வாள்வேந்த ரொருவருக்கொருவரைத்தனைவுங்
களியானையினான்செவிப்படலுங் கலங்கிச்சித்தம்பிறரென்னைச்
தெளியாவண்ணம்பேதித்தார் திருமாலென்றேசிந்தித்தான்

எ-து துளிகள் நிறைந்த தேனையுடைய நந்தியாவர்த்தமாமலையை யணிந்ததுரியோதனராசன் சொல்லியதும் பிரகாச நிறைந்த சபையிலே வாளாயுதத்தையுடைய அரசர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் பேசியவைகளும்களிப்பினைக்கொண்ட யானைக்குச் சமானமாகிய அசுவத்தாமா காதிலேவிழுந்தவளவில் மனங்கலங்கி இந்தச் சபையிலுள்ளவர்கள் என்னைத்தமக்கு அனுகூலனென்று தெரியாவிதம் பேதப்படுத்தினர் கிருஷ்ணபகவானென்று நினைத்தான் எ-று. (௨௨௯)

தண்ணந்துளபமுடியோனுந் தனித்தங்கிருந்துதன்மனத்தி
லெண்ணம்பலித்ததெனமகிழ்ந்தே யினையோன்றனக்குநல்கி
விண்ணின்றமரர்மிகத்துதிக்க விதுரன்மனையின்மேவியபின்
திண்ணங்கடவுட்குலவரசன் வருமாறறிந்து சிந்தித்தான்

எ-து. குளிர்ந்த துளபமாலையை யணிந்த முடியையுடைய கிருஷ்ணபகவானும் தனிப்பட்டு அங்கேயிருந்து தன்மனதிலேநினைத்தஎண்ணம்பலித்ததென்று சந்தோஷித்து அசுவத்தாமாவுக்கு செலவுகொடுத்துவிட்டு ஆகாசத்திலிருந்த தேவர்கள் மிகவுந்துதி செய்யவிதுரன் அரண்மனைக்குப்போனபின்பு தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரன் வரும்படிதெரிந்து நினைத்தார்-எ-று. (௨௩௰

அந்தக்கணத்தில்வந்திறைஞ்ச மாகண்டலனைமுகநோக்கிக்
கந்தத்துளபமுடியோனுங்கண்ணுங்களித்துங்களிகூரத்
தந்தத்தொழிலினரிசுதபந் தவிசினிடையேயுடனிருத்தி
முந்தக்கருத்தினின்றதனை முடிப்பானுபாயமொழிகின்றான்.

எ-து. அந்தக்கணத்திலேவந்துவணங்கிய இந்திரன்முகத்தைப்பார்த்துவாசனை பொருந்திய துளபமாலையணிந்த முடியையுடையஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் கண்ணனுங்கருத்துங்களிப்பையடைந்துயானைத்தந்தங்களாற்செய்த சிங்காசனத்திலே உட்காரவைத்துக்கொண்டு தன்கருத்திலேயிருந்ததை முடிக்கும்பொருட்டு உபாயஞ் சொல்லுனார்-எ-று. ௨௩௧

கிரியின்சிறகையரிபடையாய் கேண்மோண்மைக்கடிமீதில்
வரிவேசிலக்கைவிசயனுக்கு மாருமுனித்துவருபின்ற

வெரியுங்கனல்வாய்விடவரவோன் றிவனுக்குற்றபகையான
வரியின்புதல்வன்றனக்கொருபே ரம்பாகியதாரறியாதார்.

எ-து. மலைகளின்சிறகையறுத்த வச்சிராயுதத்தையுடைய இந்திரனேகே ஆண்மையாக யுத்தகளத்தில்நீண்ட வெவ்வியவில்லையுடைய அர்ச்சுனனுக்கு மாறாகத்தோபித்துவருகின்ற விஷநெருப்பை வீசுகின்றவாயையுடையவிடசேடனென்கின்ற சர்ப்பமொன்று இவனுக்குப்பகையாகிய சூரியகுமாரனான கர்னனுக்கும் ஒரு அம்பாகியிருப்பதைஅறியாதவர்கள்யார்.எ-று. (௨௯௨.)

கண்ணன்விசயன்றனைக்கொல்லிற்கடற்பாற்முழுதுங்கண்ணில்லா
மன்னன்புதல்வன்றனக்கே யாமொழிந்தோர்யாருமடிந்திடுவார்
முன்னஞ்சூதின்மொழிந்தபணை முடியாதிருக்கிலவர்க்கல்ல
நின்னெஞ்சறியயானறிய நினக்கேவசையுநிலையாமே.

எ-து. கர்னன்அர்ச்சுனனைக்கொன்றால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமிமுழுதும்திருதராட்டிரன் புத்திரனாகிய துரியோதனனுக்கேயாகுமமற்றபேர்யாவரும் இறந்துவிடுவார்கள் சூதினாலேசொன்ன பணயமுடியாதிருந்தால் அவர்களுக்குகுற்றமில்லை உன்மனமறிய நானறியஉனக்கேகுறம்நிலையாமென்றார் கிருஷ்ணபகவான்-எ-று. (௨௯௩)

கவசங்கனகுண்டமென்றிண்ம்புனையிற்கற்பாதத்
திவசெம்பொரினுங்கன்னுயிர்செகுப்பார்மண்ணிற்சிலருண்டோ
வவசங்கிளைஞருறத்துணைவ ரற்றக்களத்திலடலனுமத்
துவசம்படைத்தோன்படுந்துயரந்துணைவாவுன்றேசொன்னேனே-

எ-து கவசம்சொர்ணகுண்டலமென்று சொல்லும் இரண்டுந்தரிப்பானேயானால் கற்பமுடிவுநாள் வரைக்கும்தத்தனுசெய்தாலும்கர்னனுயிரைப்போக்குவாசில பேருண்டோ பந்துக்களெல்லாம் அவசப்பட்டஉடன் பிறந்தவர்கள் யுத்தகளத்தில் அனுமக்கொடிபடைத்த அர்ச்சுனன் படுந்துயரத்தைத்துணைவனே இன்றேசொன்னேன்-எ-

வல்லார்வல்லகலைஞருக்கு மறைநூலவாக்குங்கடவுளர்க்கு
மில்லாலவர்க்குமுள்ளவர்க்கு மிரந்தோர்தமந்துறந்தவர்க்குஞ்
சொல்லாதவர்க்குஞ்சொல்பவர்க்குஞ் சூழஞ்சமயாதிபர்களுக்கு
மல்லாதவர்மிரவிமக னரியதானமளிக்கின்றான்

ஓ-து. மாட்டாதவர்களுக்கும் கலையிலேவல்லவராகிய வித்துவான்களுக்கும் வேதத்திலே வல்லபிராமணர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் இல்லாதவர்களுக்கும் உள்ளவர்களுக்கும் இரந்தவர்களுக்கும் து

ரந்தவர்களுக்கும் சொல்லாதவர்களுக்கும் சொல்லுகிறவர்களுக்கும் சமயங்களிலே விசேஷமானவர்களுக்கும் ஐயமில்லாதவர்களுக்கும் சூரியன்புத்திரனாகியகர்ணமகாராஜன் அரியதானங்கொடுக்கின்றான்

ளமந்தற்குறுதிநீவேண்டில் வல்லோய்முனிவர்வடிவாகிச்
சந்தப்பனுவலிசைமாலைத் தானுகரனைவிரைந்தெய்தி
யந்தககவசகுண்டலங்க ளளிப்பாயென்றால்வனென்று
மிந்தப்புவியின்மறுத்தறியா னுயிரேமீந்திடுவான்.

ஓ-து. உன்புத்திரனாகிய அருச்சனனுக்கு நீஉறுதிசெய்யவேண்டினாயாகில்வல்லமையுள்ள இந்திரனே பிராமணருடையவடிவங்கொண்டுசெந்தத்தையுடையகவி மாலையைகொண்டதானுத்துக் கிடமாகியகர்ணனிடத்திற்குச் சீக்கிரத்திற்போய் அந்தக்கவசகுண்டலங்களைத்தருவாயென்றுகேட்டால் அவன்ஒன்றுவது இந்தப் பூமியிலேயில்லையெனறுசொல்லறியான் உயிர்கேட்டாலுங்கொடுப்பான். எ-று.

இரண்டுமவன்பானீகவரி லிருந்தேருர்ந்திப்படியரசர்
திரண்டுவரினும்வஞ்சிலைக்கத் திரண்டோல்விசனெதிர்நில்லார்
முரண்டுபொடுவிற்னனுந்தன் முன்னேமுடிசிதறிப்
புரண்டிபயுமென்வணங்கிப் புத்தேளரசன்போகின்றான்,

எ-து அந்த கவசகுண்டலங்களிரண்டையும் நீ வாங்கிகொண்டாயானால் பெரியதேரிலேறிக்கொண்டு இந்தபூமியிலுள்ள அரசர்கள்திரண்டுவந்தாலும வெவ்வியவில்லைக்கையிலே யுடையவிஜயபலமுள்ள அர்ச்சுனன் முன்னே நிற்கமாட்டார்கள் மாறுபட்டுப்பொருகின்றவில்லையுடையகர்ணனும் அவன்முன்னேவந்து தலைபறுப்புண்டு மண்ணிற்புரண்டு மடிவானென்று கிருஷ்ணபகவான் சொல்ல அதுகேட்டுவணங்கிப்போகின்றான்தேவர்களுக்கரசனாகியஇந்திரன்-எ-று.

வேறு.

கண்டுதானெனக்குனிந்துடலமரத்தாளினைதளர்ந்துதள்ளாடக்
கண்டியாவ நங்கைதரக்குடை யொன்றுகைதனிற்கங்கைநீர்துறைய
மொண்டுமேலுமச்சொரிந்தாமெ மனநரை திரையுடன்மூப்பொருவடிவங், கொண்டதாமென வொரு முனிபாகிப் கொற்றவன்வாயில்செ ன்றடைந்தான்,

எ-து. சிவிகையின் தண்டுபோலந்தேகம்வளைந்துகழற்சி யடையக்கைகள் தளர்ந்து தள்ளாட எவர்களும் பார்த்து கைகொடுக்கையிலே கொடுக்கையிலே ஒருகுடையும் கங்கை நீரிலிருக்கும் துரையைமொ

ண்டுமேலே சொரிந்தநாகுமென்று சொல்ல நரைதிரைகளுடனே மூப்புத்தன்மையே ஒருவடிவங்கொண்டதாமென்று சொல்ல ஒரு பிராமணவடிவாகிக் கர்னன் அரண்மனைவாசலிற் போனான் தேவேந்திரன்

அடுத்ததானமும்பரிசிலுமிரவலர்க்கருளுடன்முற்பகலளவுங்
கொடுத்துநாயகன்புகுந்தனனாளைநீகுறுகுவென்றவன்கோயிற்
றடுத்தவாயிலோர்மீளவுமுணர்த்தலிற்றலைவனுந்தருகெனவிரைவில்
விடுத்தநான்மறைமுனியைமுன்காணவேந்தனுந்தொழுதடிவீழ்ந்தா

எ-து அடுத்திருக்கின்ற தானமும் யாசகமும் இரப்போர்க் கிருபையுடனே பதினைந்து நாழிகையளவுங்கொடுத்து கர்னமகாராஜன் அரண்மனைக்குப் போய்விட்டான் நாளையதினம் நீர் வாருமென்று அவன் அரண்மனையில் தடுத்த வாசற்காரர் மறுபடியுஞ்சொல்லுதலால் கர்னமகாராசனும அவரை அழையுமென்று சொல்லச் சீக்கிரத்திலே அவரும்போக அவரைக்கண்ட மாத்திரத்தில் கர்னனும்வணங்கினான்

என்னமாதவம்புரிந்தனன்பரிந்துநீயீண்டெழுந்தருளுதற்கென்று
பொன்னினாசனத்திருத்திமெய்யருளுடன்பூசையுமுறைமுறைபுரிய
அன்னவேதியன்றளர்ந்தவென்னடையினாலானதேபிற்பகலென்று
சொன்னவேலையின்னகைத்துனக்களிப்பனீசொன்னயாவையுமென்று

எ-து என்னதவஞ்செய்தேன் அன்புவைத்து நீர் இங்கே எழுந்தருளுதற்கென்று பொன்னினாற் செய்த ஆசனம்போட்டு அதிலிருத்தி உண்மைப்புத்தியினுடனே கிரமமாக பூசைசெய்ய அந்தப்பிராமணர் தளர்ச்சியையுடைய என்னுடைய நடையினாலே இங்கேவர இரண்டு சாமத்திற்கு மேற்பட்டதென்று சொன்னபோது கர்னமகாராசன் நகைத்து நீகேட்ட பொருளெல்லாம் உனக்குக் கொடுப்பேனென்றான்

அருந்தியீதல்போற்சுரர்தவினுக்குமற்றரிதுநீயளித்தியோவென்று
விருத்தவேதியன்மொழிந்திடநகைத்துநீமெய்யுயிர்விழைந்திரந்தாலுங்
கருத்தினோடுனக்களித்திலேனெனிலெதிர்கறுத்தவர்கண்ணிணைசிவப்
ப, உரித்தபோரினிற்புறந்தருநிருபர்போயுறுபதமுறுவனென்றுரைத்
தான்.

எ-து ஆசைப்பட்டவைகளைக் கொப்பதற்குப் பொன்மயமாகிய தெய்வலோகத்திலிருக்கும் பஞ்சதருவுக்கும் அருமையாகும் நீ கொடுப்பையாவென்று அந்தவிருத்தப்பிராமணன் சொல்லச்சிரித்து நீஉடலையும் உயிரையும் விரும்பியாசித்தாலும் உள்ளன்புடன உனக்குக் கொடாமற் போனேனேயானால் பகைவர் கண்கள் சிவக்க எதிர்த்து பொருகின்ற யுத்தகளத்திலே முதுகுகாட்டுகின்ற அரசர்களடையும்பதத்தை யானடைவேனென்றான் கர்னமகாராசன் எ-று. (௨௪௧)

வந்தவந்தணன்கவசகுண்டலங்களை வாங்கி நீவழங்கெனக்கென்னத் தந்தனன்பெறுகெனவ்வனவழங்கவிண்டலத்திலோர்தனியசரீரி யிந்திரன்றனைவிரகினான்மாயவனேவினனவழங்கனியெனலுஞ் சிந்தையின்கணோர்கலக்கமற்றளித்தனன்செஞ்சுடர்த்தினகரசிறுவன்

எ-து வந்தபிராமணன் நீ தரிக்கின்ற கவசகுண்டலங்களை வாங்கிக் கொடுவென்று கேட்க இதோ கொடுத்தேன் கொள்வாயென்று கொடுக்க ஆகாயத்திலே அசரீரிவாக்கு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் ஒரு உபாயத்தினாலே இந்திரனை அனுப்பிவைத்தார் நீ கொடுக்கவேண்டாமென்றுசொல்லவும் மனத்திலே ஒரு கலக்கமில்லாமற் கொடுத்தான்சூரியபுதல்வனாகிய கர்னமகாராசன்-எ-று. (௨௪௨)

அண்டர்யாவருமலர்மழை பொழிந்தனரந்தர துந்துமியார்ப்பக், கொண்டல்வாகனன் கொண்டமெய்யொழித்துதன்கோவமெய்யுடனெதிர்நின்றான், கண்டுமாமன முருகியேகளித்திடுங் கன்னனுக்கன்னடுங் கடவுள் மண்டுபோரினிலவயங்கருமிதுவெனமற்றொருகொற்றவேலெடுத்தே.

எ-து அப்போது தேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரிபொழிந்தார் தெய்வதுந்துமி சத்திக்க மேகவாகனன் இந்திரன் தான் கொண்ட விருத்தப்பிராமண வேடம் நீங்கித்தனது நிசரூபத்துடனே எதிர்நின்றான் அதுகண்டு மனமுருகிச் சந்தோஷித்து கர்னமகாராசனுக்கு அந்த யிந்திரன் மிகுந்தயுத்தத்தில் இது செயத்தைக்கொடுக்குமென்று வெற்றியுள்ள வேலாயுதத்தை எடுத்து-எ-று (௨௪௩)

வெலற்கருந்திறல் விசயன்மேலொழிந்துநீ வெஞ்சினமடங்கல்போனெஞ்சிற், கலக்கமொன்றறப் பொருந்திறல்புனைந்திடு கடோற்கசக்காளைதன்னுயிரே, யிலக்குவெந்தெதிர் மலைந்தபோதிதற்கெனவேவெனமறையையுமியம்பிச் சொலற்கரும்புகழ்சுரர் பதிகொடுப்பவத்தோன்றலுந்தொழுதுகைக்கொண்டான்.

எ-து வெல்லுதற்கரிய திறலையுடைய அர்ச்சுனன்மேலே விடுவதை பொழித்து நீ வெவ்வியகோபத்தையுடைய சிங்கத்தைப்போல் நெஞ்சில் ஒருகலக்கமில்லாமல் போர்செய்கின்ற கடோற்கசனுடைய உயிரை இதற்கு லட்சியமாகும் அவன்வந்து உன்னை யெதிர்க்கும்போது இதைவிடுவாயென்று வேதமந்திரமுஞ் சொல்லிச் சொல்லுதற்கரிய கீர்த்தியையுடைய இந்திரன்கொடுக்க அந்தக் கர்னனும் வணங்கிக்கையிலே வாங்கிக்கொண்டான்-எ-று. (௨௪௪)

நிரந்தரம்நிலைபெறுங்கர்னனைநெஞ்சுறமகிழ்ந்தவணிறுத்திப், புரந்தரன்பசுந்தண்டுழாயணிந்திடும்புயல்வணகிருந்துழிப்போந்தே யிரந்திதென்றுதான்மொழிந்ததுமல்வளவீந்ததுவ் மாங்கவற்கிசைந் தான், வரந்தருந்திருமாலதைவினவியவ்வாசவன் றனககுளைவழங்கும்.

எ-து எப்போதும் நிலைபெற்றபுகழுடைய கர்னமகாராசன் செய்கையைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து அவனை அங்கேநிறுத்திவிட்டு இந்திரனுனவன்பசியகுளிர்ந்த துளடமாலையையணிந்த மேகவண்ணரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிருந்த இடத்திற்குப்போய்த் தான்போய்க்கேட்டதும் கர்னன்கொடுத்ததும் அவருக்குச்சொன்னான் அப்போதுவரத்தைதத தருகின்ற ஸ்ரீருஷணபகவான அதைக்கேட்டு அந்த இந்திரனுக்குச்சொல்லுவார்-எ று. (உசரு)

உண்மையாகவெஞ் சமர்முகத்தெறிபகை யொன்றும் வந்துடலுரவொட்டா, திண்மையாலுயர் கவசகுண்டலங்களைச் சென்றிருந்தவற்கிவன்கொடுத்தா, னெண்மையாயினும் கிளைஞரேயேற்பினுமியல்பிலாப்புன்சொல்வறியார், வண்மையாளர்தம்மாருயிர் மாற்றலர் கேட்பினுமறுக்கிலாரென்றே.

எ-து சத்தியமாக வெவ்விய யுத்தமுகத்திலே வீசுகின்ற ஆயுதங்களொன்றும் தேகத்திலே படவொட்டாத உறுதியாலுயர்ந்த கவசகுண்டலங்களை இரந்தஇந்திரனுக்கு அந்தகர்னன் கொடுத்தான் ஆகையால்எளிதாயிருந்தாலும் பந்துக்களேயேற்றாலும் இயற்கைகுணமில்லாத அற்பசெல்வத்தையுடையவர் கொடுக்கமாட்டார்கள் தியாகியானவர்கள் தம்முடைய உயிரைச் சத்துருக்கள் கேட்டாலும் இல்லையென்று மறுக்கமாட்டார்களென்று சொல்லினர்-எ-று (உசசு)

வாசவன்றனை விடைகொடுத்ததன் பின்வந்த காரியந்தனை முடிப்பான், கேசவன்றன தாதையொடுதித்திடும் கேண்மைகூர்தெரிவையைக்கிட்டித், தேசவன்றருங்குரிசில்பால்விரைவினிற் செல்கெனப்பயந்தசேயிழையும, பாசமுந்துறமாயவனேவலாற் பாதபங்கயஞ்சிவப்பித்தாள்.

எ-து தேவேந்திரனுக்குச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டுத்தான் வந்தகாரியத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் தன் தகப்பனோடுபிறந்த உறவுமிகுந்த குந்திதேவியிடத்திற்குப் போய்ச் சூரியன்புதல்வனாகிய கர்னனிடத்திற்குச் சிக்கிரத்தில் போவென்றார் அவளும் அன்பானதுதள்ள ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய ஏவுதலினாலே தன்னுடைய பாதஞ்சிவக்கப்போனாள்-எ-று (உசஎ)

வந்துகுந்திநின்கோயிலிலெய்தினவள் வாயிலோருரைத்திடமைந்த
ன், முந்துமன்புடனெழுந்தெதிர்கொண்டுபோய் முறைமையாலாச
னத்திலிருந்து, விந்துவின்கிரணங்கள்கண்டுள மகிழ்ந்திரங்கிடுமெல்லைக
ரைகடந்தேறிச், சிந்துவெண்டிரைச் சிந்துவொத்துருகிடுந் தெரிவை
யோடுரைபலசெப்பும்.

எ-து குந்திமாதேவி உன்னரண்மனையில் வந்தாளென்று காவற்காரர் சொல்லப் புத்திரனாகியகர்னன் முந்திய அன்புடனேவணங்கி எதிர்கொண்டுபோய்க் கிரமப்படி ஆசனங்கொடுத்து அதிலேயிருக்கச்சொல்ல அப்போது சந்திரகிரணங்களைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து இரக்கமுற்று வண்ணமைபொருந்திய கரையைக்கடந்து அலையை வீசுகின்ற சமுத்திரத்தையொத்து மனமுருகும் அந்தத்தாயுடனே பலபேச்சுகள்பேசுவான் அந்தககர்னமகாராசன்-எ-று (௨௪௮)

அன்னைவந்ததென் னருந்தவப்பயனென்ன வன்பினாலின்புறவணங்கி,
யென்னைவந்தவா றியம்பெனமற்றவணீன்றதாயானுனக்கென்று, முன
னைவந்தொருமந்திரந்தவமுனிமொழிந்ததுங்கதிரவன்முகத்தாற், பின்
னைவந்ததும்பேழையில்விடுத்ததும் பிழையிலாதுரைத்திடக்கேட்டே.

எ-து தாயே நீவந்தது யான் செய்ததவத்தின் பிரயோசனமென்று அன்பினாலே இன்பம்பொருந்த வணங்கிவந்த காரிய மென்னவென்றுகேட்க அவள் நான் உனக்குப்பெற்றதாயென்று முன்னே தூர்வாசமுனிவந்து ஒருமந்திரஞ்சொன்னதும் சூரியனாலே நீ பிறந்ததும் உன்னைப்பெட்டியில்விடுத்ததும் பிழையில்லாமற்சொல்லக்கேட்டு-எ-று

மாயனார்விரகிதுவெனமனத்தினின்மதித்துவந்தளித்திடும்வள்ள
லீயநாளெனைபயந்தவளென்னிதுநின்மொழிநெஞ்சறத்தேறேன்
பேயனார்சிலபொறியின்மையாற்பெற்றதாயெனக்கெனவந்து
தூயநாரிகத்துகிலாவர்துன்பமுற்றென்புருவனார்.

எ-து இதுவும் கிருஷ்ணபாகவானுடைய உபாயமென்று மனதிலெணைத்து வேண்டியவைகளைக் கொடுக்கப்பட்ட தியாகியாகிய கர்னமகாராசன் நீ அந்தநாளிலே என்னைப்பெற்றவளென்று சொன்னாலும் உன் பேச்சை என் மனம்பொருந்தத் தெளியமாட்டேன் பேயையொத்தபேர் நல்ல அறிவில்லாமையால் என்னைப்பெற்ற தாய்மாரென்று வந்து பரிசுத்தமாகிய நாகரீகமாயுள்ள ஒரு வஸ்திரத்தால் அவர்களெல்லாந் துன்பப்பட்டு எலும்புருவானார்கள்-எ-று (௨௫௰)

அடாதுசெய்தவர்படாதுபட்டாரெனு மங்கர்கோனருண்மொழிகே
ட்டுத், தடாதவன்புடைக்கெடாததூய்மொழிபகர் தையலுமையலிற்

றவிர்ந்து, பட ர்ந்தனைக்கொடு வரவெனவருதலும் பயந்திலேனெனில
ளைமுனியென், றெடாவிரித்தலைத்துடற்படப் போர்த்துமன்னீன்றதா
யாமெனவிருந்தாள்.

எ-து அடாதசாரியத்தைச் செய்து அவர்கள் படாதபாடும்பட்டா
ர்க என்றுசொல்லும் அங்கதேசாதிபதியாகிய கர்ணமகாராசன் சொ
ல்லககேட்டுத்தகாத அனபினையுடையகெடாத பரிசுத்தமாகிய சொ
ல்லைச்சொல்லிய குந்திமாதேவியும் மயக்கத்தினின்று நீங்கி அந்தவ
ஸ்திரத்தைக் கொண்டுவாவென்றுவாங்கி உன்னைப் பெறுதிருந்தே
னேயானல் என்னைக்கோபியாதென்று அதை எடுத்துவிரித்து உதரி
த்தேகமுழுவதும் போர்த்தும் அன்றுபெற்ற தாயென்று சொல்ல
விருந்தாள்-எ-று. (உருக)

இந்தநாயுமங்கீன்றவள்போலவே யிருதடக்கொங்கைபால் சொரிந்
தா,ளருந்துபாலகன்போலவேயிளவலுமருந்திமேவிதிவழியகன்றான்,
புரிந்தவன்பொடுமறுகுறத்தழுவியே பொன்முடியுச்சிமோந்தன்பாற்,
பரிந்துநாளுமன்றுனைவளர்தொடுத்திடப் பாக்கியஞ்செய்திலேனென
ருள்,

எ-து இப்படியிருந்ததாயும் அங்கே பெற்றவள்போலே பருத்த இ
ரண்டுகொங்கைகளிலும் பால் சொரிய நின்றாள் அதைப்புசிக்கிறஇள
ம்பிள்ளைபோலக்கர்ணனும் புசித்து விதிவழிநீங்கினான் மிகுந்த அன்பு
டன்பக்கத்திலேபொருந்தத்தழுவிபொன்முடியணியும் உச்சியையமோ
ந்துஅன்புடையவளாய்ப்பரிவுசெய்துநாளும் அன்றுன்னை வளர்த்தெ
டுக்கப்பாக்கியஞ்செய்யவில்லையென்றாள் குந்திமாதேவி-எ-று. உருஉ

வருகநீமதலாயினைருனையருமின்மரபடி யன்பினல்வணங்கி, யொரு
மையாய்மனமொத்தேவலேபுரியவொருதனிச் செய்யகோலோச்சி, அர
செலாம்வந்துன் கடைத்தலைவணங்கிடவாண்மையுஞ் செல்வமும் விள
ங்கக், குருகுலாதிபத்குங்குரிசிலாய்வாழ்வு கூர்வதேகடனெனக்குறித்
தாள்.

எ-து புத்திரனே நீவரக்கடவாய் உன்தமபிமாராகிய பஞ்சபாண்
டவரும் உனனுடையமலர்போன்ற பாதத்தைப்பத்தியினலே வணங்
கிஒருமித்துமனமொத்து ஏவல்செய்யவொப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தி
இராசாக்களெல்லாம்வந்து உனகடைவாயிற்படியில் நின்று வணங்க
ஆண்மையுஞ்செல்வமும் விளங்கக் குருகுலத்திலேயிருந்த அரசர்க
ளுக்கெல்லாம் அரசனுகிய வாழ்வையடைவது முறையென்று சொன்
னள் குந்திமாதேவி-எ-று. (உருங)

பெற்றநீர்மகமேலன்பிலா மையோவன்றிப் பெரும்பழிநாணியோ விடுத்தீர், அற்றைநாடொடங்கி யென்னையின்றளவு, மாருயிர்த்துணை யெனககருதிக, கொற்றமாமகுடம்புனைந்தரசளித்துக் கூடவுண்டரிய தம்பியருஞ், சுற்றமானவருமென்னடி வணங்கத் தோற்றமுமேற்றமு மளித்தான்.

எ-து என்னைப்பெற்ற நீர்பிள்ளையாசையில்லாமையோ அல்லாமல் பெரியப்பழிக்கு நாணியோவிட்டுவிட்டீர் அன்றுதொடங்கி யின்றளவும் என்னை உயிர்த்துணையாகநினைத்து வெற்றியுள்ள பெருமைபொருந்திய முடிசூட்டி அரசளித்துக்கூடவுண்டு தன்னுடைய அருமையாகியதொண்ணூற்றொன்பது தம்பிமாரும் பந்துக்களுடைய என்னுடைய பாதத்தைவணங்காப் பிரகாசத்தையும் உயர்வையுங்கொடுத்தான்.

மடந்தைபொற்றிரு மேகலைமணியுக வேமாசறத்திகழுமேகாந்த, விடந்தனிற் புரிந்து நானயர்ந்திருக்க வெடுக்கவோ கோக்கவோ வென்றான், றிடம்படைத்திடுமிராசராசனுக்குச் செருமுனைச் சென்று செஞ்சோற்றுக். கடன்கழிப்பதுவேயெனக்கினிப் புகழுங்கருமமுந் தருமமுமென்றான்.

எ-து. குற்றமற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற ஏகாந்தஸ்நானத்தில அவன் மனைவியினுடைய பொன்னினாற்செய்த அழகியமேகலை மணியுதிரச் செய்து அவன் வருதலைக்கண்டு நான் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அப்போது எனக்குத்திடஞ்சொல்லி அந்தமணிகளை எடுக்கவோ எடுத்துக்கோக்கவோவென்றான் அப்படிப்பட்ட மெய்மை படைத்துள்ள அரசர்க்கரசனாகிய துரியோதனனுக்கு யுத்தமுகத்திற்போய்ச் செம்மையாகிய சோற்றுக்கடன் கழிப்பதுவே இனி யெனக்குக் கீர்த்தியுந் தொழிலுந்தருமமென்றான் கர்னமகாராசன்-எ-று. (௨௫௫)

பின்னையும்பற்பனமொழிந்தபின்பலவும்பேசிலென்பூசலோ விளைந்த, துன்னிவந்திடுங்ஙனென்னை நீரழைப்பதுண்மையாயுள்ளவாறுரைமி, னென்னமைந்தனுமிப்பரிசினு னுரைப்பவின்றறத்துறந்தவன் றையிலும், அன்னைநெஞ்சழித்தேயிருகணீர் சொரியவலரிவாய்குழறி நொந்தழுதாள்.

எ-து மறுபடியும் அனேகவார்த்தைகள்பேசி இனிப்பலவார்த்தைகள்பேசியாவதென்ன யுத்தம்விளைந்திருக்கின்றது என்னை இப்போது நீர்நினைத்துவந்தழைப்பது உண்மையாக உள்ளபடி சொல்லுமென்று கர்னமகாராசன் இந்தன்மையினாலே சொல்லப்பெற்று ஆற்றிலே வி

ட்ட அன்றையினும் மனமகிழ்ந்து இரண்டுகண்களிலும் நீர்சொரிய அலறிவாய் குழறி நொந்தொழுதாள் குந்திமாதேவி-எ-று. உருசு

ஆண்டமாமகனுமிருகணீர் துடைத் தவ்வன்னையைப் பன்முறை தேற்றிமூண்ட வல்வினையின்பயனலாலியற்குமுயற்சியால் வருவதொன்றுண்டோ, வேண்டும்யாவையுமேதருகுவேனீரும் வேண்டுவேண்டிக்கேளென்னப், பாண்டுவின்றிருவார்மனைவியுமதற்குப் பண்பினுவின்னன்பணித்தாள்.

எ-து கர்னனாகியபுத்திரனும் இரண்டுகண்களினின்றும் வருகின்ற நீரைத்துடைத்து அந்தத்தாய்க்குப் பலதரந்தேறுதல் சொல்லிமூண்டிருக்கின்ற தீவினைப்பயனல்லாமல் யார்க்குமுயற்சியினாலே வருகிற காரியமொன்றுண்டோ நீர் என்னை என்னகேட்கிறீரோ அவை எல்லாந்தருவேன் நீர்விரும்பியதைக்கேளுமென்று சொல்லப் பாண்டுமகாராசனுடைய மனைவியான குந்திமாதேவியும் இதற்குஇனியகுணத்தோடு இதுவேண்டுமென்று சொன்னாள்-எ-று- உருஎ

பார்த்தன்வெஞ்சமரினின்னுடன் மலைந்தாற்பகைப்பெரும்பாந்தளம்பகழி, தொத்தலுமபிழைத்தான் மறித்து நீவிடுத்துக்கோறலென்றொருவரங்குறித்தாள், வாய்த்தமற்றவர்களிளைஞரென்றவரை லையலென்றொருவரங்குறித்தாண், மூத்தவனாகாத விளைஞர்தமமொருட்டான்மொழிந்தவைமொழிந்தான்.

எ-து. அர்ச்சுனன் வெவ்வியயுத்தத்தில் உன்னுடனே யுத்தஞ்செய்தால்பகையையுடைய நாகாஸ்திரத்தைக் கோத்துத் தொடுத்தவளவில்தப்பினால்இரண்டாந்தரமும்விட்டுக்கொல்லாதையென்று ஒருவரங்கேட்டாள். மற்றபாண்டவர்களும்தம்பிமாரென்று அவருடனேபோர்செய்யாதையென்று ஒருவரங்கேட்டாள் மூத்தவனாகிய கர்னன்தம்பிமார் பொருட்டுதாய் சொன்னவைகளைக்கேட்டு இவைசொல்லுவான்.

தெறுகணையொன்று தொடுக்கவுமனைந்து செருச்செய்வோன் சென்னியோடிருந்தான், மறுகணைதொடுப்ப தாண்மையோவலியோமானமோமன்னவர்கறமோ, வுறுகணையொன்றே பார்த்தன்மேற றொடுப்பேனொழிந்து ளொருய்வவரெனறுரைத்தான். தறுகணல்லவாக்குந்தறுகணனவர்க்குந்தண்ணளிநிறைந்தசெங்கண்ணன்.

எ-து. கொல்லப்பட்டபாணம் ஒன்று தொடுக்கவும் எதிரிட்டுயுத்தஞ்செய்வோன் சிரசுடனே தப்பியிருந்தால் மறுகணைதொடுப்பதாண்மையோவல்லமையோமானமோ அரசர்களுக்குத் தருமமோஒரு

சணையே அர்ச்சுனன் மேல்விடுவேன் மற்றபேர் பிழைப்பார்களென்று சொன்னான் அவன்யாரென்று சொன்னால் நல்லவர்களுக்கும் பொல்லாதவர்களுக்கும் தண்ணியகிருபைநிறைந்த கண்களையுடைய கர்ணமகாராசன்-எ-று. (உருசு)

பெருவர மிரண்டும் பெற்றபின்றன்னைப் பெற்றதாயினைக் கரங்குவித்துத். தருவரமெனக்கு மிரண்டுளவுலகிற் சராசரங் களுக்கெலாந்தாயீர் வெருவரும்மரிற்பார்த்தனாலடி யென் விழ்ந்த போதவனிபரறிய. மருவருமுலைப்பாலெனக்களித்துன்றன் மகனெனும்வாய்மையுமுரைப்பீர்.

எ-து. பெரியவரமிரண்டும் பெற்றபின்பு தன்னைப் பெற்றதாயைக் கைகுவித்துவணங்கிநீரெனக்குத் தருகின்றவரங்களிரண்டுண்டு உலகத்திலேசராசரங்களுக்கெல்லாந் தயானவரே அஞ்சத்தக்கயுத்தகளத்திலே அர்ச்சுனனால்நான்விழ்ந்தபோது இவ்வுலகத்தையாளும் அரசர்களறியமுலைப்பாலெனககுக்கொடுதது நான்உம்முடையபிள்ளையென்ற உண்மையைச்சொல்லுவீர்—எ-று. உசூ

உய்வருந்திறல் வெம்போர் முடியளவுமுமக்குநான் மகனெனுந் தன்மை, யைவருமறியா வண்ண நீர்காப்பீரல்ல தங்கவர்சிறிதறியின் மைவடங்கடற்பா ரனைத்தையுமெனக்கே வழங்குவர் வழங்கினால்யானென், கைவருந்துணை வன்றனக் காலால் வழங்கேன் கடப்பிடிகருமமீதென்றான்.

எ-து. பிழைத்தற்கரிய வெவ்வியயுத்த முடிவுவரைக்கும் உமக்குநான்பிள்ளை யென்கிறதன்மைப் பஞ்சபாண்டவர் களறியாதவிதம் நீர் காத்தல் வேண்டும்அல்லாமல் அவர்சிறிதாவ தறிந்தால் கருங்கடற்சூழ்ந்தபூமியெல்லாம் எனக்கே கொடுப்பார்கள் கொடுத்தால் யான் என்னுடைய துணைவனாகிய துரியோதனனுக்கு கொடுப்பனே யல்லாமல் வேறொருவருக்குக் கொடுக்க மாட்டேன் இந்தக் காரியத்தை மறவாதையென்றான் கர்ணமகாராசன்-எ-று (உசுச)

என்றலுமதுகேட்டீன் றதாயொக்குமென்று கொண்டிவரை நேர்ந்து வன்றுயர்மேன்மேல் வளரயான்றளரா வகையுயிருனக்கு முப்பெயர் வதெனறிஎன த்தன்கண்கணீர்சொரியவிளைந்துனைந்தழுதழுதிரங்கி நின்றதன்மகனைத்தழீஇயவணிறுத்தியாதவனிருந்துசென்றாள்

எ-து. இப்படி சொன்னவளவில அதுகேட்டுப் பெற்றதாயாகியகுந்தி மாதேவியுஞ்சரியென்று இந்த வரங்களிரன்டையுங்கொடுத்துவலிமைபொருந்தியதுக்க மேலு மேலுமுண்டாகஇனியன் தளராதவி

தம்பிரானுக்குமுன்னே நீங்குவதென்று தன்கண்களிலிருந்து சொரியனைந்து அழுதழுது இரக்கமுற்று நின்றதன்பிள்ளையை விக்கொண்டு அங்கேநிறுத்திவிட்டு ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இருந்திற்போனுள்-எ-று.

கண்ணனுங்குந்தி கன்னனோடுரைத்தகருத்தெலாந்திருத்தமட்டு,எண்ணமுமுடிந்ததென் மகிழ்ந்தந்தமங்கையை யில்லிருத்தித், தனையளியுடன்றன் பின்வருநிருபர்தமமையு முறைமுறுத்திப், பண்ணமர் தடந்தேர்மீதுகொண்டன்றே பாண்டவர் கரடைட்தான்

எ-து, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானும் குந்திமாதேவி கர்னனோடுசெயவருத்தந்தையெல்லாந் திருத்தமாகக்கேட்டு நம்முடைய எமெல்லாம் நிறை வேறியதென்று மனமகிழ்ந்து அவளை அந்தலேநிறுத்தி விட்டு குளிர்ந்ததயையுடன்பின்னேவந்து அரசர்அங்கங்கேநிறுத்திவிட்டு உறுப்பமைந்தவிசாலம் பொருந்திய ன் மேலேறிகொண்டு அப்பொழுதே பாண்டவர்களிருக்கின்றத்தையடைந்தார் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான்

தூதுபோயரவத் துவசனோடுறுதி சொன்னது மறுத்தவன்சிமோதுபோர் புரியத்துணிந்ததும் விதுரனமூரிவில்லிறுத்தது போதுபோபுரிவஞ்சம்விளைத்ததுங்கன்னன் புரந்தரற்கீந்ததும் மாதுபோய்வரங்கள் பெற்றவை யொழியமற்றெலா மைத்துனரைத்தான்.

எ-து. தூதுபோய்சற்பக்கொடி படைத்த துரியோதனனுக் திசொன்னதுவும் அதை அவன் மறுத்துக்கோபித்து மோதப்பத்தற்துக்குச் சம்மதித்துத்துணிந்ததும் விதுரன்வலிமையுள்ள வில்லையொடித்ததும் இராத்திரியில்நிலவறைவெட்டி தனக்குவஞ் செய்ததும் கர்னன்கவசகுண்டலங்களைத் தேவேந்திரனுக்குக் டுத்ததும்பெற்ற குந்திமாதேவி கர்னனிடத்திற்குப்போய் பெர்கள்தவிர மற்றவைகளெல்லாம் மைத்துனராகிய பஞ்சபாண்களுக்குசசொல்லினுர் ஸ்ரீகிருஷணபகவான்-எ-று.

ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமிதூது.

முற்றிற்று.